

GAUTAMA-DHARMASŪTRA-
PARIS'IṢṬA

(*SECOND PRAS'NA*)

EDITED BY

A N KRISHNA AIYANGAR, M.A., L.T.,
Adyar Library

ADYAR LIBRARY

1948

Printed by C Subbarayudu, at the Vasanta Press,
The Theosophical Society, Adyar, Madras

*TO THE MEMORY OF
HELENA PETROVNA BLAVATSKY
CO-FOUNDER OF THE THEOSOPHICAL SOCIETY
AND THE ADYAR LIBRARY*

FOREWORD

THE *Gautama-dharma-sūtra* has already been published in various editions, and in one of them, which appeared in the Mysore Sanskrit series, there is a *Parisista* portion, in one *Prasna*. The *Parisista* contains one more chapter, and this portion is now, for the first time, made available to scholars. This is the second *Prasna* of the *Parisista*, the first has already appeared in the Mysore Sanskrit Series. This portion contains twenty Chapters with an *Anukramanikā* at the end. This *Anukramanikā* gives the *Pratīkas* of the various Chapters in the reverse order, thus the first passage in the *Anukramanikā* is the *Pratīka* for the twentieth chapter, the next is for the nineteenth chapter, and so on. This portion now published is a *Parisista* in the text, it is also a *Parisista* or supplement to the editions of the *Gautama-dharma-sūtra* and not a complete edition of a text.

One may wonder why these old texts are being published, what purpose it serves to man in his life. If the difference had been merely that what was available only in manuscript is now made available in a printed edition and that in this way the text is also preserved from injuries to which a manuscript is exposed, perhaps it is not worth-while to undertake such an edition. The real justification lies in the value of the content of the text to man in his life. Much is being heard about India's contribution to the world. But little is heard about the real nature of such a possible

contribution The emphasis on the spiritual greatness of the wisdom of ancient India makes more a promise of escape from this world than a solution for the problems in this life

So far as I am concerned, the true value of the wisdom of ancient India lies in its capacity to solve certain problems that face man at present Rationalism started in European thought in the eighteenth century and developed into immense proportions in the nineteenth century Religion has been discredited, God is condemned, faith has been displaced from community life But reason has not made man happier, reason has not offered any solution to problems whose origin is attributed to religion and faith Man is faced only with more serious problems, reason has only proved the old Upanisadic statement

अविद्यायामन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितमन्यमानाः ।

जड्वन्यमाना परियन्ति मूढा अन्वेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥

It is worth while to inquire whether the social order in ancient India can offer any clue to modern problems

It is not at all contended that one can refer to an ancient text for a solution of any modern problem in the same way in which one can refer to an income-tax reckoner to find out the amount of tax one has to pay Ancient civilization is only a sign-post that guides us, it is not a rest-house where one can spend one's time during a journey If one clings to a sign-post on the road, one is missing the very purpose for which it is erected on the road-side

In any progression, there must be a *moving away* from the previous positions, but that does not mean that there is a *breaking away* from the earlier positions There is a break from the former positions when one falls down and not when one proceeds along One can be said to be progressing or

simply rambling, only in relation to the starting point and the position at any particular time relative to the starting point, and not in itself. When one returns to the position from which he has started or if one does not move much farther from that position though he is not exactly at that point, that is what is called a holiday stroll and not what is called a journey. This is another great value of a knowledge of the past.

When Darwin propounded his 'Theory of Evolution,' it is more a consolation than an explanation. By saying that the origin of the world is to be traced to a certain power within the matter in its "monistic," undivided state, rather than to a God, one does not get an answer to the many new problems that are roused up by such a postulate, and the old problems remain in their position. And by stating, or at least suggesting, that "life" is only an accident in this world, which may disappear, the entire structure of moral law has been pulled down. Life is reduced to a mere chemical action like the effect of putting a piece of metal in an acid, and there can be no question of "moral order" in a system of chemical actions in matter. If cutting a man's head has no more importance in this world than breaking a salt-cube in a laboratory, where is social order, and where is morality? Even among animals, one does not initiate a moral question regarding the conduct of the crows towards the owls by day time and regarding the retaliation by the owls at night. But when one community of man invades the habitat of another community and molests that latter community, we start considering the problem of international law. Why? Darwinism cannot give any explanation for this question.

If the Church in Europe did not give satisfaction to the rationalists of those regions, the right path is not to denounce

Church outright, what has to be done is to find out the mistake in the Church that has given rise to this dissatisfaction. One does not kill a man who is ailing, the proper method is to treat him to prescribed medicines. It is here that perhaps ancient Indian wisdom can give some help to modern man in his perplexities regarding the foundations of moral order in man's life.

The foundations of moral order in human society have been dealt with in the *Dharmasāstras* in India. When it is said that such foundations are to be seen in the Vedas, it does not mean that here is a doctrine of undiluted authoritarianism. "It is said so in a text, so it must be accepted." This is not what is called the "Vedic authority" for *Dharma* or "moral order." It is a rationally worked out doctrine, necessitated by the very nature of man's reason and satisfying reason to its fullest extent. Reason by its very nature establishes something that is not confined to reason. It is like a small mirror that can reflect the whole vast heavenly regions. Man's life is traced to a source and is projected to an ultimate objective, both transcending reason, but comprehended by reason, as in the case of a small mirror that reflects the vast heavens. "Natural selection," "survival of the fittest" and such other postulates attain a wider meaning within the framework of the "Vedic authority for moral order." Life is made a fundamental instead of discarding it as an accident, in the scheme of this universe. There is a life unconditioned by material transformations side by side with life confined to material transformations, and life ultimately re-assumes the unconditioned state. The law governing this progression of conditioned life towards the unconditioned state is what is called the moral order. It is to be traced from the prior unconditioned state and is to be

related to the ultimate unconditioned state. The law within the material transformation may be a scientific law, but what is called "Vedic law" is the law comprehending the unconditioned state of life and the life in the conditioned state.

It is man's reason that investigates this law, and reason is satisfied by the validity of this law. It is not anti-rational, it may be super-rational. Reason can comprehend what is super-rational, though reason cannot delimit what is super-rational. This is the great value of the *Dharmasāstras*. The different applications of the law may not have much of a practical value except as a guide for understanding the nature of the application of a law. But they have as much value to one who wishes to formulate moral law in a society under modern conditions as a textbook on medicine has to a medical practitioner to understand a certain case that he has to treat. He will not find an answer to his difficulties in the text, but he can find a guide for such difficulties in it. Similarly, in the specific laws, which had a validity at one time, one finds a guide in the mode of formulating laws to suit modern conditions. This is the true value of such a publication. It has a definite purpose in man's life in modern life. It is far more than an antiquarian curiosity for an academic man.

C. KUNHAN RAJA

PREFACE

IN the course of preparing the *Descriptive Catalogue* for the Dharmasāstra section of the Sanskrit Manuscripts in the Adyar Library, I came across three manuscripts of the *Gautama-dharmasūtra-parisista*, consisting of two *prasnas*. Of these, one manuscript contained only a portion of first *prasna*. It was found that the second *prasna* of the *parisista* was unpublished and it was accordingly pointed out to the Library authorities that the work might be published by the Adyar Library. Dr. G. Srinivasa Murthi, the Director of the Adyar Library was kind enough to include it in the programme for the Adyar Library Series in which the work is now given the Serial No 64.

My thanks are due to the Director of the Adyar Library Dr. G. Srinivasa Murthi for all the acts of kindness and encouragement which I have received in bringing out the work. Dr. Kunhan Raja, the Editor of the *Adyar Library Bulletin* not only furnished the space in the *Bulletin* for the publication of the work but has further placed me under a deep debt of gratitude by writing the 'Foreword' to the work. Pandit V. Krishnamacharya was kind enough to read through the press-copy of the work and suggest useful emendations.

I record with pleasure the help which I have received at every stage, in bringing out the work, from Pandit

N. Ramachandra Bhat of the Adyar Library The neat and expeditious printing of the Vasanta Press has placed me under a deep sense of obligation to the Superintendent, Mr C Subbarayudu

Adyar Library,
21 April 1948

A N. KRISHNA AIYANGAR

LIST OF ABBREVIATIONS OF WORKS CITED
IN THE FOOTNOTES

1. अपराक. *Yājñavalkyasmṛti*, with the Commentary of Aparārka, Anandasrama Sanskrit Series, No 46, 2 Volumes, 1903-4
2. आपस्तम्बः *Āpastambadharmasūtram*, with the Commentary Ujjvala, Edited by Pandit A Mahadeva Sastri and Panditaratnam K. Rangacharya, Government Oriental Library Series (Mysore), No 15, 1898.
3. कुल्लुक. *Manusmṛti*, with the Commentary of Kullūka Bhatta, Gujarati Press Edition, 1913
4. कृत्यकल्पतरु (ब्रह्मचारिकाण्डम्) *Bṛahmacārikāṇḍa* of *Kṛtya-kalpataru*, of Lakṣmīdhara, Edited by Prof K V Rangaswami Aiyangar, Gaekwad Oriental Series
5. गौतमः *Gautamadharmasūtram*, with the bhāṣya of Maskari, Edited by L Srinivasacharya, Government Oriental Library Series (Mysore), No 50, 1917
6. पराशरः, परा. मा. आ., परा. मा., प्रा., *Parāśarasmṛti* (Parāśara Mādhava), Asiatic Society of Bengal, Edited by Mahāmahopādhyāya Chandrakanta Tarkalankara, Volumes 1 and 2 (Ācāra and Prāyaścitta)
7. प्रायश्चित्तेन्दुशेखर *Prāyaścittendusekhara*, Anandasrama Sanskrit Series, No 103, 1931.
8. बोधायन. *Bodhyanadharmasūtram*, with the Commentary of Govindasvāmin, Edited by L Srinivasacharya, Government Oriental Library Series (Mysore), No 34, 1907

9. ब्रह्मवैवर्तपुराणम् *Brahmavivartapurāṇam*, Anandasrama Sanskrit Series, No 102, 2 Volumes, 1935
10. भावप्रकाशः *Bhāvaṇṇaprakāśa*, Kashi Sanskrit Series (Haridas Sanskrit Granthamala), No 130, 2 Volumes, 1938
11. मत्स्यपुराणम् *Matsyapurāṇam*, Anandasrama Sanskrit Series, No 54, 1907
12. मदनपारिजातः *Madanapārijāta*, Edited by Pandit Madhusudana Smṛtiratna, Asiatic Society of Bengal, 1893
13. मनुः *Manusmṛti*, see under No 3
14. मस्करी *Maskari*, see under No 5
15. याज्ञ मिताः, *Mitāksara*, see under Yājñavalkya, No 16
16. याज्ञवल्क्यः, याज्ञ, *Yājñavalkyasmṛti*, with the *Mitākṣarā* of Viṣṇāṇesvara, Nirnayasagar Press, 1926
17. विज्ञानेश्वर *Viṣṇāṇesvara*, see *Mitākṣarā* and Yājñavalkya, No 16.
18. विष्णु *Viṣṇusmṛti*, Edited by J. Jolly, Asiatic Society of Bengal, 1881
19. वीरमित्रोदय *Vīramitrodaya*, Suddhiprakāśa, Chowkhamba Sanskrit Series, 1937
20. वैद्यनाथ *Vaidyanātha*, see No 21
21. स्मृ मु., *Smṛtimuktīphalam*, Edited by J R Gharpure, Collection of Hindu Law Texts Series No 25 (5 and 6), 1940
22. स्मृतिरत्नाकरः *Smṛtiratnākara*, Edited by Dharmādhikāri Chakravartī Aiyangar (Telugu)
23. *Smṛtīnām Samuccayah*, Anandasrama Sanskrit Series No 48, 1905

References to the undermentioned works (with the abbreviation given against each) are given to the above collection

<i>a.</i>	अत्रि	अत्रिसंहिता	pp 9-27.
<i>b.</i>	आपस्तम्बस्मृति	आपस्तम्बस्मृतिः	pp 35-45
<i>c.</i>	देवल	देवलस्मृतिः	pp 85-89
<i>d.</i>	यमः	यमस्मृति.	pp 112-116
<i>e.</i>	वसिष्ठ	वसिष्ठस्मृति	pp 187-231
<i>f.</i>	वृद्धहारीतस्मृति.	वृद्धहारीतस्मृति.	pp 232-356
<i>g.</i>	वेदव्यासस्मृति.	वेदव्यासस्मृतिः	pp 357-371
<i>h.</i>	शङ्ख	शङ्खस्मृति.	pp 374-395
<i>i.</i>	सर्वत	सर्वतस्मृति	pp 411-424.

24. स्वप्नप्रकाशिका *Svapnaprakāśikā*, (Manuscript) Transcript, Shelf No VIII I 25 Serial No 60593, pp 61-87, deposited in the Adyar Library
25. हारीत *Hārītasṃṛti*, Astādas'asmṛtayah, Venkateshwar Press, Bombay, 1924, pp 56-77
26. हेमाद्रि, प्रा. का *Caturvargacintāmaṇi*, Vol IV (Prāyas'citta Kānda), Asiatic Society of Bengal, 1911.

CONTENTS

	PAGE
Dedication	v
Foreword	vii
Preface	xiii
List of Abbreviations	xv
Introduction	xxi
Detailed Sanskrit Contents	xxxix
Errata	xlvi
Text	1
Word Index of Sūtras	91
Index of Authors and works Cited in the Footnotes	126
Index of Vedic Citations	129

INTRODUCTION

THE word Dharma is one of the most comprehensive and important term in Sanskrit literature. According to commentators it is explained as denoting an act which produces a result (to the soul) called *apūrva*, the cause of heavenly bliss and final liberation. It has, however, been understood in ordinary usage to have a far wider meaning. The term has been used in various contexts to signify a prescribed course of conduct, duty, ordinance, statute, law, usage, practice, custom, customary observances of castes, religion, piety, justice, equity, virtue, morality, nature, character, a characteristic quality or peculiarity etc. Pūrvamīmāṃsā professes to teach *Dharma* exclusively. The work of Manu which is the standard treatise on *Dharmasāstra* is the most familiar example specially devoted to the exposition of *Dharma*.¹

The vedic meaning of the term—which is held to be derived from the root *dhi* (to uphold, to support, to nourish)—as sustainer included ordinances, and gradually extended its significance to include the meaning of fixed principles of conduct, and the whole body of *dharma* literature later on.² All *dharma-sūtras* and the code of Manu describe the *dharma* of all the *varnas* and every *dharma* work is intended to explain the duties and obligations of the *varnas*. The fivefold classification of *dharma* adopted by Medhātithi is followed by Viṣṇūśeṣvara in

¹ *Encyclopaedia of Religion and Ethics*, Vol. IV, p. 702

² Kane, *History of Dharmasāstra*, Vol. I, pp. 1-3

his *Mitākṣarā*, by Haradatta on Gautama and by Govindarāja on Manu¹ This fivefold classification under varna-dharma, āśrama-dharma, varnāśrama-dharma, naimittika-dharma and guna-dharma is occasioned by the very first verse in the *Yājñavalkya-smṛiti*² It is in this sense that the word *dharma* is understood in *Dharmasāstra*.

BACKGROUND OF DHARMASĀSTRA

The first and ultimate source of *Dharma* is the Veda or *śruti*³ To the Hindu the Veda is the source of all knowledge and religion It enjoins actions to be performed and enumerates actions which are inhibited The rules for the conduct of daily life are laid down according to the Veda. The entire Veda is the source of *Dharma* and no part of it can be rejected on the ground of being inconsistent in teaching. If there is such a difference in the Veda itself, it is explained as giving permission to both the practices as in the case of *udita* and *anudita* homas⁴ *Dharmasāstra* comes next and derives both its inspiration and matter from the *śruti* or Veda Those whose knowledge of the Veda was unquestioned could expound it without in any way conflicting with the vedic practices. As such, their exposition was authoritative Excepting the code of Manu which is attributed to the father of the race all other works have been composed by sages of approved merit and knowledge of the *śruti*. But a preeminence has been assigned to the code of Manu and any *smṛiti* which contradicts Manu is not considered as good for being followed in actual

¹ Kullūka on *Manu*, II, 25

² I, 1

वर्णाश्रमेतराणां नो ब्रूहि धर्मानशेषत ।

³ *Manu*, II, 6

⁴ *Ibid* , II, 15

life¹ Thus dharma literature dealing with the life of the people of the land, laying down the rules for the daily life and occupations of the people in the minutest details entered into all the aspects and spheres of human action such as economic, social or religious. Its all-pervasive character has made it coextensive with the Veda in authority and spirit²

The *smṛtis* therefore set forth the ideal of life both in this world and in the world above—as obtained from a knowledge of the Veda. Any lapses could not be condoned and had to be expiated. Such expiation was through vedic rites in which vedic mantras were utilized for the purpose.

One of the basic assumptions of the Hindu view of life is that life is eternal. The soul or *ātmā* never perishes though the body or *śarīra* which it occupies dies. The soul is reborn several times through its own karma and continues to function birth after birth till it attains liberation or *mokṣa*. The self is related to Paramātmā or Supreme Soul. The good or bad actions of a soul follow it by an eternal and inexorable moral law of the universe. The doer vanishes but the deed survives and adheres to the self or *ātmā*—the real doer. The important incidents in the life of a person good or bad are the result of the past actions of the individual which have moulded his destiny in the present life. These go by the term *pūrvajan-mavāsanā* recognized by vedāntins. One rises up or falls

¹ *Brhaspatismṛti*, G O S LXXXV, p २३३ :

वेदार्थप्रतिबद्धत्वात् प्रामाण्यं तु मनोः स्मृतम् ।

मन्वर्थविपरीता तु या स्मृतिः सा न शस्यते ॥

² It is only during the days of the British administration that Dharma-sāstra has come to be looked down upon by the secular state and set aside. Islands of territory have continued to exist administering dharma rules in various spheres of life in the states until very recent times. Such a living s'āstra, in spite of the vicissitudes during foreign rule, furnished the standard code when the administration of the East India Company started on its administrative career.

down in the ladder according to the good or bad actions that he performs in his lives. One has to work out his karma and the moral law is so inexorable that there is no escaping it. *Moksa*¹ is the release from the cycle of births and deaths which result in rebirth. Any one incarnation is only a hyphen in the long history of its existence, a short interval in the awesome prospect of viewing the past incarnations or the future ones that stretch forward and backward to eternity. To be born is to court pain (*duhkha*). To be released from the cycle of births is therefore the object of a proper life lived by following the precepts of *Dharmasāstra* which embody the vedic teachings. Man is the only rational being among God's creations. He alone has the capacity to lift himself to the position of the gods by his own effort. But this goal is defective in as much as when the *punya* or merit which he has acquired through good actions is exhausted like oil in a lamp, he is sent back to the earth, to begin a new cycle of births and deaths. The highest bliss is not derived from residence in the Heaven of Indra. For, the span of the life of an Indra is only one-fourteenth of the day of Brahmā. The aim is to attain a position for the soul, after the weary march through several births, from which there is no return, which is commonly called *Parama Padam*. Reincarnations can be accepted as good if they help in such an ascent. The ascent to the *Ītṛloka* is known by the name of *Dhūma-yāna* and the path of the soul which does not return to the earth, *Deva-yāna*².

In the attempt to attain the object of liberation one has to prepare himself by living through a full life in this world according to the precepts taught by the *Dharmasāstras*. This

¹ Introduction to the *Moksakāṇḍa* of the *Kṛtyakalpataṇu* of Lakṣmīdhara (Gaekwad's Oriental Series, No. 111)

² *infra*, pp. 3-4, sūtras 10-13

brings us to a consideration of the varnāśrama scheme which is the special contribution of our literature to the world. The first three varnas—the Brāhmana, the Kṣatriya and the Vaiśya form the bulk of the society. The first varna (representing the intellect of the community) is devoted to a dedicated life of studying the vedas and mastering the entire literature and to act as the teachers of the community. The second (representing the strength of the community in its physical aspect) is entrusted with the duty of protecting the country and the people. The third—the Vaiśya—was economically the most affluent as it thrived on trade and agriculture and was the main stay of the social structure. The fourth varna the Sūdra was to assist the first three in the discharge of their duties. No special teaching or schooling was essential for his uplift. He had no daily routine to attend to, the negligence of which entailed sin. This aspect is figuratively explained in the *Purusasūkta hymn* where the origin of the castes is stated as emanating from the mouth, the arms, the thighs and the feet of the *Purusa*. No one can stand or walk without the feet and the thighs, and to the community, the Vaiśya and the Sūdra are as important as the thighs and feet are to the human body. A regulated life within the varnāśrama scheme, according to the principles laid down in the *dharma* works, gradually lifted itself up to the highest bliss by its own merits.

The scheme of the *āśramas* was no less important or significant. To the first two varnas the first three *āśramas* were open¹. The fourth *āśrama* was open only to the Brāhmana. To the Kṣatriya the fourth, and to the Vaiśya the third and fourth *āśramas* were barred as they would be diverted

¹ Yogi-Yājñavalkya—cited in *Parāśara Mādhyāya*, Vol. I, Part I, p. 153.

चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमा श्रुतिचोदिता ।

क्षत्रियस्य त्रय प्रोक्ता. द्वावेको वैश्यशूद्रयो ।

from the most useful occupations of protection of the people (*Prajāpālana yajña*) and increasing the economic prosperity of the community, through trade and agriculture. The rise of the new schools of thought opened the fourth *āśrama* to all the people by the spread of Buddhism and Jainism. Consequently, the social equilibrium must have suffered from an unequal distribution of the population in the various economic spheres of activity. The importance attached to the duty of protection can be seen in the exemption given to war materials and Elephants which are made unpunishable for acts of trespass and are called *prajāpālas*¹

The most important *āśrama* common to all the varnas was the *grhasthāśrama*. According to Manu the *grhastha* is the *srestha* and he alone supports the whole society. The *Brahmacarya āśrama* is the period of preparation for life in the world. The *vānaprastha* and the *sanyāsin* get out of the life of the *grhastha* and live in the forests or the outskirts. The householder lives in villages and towns, and as neither the *Brahmacārī* nor the *sanyāsin* has the right to cook food for himself the *grhastha* has to supply their food as well besides his own requirements. He performs the sacrifices and *srāddhas* for the satisfaction of the gods. He is competent to procreate children and it is part of his duty to continue the race. Thus the *grhasthāśrama* is the only *āśrama* which is capable of discharging the three natal debts with which a person is born. The doctrine of the *purusārthas*—*Dharma*, *Artha*, *Kāma* and *Moksa* apply to him with equal ease. To the *Brahmacārī*, *Dharma* alone applies and to the last two *āśramas* the last *purusārtha* alone applies. It is to the *grhastha* that all the four *pususārthas* can apply without infringing *dharma* rules. The whole community depended on the *grhastha* (householder)

¹ अदण्ड्या हस्तिनोऽश्वाश्च प्रजापाला हि ते मता । *Naradasmṛti*, p. 170

Liberation entails the observance of varṇāśrama rules scrupulously, and a householder who has led a disciplined life with special merit is assured liberation. The path to liberation is provided by the varṇāśrama scheme in easy stages for an upward march. This is the reason for the praise bestowed on the second *āśrama* ¹

THREE DIVISIONS OF DHARMA LITERATURE

Every dharma saṃhita is divided into three sections for convenience into ācāra, vyavahāra and prāyaścitta sections. The Dharmasūtras and the metrical law books follow the scheme more or less though not exclusively. But the digests of dharma have made the division a recognized one. In some cases, works are attributed to the same author *e.g.*, Āpastamba where a group of six chapters forming an independent work deals with daily rites and śrāddha and another group of ten chapters deal with expiations or prāyaścitta. ² The *Smṛti* of Yājñavalkya is the standard

¹ Compare *Manu*, III, 77, 78

यथा वायु समाश्रित्य वर्तन्ते सर्वजन्तवः ।
 तथा गृहस्थमाश्रित्य वर्तन्ते सर्व आश्रमा ॥
 यस्मात् त्रयोऽप्याश्रमिणः ज्ञानेनाग्नेन चान्वहम् ।
 गृहस्थेनैव धार्यन्ते तस्माज्ज्येष्ठाश्रमो गृही ॥
 ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा ।
 एते गृहस्थप्रभवाश्चत्वार पृथगाश्रमाः ॥
 सर्वेऽपि क्रमशस्त्वेते यथाशास्त्रं निषेविता ।
 यथोक्तकारिण विप्रं नयन्ति परमा गतिम् ॥
 सर्वेषामपि चैतेषा वेदस्मृतिविधानतः ।
 गृहस्थ उच्यते श्रेष्ठः स त्रीनेतान् विभर्ति हि ॥
 यथा नदीनदाः सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् ।
 तथैवाश्रमिणः सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम् ॥

² The six *patalas* of Āpastamba on ācāra are being edited by me through the *Adyar Library Bulletin* and half of it is already published. The ten

for this three-fold division In later metrical smritis this division has been consciously adopted.

In the well ordered scheme of life through the āsramas which take their roots in the Vedas, any dereliction of duty enjoined was a sin, as each one was a violation of Dharma either of omission or of commission The law of Karma being inexorable, such omissions had to be expiated either by other births or by penances in this very birth These sins may offend only Dharma or may be against other individuals In the latter case it offended both God and man Civil as well as criminal offences have thus, apart from the cognizance which the courts take note of, a spiritual significance which could not be escaped One may hoodwink a human judge, but the ever-vigilant Dharma with his never failing witnesses can not be given the slip¹ The gravity of the offence will have to be taken into consideration and the more grave the offence the larger the number of births that one had to undergo Genuine repentance was recognized but any insincerity in the expiatory ceremony or pretence was not tolerated² Confession was one of the methods by which expiation was permitted. The Christians have been practising it for long.

chapters on Prāyas'citta by Āpastamba, have been printed in the collections of Dharma-Sāstra Texts by Jīvananda Vidyasagara (Vol I, pp 567-584) and M N Dutt (Vol I, pp 405-423), and in the Anandasrama Collection (No. 48) with the title *Smṛtināmsanuccayah*, (pp 35-45)

¹ *Mitākṣarā* commenting on Yājñavalkya II, 102, cites the ever-present witnesses in the following verse

आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।

अहश्च रात्रिश्च उमे च सन्ध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ॥

² *Manu*, XI, 228, 229, 230

यथा यथा नोऽधर्मं स्वयं कृत्वानुभाषते ।

तथा तथा त्वचेवाहिस्तेनाधर्मेण मुच्यते ॥

यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गृह्णीति ।

Of the several methods of expiation or *prāyascitta* Manu has enumerated five as important such as confession, repentance, tapas (austerity) adhyayana (recitation of the veda), and dāna (charity)¹ These ultimately resolved themselves into the existing functions of the castes and hence *prāyascitta* only meant a more zealous pursuit of the duty of each person in his own varna and āśrama. Heavier penalties and *prāyascittas* are proposed for very serious sins and smaller penalties and *prāyascitta* for the smaller offences. Non-performance of *prāyascitta* entailed in certain cases loss of caste and reinitiation.²

The function of the classification into ācāra, vyavahāra and *prāyascitta* is not for the sake of convenience only. There is a *rationale* behind it. Many mistakes are committed in the course of our lives and some of them are very small or very big. The law of Karma being inexorable, the bad effects of bad actions cling to the soul. In an age when the belief in future lives was prominent and attempts were made to correct mistakes by undertaking penances for expiating sins, the attitude was one of faith in the efficacy of these expiatory rites. The belief was that there were two sides to every sin. One was the punishment which had to be undergone for committing the sin. This was physical. In the case of theft the king's jurisdiction over the thief was physical and punishment purified the offender. In cases where moral lapses of a serious nature were concerned or crimes which required both physical punishment and spiritual penance, to deprive the offender of the

तथा तथा शरीर तत्तेनाधर्मेण मुच्यते ॥
 कृत्वा पापं हि सतप्य तस्मात्पापात् प्रमुच्यते ।
 नैव कुर्या पुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः ॥

¹ *Manu*, XI, 227.

² *infra*, pp ३१, ३७-३८, ७८.

opportunity of correcting himself by denying him the right to perform expiatory ceremonies was a more serious punishment than the physical one. For, it deprived him of the possibility at any stage of reclamation to society. The outcaste was one who suffered from this disability. *Prāyaścitta* had therefore an important part to play in the regulation of the life of the people.

Prāyaścitta enabled the moral offender who realized his mistake and was repentent to retrace his steps back to his original position and start afresh. A denial of the opportunity would mean eternal damnation, and Hinduism was (in principle) against any person being shut out from legitimate opportunities of spiritual uplift, which alone mattered. Every other thing was transient and *Dharma* alone remained to accompany the soul in its weary march.¹ The *Gautama-dharma-sūtra parisistā* which is now presented as edited from two manuscripts available in the Adyar Library Nos 8 D 55 and 24. G 18 presents the *prāyaścitta* part of Gautama.

GAUTAMA-DHARMA-SŪTRA

The *dharma-sūtra* of Gautama is the earliest work known. Unlike the *dharma-sūtra* of Baudhāyana and Āpastamba it is wholly written in prose. Baudhāyana and Āpastamba have verses interspersed in their works. Gautama is referred to in the works of Baudhāyana, Āpastamba, Manu and Yājñavalkya.² The antiquity of the work as the first *dharma-sūtra* has not been in dispute though there has been differences of opinion as to the later revisions of the work. The view of Dr. Batakṛishna Ghose has been examined by MM. Kane and as the arguments advanced by Dr. Ghose are met by Prof.

¹ See, Introduction to *Kṛtyakalpataru*, Mokṣalānda.

² S B E II, xlv and pp. xlviii-lm. Dr. Jayaswal places the work of Gautama between 350 and 200 B C. See, *Manu and Yājñavalkya*, p. 4.

Kane, the antiquity of Gautama's work as the first *dharma-sūtra* must pass muster¹

EVOLUTION OF DHARMAŚĀSTRA LITERATURE

In the evolution of dharma literature a few well-marked stages of growth have been recognized. The first stage coincided with the evolution of the *Kalpa-sūtras* of Āpastamba and Baudhāyana, i.e., the manuals of Vedic ritual in complete sūtra form in its various sections of Śrauta, Gṛhya, Śulba, and Dharma. At the time of composition, the last part was perhaps not so important. We have *Kalpa-sūtras* only for three schools e.g., Āpastamba, Baudhāyana and Hiranyakeśin, belonging to the *Kṛsnayajurveda*. The theory that specific dharma-sūtras belonged to specific vedas has been cited by the *Carana-vyūha* but the theory that every dharma-sūtra forms part of a *Kalpa-sūtra* has not been so favourably accepted. The *Gautama-dharma-sūtra* is assigned to the Rānāyanīya school of the Sāma Veda and no *Kalpa-sūtra* has so far been discovered to which it could be related. Hence the theory has been discarded by Prof. Kane. The *dharma-sūtras* have to be interpreted as forming integral parts of dharma literature and came to be accepted as applicable to all.

The next stage is to be seen in the compilation of versified *smṛtis* which amplify the sūtra literature and these do not belong to specific schools. The topics dealt with in these supplement one another. The third stage is that of commentators like Medhātithi, Asahāya, Viśvarūpa and others who attempt to interpret the *smṛtis* in a homogenous manner and avoiding any conflict of opinion in consonance with the rules of interpretation. The fourth and the fifth saw the emergence of the *commentaries* and the *nibandhas* and the

¹ Kane, *History of Dharmaśāstra*, Vol. I, p. v

bhāṣyas which by themselves can be regarded as digests *e g* *Mitākṣarā* of Viṇṇānesvara ¹

In the process of such an evolution, each dharma-sūtra must have sought the help of others to fill up the gaps in its own literature. The general principle of accepting rules as workable and applicable to all in cases where specific directions have not been laid down in their own dharma literature—*anuktam anyato grāhyam*—a principle which is accepted in other branches of literature, should have operated ². It is all the more important in cases where the dharma literature did not have other parts like the *śrauta*, *gṛhya* or *śulba* parts as in the case of *Gautama-dharma-sūtra*.

EDITIONS OF GAUTAMA

We have three editions of *Gautama-dharma-sūtra* (1) No. 61 of the Anandasrama Series with the *bhāṣya* of Haradatta, (2) of which there is also a Telugu edition, (3) and with the commentary of Maskarī in the Mysore Series. Editions of the *sūtras* alone are many and have not been recounted here.

Of these, the Mysore edition contains, besides the text and commentary, a section—*Kṛyākāṇḍa*—in eighteen chapters ³. The content of the *Kṛyākāṇḍa* is to treat about the *ācāra* part as to the daily routine from getting up in the early morning, *danta-dhāvana*, *snāna*, *japa*, *homa*, *pūjā* etc. This is also found in the Telugu edition (1927). The *Kṛyākāṇḍā* is contained in the two manuscripts of the Adyar Library as the 1st *prasna* of the *parisista*. The second *prasna* is the unprinted portion and is now published.

¹ *Kṛtyakalpataru*, Brahmācārīkāṇḍa, Introduction, pp. 6-8 (Edited by Prof. K. V. Rangaswami Aiyangar).

² This principle is accepted in the case of Āgama literature for purposes of worship in the temples of South India.

³ *Gautama-dharma-sūtra*, Edited by L. Srinivasacharya, 1917 (Mysore), pp. 457-475. Telugu edition, Madras, 1927, pp. 489-514.

THE PRESENT EDITION

The two manuscripts utilized for the present edition are described here

(अ)—8 D 55. Paper—country-made—38 folia—The first *prasna* is numbered 1-16, and second numbered 1-22 Telugu script. Big handwriting 10 lines per page Size $9\frac{1}{2}'' \times 5\frac{3}{4}''$ Bound in book-form In good condition Complete

(क)—24 G 18. Palm-leaf 11 folia, numbered 3 to 13 (First two folia lost) Grantha script Fair medium handwriting 9 to 11 lines per page. Size $19\frac{1}{2}'' \times 1\frac{3}{4}''$ Not inked Very damaged First *prasna* incomplete and Second *prasna* complete

The second *prasna* deals with the *prāyascitta* part of the *Gautama-dharma-sūtra* in detail. It is divided into twenty sections and contains 500 sūtras.

The following is an analysis of the number of sūtras in the *parisista*

Chapt.	1-14	6-17	11-31	16-49
	2-12	7-21	12-25	17-18
	3-31	8-28	13-13	18-14
	4-66	9-20	14-23	19-17
	5-47	10-19	15-24	20-11
Total 500				

The *dharma-sūtra* of Gautama contains sūtras which are relevant to the portion covered in the *parisista* but which are brief The explanation has to be sought here in the second *prasna* for a fuller treatment The sūtras do not mention any names of writers On examination it is possible to find parallel passages in both *Manu* and *Yājñavalkya*, as also Vasistha and Viṣṇu Such passages have been furnished as footnotes under the relevant sūtras in the text The work is quoted with approval by Vijñānesvara commenting on *Yājñavalkyasmṛti* in his *Mitākṣarā* (III, 216)¹ and half of a section of the

¹ *Yājñavalkyasmṛti*, Nirṇayasagar edition, pp 370-371.

parisista is quoted with slight changes in the order of citation *verbatim* Mādhava commenting on *Parāśara*, quotes the same sūtras under Gautama (*Parāśara-Mādhaviya*, Vol II, pp 514-8) Vaidvanātha in his *Smṛti-muktāphala* (*Prāyas-cittakānda*) quotes the same sūtras under *Vṛddha-Gautama* (Ed by Gharpure, p 861)¹ though the two earlier writers quote them under Gautama and not *Vṛddha-Gautama*. But Mādhava quotes under *Vṛddha-Gautama* certain sūtras which are not found in the present manuscript (*Parāśara-Mādhaviya*, II, pp 504-5)² And none of the sūtras or verses quoted under *Vṛddha-Gautama* by the different writers of digests are traceable in the present work of *Gautama-parisista*

SOURCES OF THE PARISISTA

The first *prasna* of the *Parisista* has been printed in the Mysore edition of the *Gautama-dharma-sūtra* with the

¹ *Smṛtimuktāphala*, Edited by J R Gharpure, p 861

² The sūtras referred to are cited hereunder

वृद्धगौतम देवद्रव्योपजीवी हृद्रोगी । प्रतिज्ञाय ब्राह्मणस्यादानादल्पायुः । पत्नी-
वहुत्वे मत्त्येकाराम क्लीब । स्वामिना धर्मे नियुक्तस्तदनुष्ठानाशक्तो जलोदरी ।
दुर्बलबाधे बलवतामुपेक्षायामङ्गहीन । व्यवहारपक्षपाते जिह्वारोगी । स्वयं प्रवर्तित-
धर्मानुष्ठानछेदने प्रतिपक्षेष्टवियोग । स्वयमग्रभुक् शूलरोगी । परिक्षीणमित्रबन्धुस्वामि-
स्वजनावमन्ता परिभूतवृत्ति । अतिथि पश्यन्नश्नत कपालपट्टिका । सूर्यास्तकाले प्रति-
श्रयादानादिष्टवियोग । छद्मना गुरुस्वामिमित्रमुपचरत प्राप्तार्थपरिभ्रशः । विश्रम्भाप-
हारी सर्वदुःखाश्रयः । गोदुःखकारी गोनामहा । गोनिर्दयश्चिपिटनास । यथानाशको
निस्तेजस्क । सभायां गलग्रन्थी पुण्याक्षेपी वक्रणास । शिष्टचीर्णधर्मदूषक, केकराक्षः ।
साधुजनतपस्विदेवद्विजगुरुज्ञानयोगद्वेश वक्रास्य । तटाकारामभेता नेत्राङ्गहीन । कृतघ्न
सर्वारम्भविकलः । परस्वाभिलाषी क्षयरोगी स्यात् । चौररक्षक ,

“व्यवहारेष्वमध्यस्थश्चौरवृत्तिपरश्च यः ।

वाणिज्यलाभो नो तस्य देशान्तरगतस्य च ॥

व्याधि स्यात्प्राणसंदेहो मृतिस्तत्रैव पापिन ।” इति ।

bhāṣya of Maskarī¹ It contains eighteen chapters It opens with the *pratijñā*

athācārān pravakṣyāmi !

and true to the promise, describes the *āhnikā* part Conduct is the key to the four puruṣārthas is the slogan² In the last sūtra of the first *prasna* occurs the passage

*Evam Kṛiyākāṇḍam ācāṣṭaḥ dharma-māṛthakāmamoksānām
siddhir bhavati siddhir bhavati* ॥

The repetition of the last words is to denote the end of a section. The word *Kṛiyākāṇḍa* in the sūtra has been taken to be title of the portion by the editor of the *Gautama-dharma sūtra* in the Mysore series But the editor of the work in the Telugu edition puts the following colophon

*Iti Gautama-dharma sūtra Parisiṣṭe Kṛiyākāṇḍa nāman
astādāso amsak* ॥

and rightly regards the portion as part of the *Parisiṣṭa*.

The second *prasna* which is now presented for the first time, attempts to describe whatever has been left out in the *dharma-sūtra* to which it is attached It limits itself to the *prāyascitta* portion which has not been elaborated in the *Gautama-dharma-sūtra*

In the composition of the work, the *Parisiṣṭa* has borrowed a great deal from the works of Manu and Yājñavalkya Other works on Dharmaśāstra have also been utilized such as Viṣṇu, Vasistha, Paithīnāsi, Hārīta, S'ankha, Baudhāyana etc. An entire section on 'Dreams' has been bodily taken from the *Matsyapurāṇa* The verses of the *Matsyapurāṇa* have been rendered into prose in sūtra style in the order in which the topics are cited in the verses.³

¹ pp 457 to 475

² आचाराल्लभते धर्ममाचाराल्लभते धनमाचाराल्लभते सुखमाचारादेव मोक्षमाप्नुयात् ।

Ibid , p 457

³ See chapter 16, *infra*, pp ७४-७८.

MANU AND YĀJÑAVALKYA

The *Parisista* follows Yājñavalkya in the main, both as to the matter taken and the arrangement. Beginning from verse 131 of the third chapter of Yājñavalkya the *Parisista* unfolds itself as it proceeds to deal with the various topics. In many places in the first five chapters, and in other places, verbal identity of the *sūtras* to the verses of Yājñavalkya is clear. In fact the many textual difficulties which the two manuscripts presented were overcome by a close study of the *Parisista* with the *Mitāksarā* of Viṇṇanesvara, which had utilized the *Parisista* to the fullest extent.

The extent of borrowing from Manu is also considerable. Manu has been accepted wherever Yājñavalkya has not touched the topic and laid down the rule (chap. 2, *sūtras* 9-12). A similar instance can be seen in chapter 6, *sūtras* 3 to 6 where sins entailing loss of caste are enumerated. Where there is a difference of opinion between Yājñavalkya and Manu, the *Parisista* follows the former.¹

OTHER WORKS

Apart from passages which have been cited for comparative study from Viṣṇu in the footnotes, one passage of interest has to be noted. This occurs in chapter 6, *sūtras* 1 and 2 under the topic *atipātaka* and *anupātaka*. The same topic is dealt with in chapter 5 under *sūtra* 4 and the same view is cited by Yājñavalkya. But the repetition of the same topic in chapter 6 is under a different classification which is supported by Viṣṇu. The *Parisista* has accepted both the views under different classifications.

¹ See footnote No. 10 of p. 98, *infra*.

Remarkable identity of passages between the *Parisista* and *Vasistha* are noticeable. These can be seen under chapter 7, *sūtra* 6, chapter 9, *sūtras* 5-10, chapter 14, *sūtras* 6-7, chapter 20, *sūtra* 9 etc. Similarly, identity of passages with *Yama* is found in p ६०, *Sankha*, pp १२-१४, ३२, ५१, ८६, *Hārīta*, pp ३७-८, ७९-८०, *Devala*, p ६२. Two *sūtras* have been bodily borrowed from *Āpastambadharmasūtra* (chapter 8, *sūtra* 1 and chapter 11, *sūtra* 11). Other writers whose verses have been rendered into prose or reproduced with slight variations have been shown in the footnotes in the relevant places. The list given above is only illustrative but not exhaustive.

The *Gautama-dharma-sūtra* contains an extra chapter in the editions of both Jivananda and M. N. Dutt. This chapter has been omitted in the standard editions of the work issued from Mysore and Poona as neither Maskarī nor Haradatta has commented on the chapter. The *Parisista* contains several of the *sūtras* found in the extra chapter. Out of a total 31 *sūtras* only 13 *sūtras* do not find their counterparts in the *Parisista*. They are cited below.

हिरण्यहारी दुर्दरी ॥ ७ ॥ त्रपुचामरसीसविक्रयी मद्यपः ॥ १७ ॥
 एकशफविक्रयी मृगव्याधः ॥ १८ ॥ नाक्षत्री चार्बुदी ॥ २० ॥ नास्तिको
 रङ्गोपजीवी ॥ २१ ॥ ब्रह्मपुरुषतस्कराणां देशिकः पिण्डहरः ॥ २३ ॥
 षण्डो महापथिकः ॥ २४ ॥ मध्वामेही हि धर्मपत्नीषु स्यान्मैथुन-
 प्रवर्तकः ॥ २६ ॥ खर्वाटः सगोत्रसमवयः स्रग्विगामी ॥ २७ ॥ श्रीमती-
 मातृभगिनीभ्रातृभगिनीष्वभिगम्याबीजिनः ॥ २८ ॥ तेषां कुब्जकुण्ड-
 मण्डव्याधितव्यङ्गदरिद्राल्पायुषो ऽल्पबुद्धयः शठपण्डशैलूषतस्करपरपुरुषप्रेष्य-
 परकर्मकराः खल्वाटनक्तंचरा नृशंसंकीर्णकूटकर्माणः क्रमतश्चान्त्याश्चोप-
 पद्यन्ते ॥ २९ ॥ तस्मात्कर्तव्यमेवेह प्रायश्चित्तम् ॥ ३० ॥ विशुद्धैर्लक्षणै-
 र्जायन्ते धर्मस्य धारणादिति धर्मस्य धारणादिति ॥ ३१ ॥

There are eleven manuscripts of the *Gautama dharma-sūtra* in the Adyar Library which contain this extra chapter and I have edited the chapter in the *Adyar Library Bulletin* (Vol X, pp 206 208 with the help of these manuscripts)

DATE OF THE PARIS'ISTA

There is no definite indication as to the date of the work Nor does the internal evidence furnish any further definite clue The fact that the *Paris'ista* has borrowed largely from other works on *dharmaśāstra* definitely pushes back its date to the centuries after the Christian era. The chapter dealing with *Svapna* (dreams) which is definitely borrowed from the *Matsyapurāna* will bring it further down to the Gupta times when the *purānas* took their present shape The earliest work which cites the *Paris'ista* is the *Mitāksarā* of Vijñānesvara In fact, it is not too much to say that in several cases the *Mitāksarā*, in commenting on Yājñavalkya has taken the clue from the *Paris'ista* Illustrative instances can be found in p 6, under *sūtra* 7, p. 9, *sūtra* 14, p 27, *sūtras* 16 and 17, pp 32-33, *sūtras* 7-12, p 35, the last *sūtra* of the 7th chapter and the first *sūtra* of chapter 8, p 36, *sūtras* 3 and 4, p 39, *sūtras* 16 and 21 etc Commenting on Yājñavalkya III, 216, Vijñānesvara has quoted over half of a section of the *Paris'ista* The work had therefore attained to a position of authority by the time of Vijñānesvara Neither Medhātithi nor Viśvarūpa has quoted this *Paris'ista* The argument of silence is at best only a partially correct view and cannot be pushed to the logical extreme Under the present state of our knowledge all that we can say is that about A D. 800 may be the latest date that can be assigned the *Gautama-dharma-sūtra-paris'ista*.

विषयानुक्रमणी

विषयाः	सूत्रसंख्या
प्रथमोऽध्यायः	
प्रतिज्ञा	१
भवप्राप्तिकारणानि	२
कर्मानुरूपशरीरग्रहणम्	३—५
सत्त्वादिगुणपरिपाकः	६—९
स्वर्गमार्गः	१०
देवयानपितृयाने	११—१४
द्वितीयोऽध्यायः	
सत्त्वशुद्ध्या मोक्षप्राप्तिः	१
गृहस्थस्य मोक्षप्राप्त्युपायः	२
कर्मविपाकः	३
तत्राकामतो महापातकिना संसारप्राप्तिः	४—७
कामतो महापातकिना संसारप्राप्तिः	८—१२
तृतीयोऽध्यायः	
महापातकिनां कर्मविपाकः	१—६
पातकिनां कर्मविपाकः	७—३१
चतुर्थोऽध्यायः	
कर्मविपाकः	१—६६

	विषयाः	सूत्रसंख्या
पञ्चमोऽध्यायः		
महापातकसमानि		१—४
उपपातकानि		५—४४
उपपातकाद्यावृत्तौ फलविशेषः		४५—४७
षष्ठोऽध्यायः		
अतिपातकानि		१
अनुपातकानि		२
जातिभ्रशकराणि		३
संकरीकरणम्		४
अपात्रीकरणम्		५
मलिनीकरणम्		६
प्रकीर्णकम्		७
महापातकप्रायश्चित्तनिरूपणप्रतिज्ञा		८
ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तम्		९—१७
सप्तमोऽध्यायः		
सुरापप्रायश्चित्तम्		१
एकादश मद्यानि		२
अकामतः सुरापाने प्रायश्चित्तान्तरम्		३—४
रेतोविण्मूत्रप्राग्ने प्रायश्चित्तम्		५
मद्यभाण्डस्थोदकपाने		६—७
सुरापानसमे		८
सुवर्णस्तेये		९—११
कामाकामकृतपापाना प्रायश्चित्ते विशेषः		१२
त्रसरेण्वादिप्रमाणम्		१३—२०
सुवर्णपरिमितसुवर्णस्तेये महापातकत्वम्		२१

अष्टमोऽध्यायः	विषयाः	सूत्रसंख्या
गुरुतल्पे	प्रायश्चित्तम् . . .	१—३
गुरुतल्पसमे	” . . .	४—७
धान्यादिहरणे	” . . .	८—१०
ऋणानपाकरणे	” . . .	११
अनाहिताग्निताया	” . . .	११
लाक्षालवणादिविक्रये	” . . .	१२—१३
निन्दितार्थोपजीवने	” . . .	१४
भृतकाध्ययने	” . . .	१५
जातिमात्रब्राह्मण्यादिगमने	” . . .	१६—२१
स्वैरिणीगमने	” . . .	२२—२३
बन्धकीगमने	” . . .	२४—२६
विधवागमने व्रतस्थागमने च	” . . .	२७
गर्भकरणे	” . . .	२८

नवमोऽध्यायः

स्वैरिशूद्रादिगमने	प्रायश्चित्तम् . . .	१—४
प्रतिलोमगमने	” . . .	५—१०
भार्यामुखमैथुने निष्कृत्यभावः	. . .	११
रजस्वलागमने	प्रायश्चित्तम् . . .	१२—१३
श्वमार्जारादिवधे	” . . .	१४
अस्थिमतामनस्थिमता च वधे	” . . .	१५
आर्द्रद्रुमछेदने	” . . .	१६—१७
काकादिभिर्दशे	” . . .	१८—२०

दशमोऽध्यायः

श्वादिदंष्ट्ररजस्वलायाः प्रायश्चित्तम्	. . .	१—३
--	-------	-----

विषयाः	सूत्रसंख्या
वेदोक्तकर्मपरित्यागे	प्रायश्चित्तम् . ४—९
कन्यादूषणे	” . ६
आत्मार्थं पाकक्रियाया मद्यपस्त्रीनिषेवणे च	” . ७
नागीणा विक्रये	” . ८
ब्रह्मसूत्रं विना भोजनादौ	” . ९
रजस्वल्योरन्योन्यस्पर्शे	” . १०
तस्करराजभृत्यादीना	” . ११
ब्रह्मोपजीविलक्षणम्	” . १२
देवलकादीना	प्रायश्चित्तम् . १३
समुद्रयाने ब्राह्मणस्य	” . १४
असत्प्रतिग्रहे	” . १५—१६
सत्परिग्रहत्यागे	” . १७
अदत्तादाने कर्मविपाकः	” . १८
शाल्मलबहिर्वेदिपुरोडाशादिभक्षणे	प्रायश्चित्तम् . १९
एकादशोऽध्यायः	
अनिर्दशाहगवादिक्षीरपाने	प्रायश्चित्तम् . १—२
अन्नस्य केशादिना दूषणे शुद्धिः .	” . ३—४
श्वाद्युच्छिष्टभक्षणे	प्रायश्चित्तम् . ५—१४
दीपोच्छिष्टादिभोजने	” . १५
पीतशेषपाने	” . १६—१७
अमेध्यादिस्पृष्टभक्षणे	” . १८—१९
कुत्सितान्नभोजने	” . २०
उत्थितादिभोजने	” . २१
एकपङ्क्तौ केनापि तत्त्यागे भोजने	” . २२—२३
शवादिदूषितकूपस्थजलपाने	” . २४—२५
चण्डालकूपभाण्डादिजलपाने	” . २६—३१

विषयाः	सूत्रसंख्या
द्वादशोऽध्यायः	
म्लेच्छादिपुष्करणीशौचाशौचनिर्णयपूर्वकं तज्जलपाने प्राय- श्चित्तम्	१—४
रजकादिभाण्डस्थजलपाने प्रायश्चित्तम्	५—६
अन्त्यजखानितकूपादौ स्नानकरणे	७—८
पर्युषितभोजने	९—१०
सक्त्वादीना निशि वर्जनम्; अवर्जने च	११—१२
अनाहुताद्यन्नभोजने	१३—१५
भिन्नभाजनादिषु भोजने	१६—१७
हस्तदत्तादिक्रियादुष्टाभोज्यभक्षणे	१८—१९
मुरापानसमानि	२०
अभोज्यान्नाः	२१
गणिकालक्षणम्, तदन्नभोजने च प्रायश्चित्तम्	२२—२४
गणलक्षणम्	२५
त्रयोदशोऽध्यायः	
अभोज्यान्नाः	१
कदर्यलक्षणम्	२
षण्डलक्षणम्	३
मार्जारलक्षणम्	४
कुक्कुटलक्षणम्	५
पतितलक्षणम्	६
अपविद्धलक्षणम्	७
चण्डाललक्षणम्	८
एतेषामन्नभोजने प्रायश्चित्तम्	९—१०
भ्रूणहालक्षणम्	११
पुनरभोज्यान्नाः	१२

विषयाः	सूत्रसंख्या
बलात्कारेणाभोज्यभोजने प्रायश्चित्तम् . . .	१३
चतुर्दशोऽध्यायः	
अपुत्राद्यन्नभोजने प्रायश्चित्तम् . . .	१
अभोज्यानि, तद्भक्षणे च , , . . .	२—६
नखच्युतघृतादेर्गोमासतुल्यता, तद्भक्षणे च , , . . .	६—८
हस्तदत्तभोजननिषेधः . . .	९
पीतशेषपानादौ प्रायश्चित्तम् . . .	१०—११
सुरापानसम जलम् . . .	१२
चण्डालादिस्पृष्टवस्त्रशुद्धिः . . .	१३—१६
चण्डालादिस्पृष्टसुवर्णादिशुद्धिः . . .	१७—२१
चण्डालादिस्पृष्टधान्यशुद्धिः . . .	२२—२३
पञ्चदशोऽध्यायः	
गृहदाहे सति तत्रस्थधान्यशुद्धिः . . .	१—२
शाणादिप्रमाणानि . . .	३
अन्नशुद्धिः . . .	४—६
घृतगुडादिशुद्धिः . . .	६—७
बालानां शुद्धता . . .	८
शूर्पवस्त्रादिस्पर्शो दोषः . . .	९—१०
दिवा मैथुने प्रायश्चित्तम् . . .	११—१२
विप्रेण वादे तत्ताडनादौ च , , . . .	१३—१७
असंनिहितजलदेशादौ विण्मूत्रोत्सर्गे , , . . .	१८—१९
सूर्योदये स्वापे , , . . .	२०
नित्यकर्मलोपे , , . . .	२१
स्नातकव्रतलोपे , , . . .	२२
ऋतौ भार्याया अगमने , , . . .	२३

विषयाः	सूत्रसंख्या
कुलक्षयकर कर्म	२४
षोडशोऽध्यायः	
अस्नातभोजनादौ प्रायश्चित्तम्	१
पङ्क्तौ वैषम्यकरणे „	२
अमेध्यगन्धाम्राणे „	३
कुन्ख्यादीना „	४
पतितादिपङ्क्तिभोजने „	५
नीलवस्त्रधारणे „	६
नीलवस्त्रधारणनिषेधापवादः	७
पालाशकाष्ठकृतपादुकादिधारणे प्रायश्चित्तम्	८
गुरुशिष्याद्यन्तरागमने „	९—१०
दुःस्वप्नारिष्टदर्शने „	११
दुःस्वप्नरूपणम् , तत्प्रायश्चित्तं च	१२—४९
सप्तदशोऽध्यायः	
निषिद्धदेशगमने प्रायश्चित्तम्	१
स्वशकृद्वीक्षणे „	२
अग्नेः खट्वाद्यधःकरणे „	३
दर्भैः पादप्रमार्जने „	३
अनभिवाद्याभिवादाने „	४—१०
निषिद्धकालेऽभ्यङ्गादौ „	११
अस्पृश्यस्पृष्टस्पर्शे „	१२—१३
यूपचण्डालादिस्पर्शे „	१४
देवलकस्पर्शनिषेधः	१५—१६
महापथिकलक्षणम्	१७
उपस्पर्शननिमित्तानि	१८

	विषयाः	सूत्रसंख्या
अष्टादशोऽध्यायः		
मुञ्जानस्यास्पृश्यस्पर्शे	प्रायश्चित्तम् . . .	१—५
असभाष्यसभाषणे	” . . .	६—७
विना यज्ञोपवीतेन भोजनादौ	” . . .	८—१०
इन्द्रचापादिदर्शने	” . . .	११
अप्सु स्वप्रतिबिम्बदर्शने	” . . .	१२
क्षुदादिषु	” . . .	१३
प्रकीर्णकप्रायश्चित्तोपसहारः	. . .	१४
एकोनविंशोऽध्यायः		
अथ रहस्यप्रायश्चित्तानि		
तत्र बहिःसध्यया शुद्धिः	. . .	१
‘अग्नेर्मन्वे’ इति सूक्तजपेन शुद्धिः	. . .	२—३
सर्वपापक्षयकरा मन्त्राः	. . .	४—७
गायत्रीजपमहिमा	८—१३
रुद्रैकादशिनीजपमहिमा	१४—१७
विंशोऽध्यायः		
जपयज्ञप्रशंसा	१—४
रुद्रजपप्रशंसा	५—८
कृष्णाजिनदानप्रशंसा	९
वेदाभ्यासः पञ्चधा	१०
सर्वपापहरणोपायः	११

ERRATA

PAGE	LINE				
11	2	read	उच्चै स्वरः	for	उच्चै स्वर
12	2	„	ब्रह्महा	„	ब्रह्महा
14	26	„	cite	„	cites
33	1	„	स्तेनः स्तेयाद्	„	स्तेनस्तेयाद्
36	20	„	उशना	„	उशना.
40	25	„	„	„	„
42	13	„	०गच्छेन्नोहितदभैर्वैष्टयित्वा	„	०गच्छेन्नरूपत्रैवैष्टयित्वा
61	3	„	०स्याश्रद्धधानस्य	„	०स्याश्रद्धधानस्य
79	11	„	cites	„	cite

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ गौतमधर्मसूत्रपरिशिष्टम् ॥

द्वितीयः प्रश्नः

प्रथमोऽध्यायः

¹अथातो धर्मशेषान् व्याख्यास्यामः² ॥ १ ॥

³अन्त्यपक्षिस्थावरता दोषैर्मनोवाक्कायकर्मभिर्जीवोऽयं भवयोनिशतेषु प्रयाति⁴ ॥ २ ॥

परद्रव्याणि मनसा ध्यायंस्तथानिष्ठानि चिन्तयन् वितथाभिनिवेशी⁵ जायतेऽन्त्यासु योनिषु⁶ ॥ ३ ॥

¹ The manuscript अ begins with the following salutations श्रीगणेशाय नमः । श्रीदक्षिणामूर्तिगुरुवे नम । हरिः ओम् ।

² Parallel quotations from the standard works on dharmas'āstra such as Manu, Yājñavalkya, Viṣṇu and Vasīṣṭha have been cited under each sūtra, wherever they have been traced. Quotations from the *Mitākṣarā* of Viṣṇāneśvara, *Parāśara-Mādhavīya* and some of the minor *smṛtis* have also been added as they were found useful.

³ अदक्षिणस्थावरता—अ, अत्यन्तपक्षे स्थावरता—क

⁴ cf., अन्त्यपक्षिस्थावरतां मनोवाक्कायकर्मजै ।

दोषैः प्रयाति जीवोऽयं भवयोनिशतेषु च ॥ याज्ञवल्क्यः, ३ १३१

⁵ जायते आसुरयोनिषु—अ

⁶ cf., परद्रव्याण्यभिध्यायस्तथानिष्ठानि चिन्तयन् ।

वितथाभिनिवेशी च जायतेऽन्त्यासु योनिषु ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, १३४.

पिशुनोऽनृतवादी ^१पुरुषोऽनिबद्धप्रलापी मृगपक्षिषु जायते^२ ॥ ४ ॥

अदत्तादाननिरतः ^३परदारगो हिंसकश्चाविधानेन 'स्थावरेष्वभिजायते'^५ ॥ ५ ॥

शौचवानात्मज्ञस्तपस्वी विजितेन्द्रियो दान्त ^६कर्मकृद्वेदविद्यावित् सात्विको देवयोनिता याति^७ ॥ ६ ॥

विषयेष्वारम्भी^८ व्यग्रोऽसत्कार्यनिरतो राजसो मनुष्येषु ^९मृतो जन्माधिगच्छति^{१०} ॥ ७ ॥

^१ पुरुषो—क

^२ cf., पुरुषोऽनृतवादी च पिशुन पुरुषस्तथा ।

अनिबद्धप्रलापी च मृगपक्षिषु जायते ॥ याज्ञवल्क्य ; ३, १३५.

^३ परदारणहिंसकश्चाविधानेन—क.

^४ स्थावरेऽभिजायते—क.

^५ cf , अदत्तादाननिरतः परदारोपसेवक ।

हिंसकश्चाविधानेन स्थावरेष्वभिजायते ॥ याज्ञवल्क्य , ३, १३६.

Compare sūtras 3 to 5 with *Manu*, XII, 5—7 and 9

परद्रव्येष्वभिध्यान मनसानिष्टचिन्तनम् ।

वितथाभिनिवेशश्च त्रिविध कर्म मानसम् ॥

पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वश ।

असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मय स्याच्चतुर्विधम् ॥

अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ।

परदारोपसेवा च शारीरं त्रिविध स्मृतम् ॥

शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरता नरः ।

वाचिकैः पक्षिमृगतां मानसैरन्त्यजातिताम् ॥

^६ कर्मकृद्वेदविद्यासात्विको—अ , कर्मकृत् सात्विको—क

^७ cf , आत्मज्ञ शौचवान् दान्तस्तपस्वी विजितेन्द्रियः ।

धर्मकृद्वेदविद्यावित् सात्विको देवयोनिताम् ॥ याज्ञवल्क्यः , ३, १३७.

^८ विषयेष्वारम्भव्यग्रो—क

^९ मृतो—अ.

^{१०} cf , असत्कार्यनिरतोऽधीर आरम्भी विषयी च यः ।

स राजसो मनुष्येषु मृतो जन्माधिगच्छति ॥ याज्ञवल्क्य , ३, १३८.

निद्रालुः क्रूरकृल्लुब्धो नास्तिको याचकः प्रमादवान् भिन्नवृत्तो
भवेत्तामसस्तिर्यग्जन्तुषु^१ ॥ ८ ॥

रजसा तमसा चाविष्टश्चक्रवद्भ्राम्यतेऽसौ^२ ॥ ९ ॥

^३इहामिहोत्रिणः स्वर्गे गच्छन्ति^४ ॥ १० ॥

ये च दानपरा सत्यव्रतपरायणा दम्भरहिताः सम्यक्^५ स्मार्त-
कर्मानुष्ठानपरा दयाक्षान्त्यनसूयाशौचानायासमङ्गलाकार्पण्यास्पृहैर्युक्तास्तथा
^६सगत्यागिनोऽर्चिरह शुक्लपक्षोत्तरायणसुरसन्नसूर्यवैद्युतेषु^७ ^८मुक्तिमार्गेषु विश्रा-

^१ cf , निद्रालु क्रूरकृल्लुब्धो नास्तिको याचकस्तथा ।

प्रमादवान् भिन्नवृत्तो भवेत्तिर्यक्षु तामसः ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, १३९

Compare sūtras 6 to 8 with *Manu* XII, 31—33 and 40

वेदाभ्यासस्तपो दान शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धर्मक्रियात्मचिन्ता च सात्त्विक गुणलक्षणम् ॥

आरम्भरुचिर्धैर्यमसत्कार्यपरिग्रहः ।

विषयोपसेवा चाजस्रं राजसं गुणलक्षणम् ॥

लोभः स्वप्नोऽवृत्तिः क्रौर्यं नास्तिक्यं भिन्नवृत्तिता ।

आचिष्णुता प्रमादश्च तामस गुणलक्षणम् ॥

देवत्वं सात्त्विका यान्ति मनुष्यत्व च राजसाः ।

तिर्यक्त्व तामसा नित्यमित्येषा त्रिविधा गतिः ॥

^२ cf., सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणास्तस्यैव कीर्तिताः ।

रजस्तमोभ्यामाविष्टश्चक्रवद्भ्राम्यते ह्यसौ ॥

रजसा तमसा चैव समाविष्टो भ्रमन्निह ।

भावेरनिष्टैः संयुक्तः संमारः प्रतिपद्यते ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, १८२, १४०,

^३ भ्राम्यते चातिहामिहोत्रिणः—अ.

^४ cf , पितृयानोऽजवीथ्याश्च यदगस्त्यस्य चान्तरम् ।

तेनामिहोत्रिणो यान्ति स्वर्गकामा दिवं प्रति ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, १८४.

^५ स्मार्तानुष्ठानपरा दयाकाक्षानसूयाशौचानायासः—अ.

^६ सगत्यागिनोऽपृहाः शुक्लः—अ , सगत्यार्च्यहः शुक्लः—क

^७ ऋतुमासपक्षसूर्यवैद्युतेषु for सुरसन्नसूर्यवैद्युतेषु—क

^८ विविक्तमार्गेषु विश्रमिताः प्रस्थापिताः—अ.

म्य तैः प्रस्थापिताः परमपदं प्राप्नुवन्ति^१ ॥ ११ ॥

पुनरावृत्तिस्तेषामिह न विद्यते^२ ॥ १२ ॥

^३धूमनिशाकृष्णपक्षदक्षिणायनपितृलोकचन्द्रमोऽभिमानिनीर्देवताः
प्राप्य पुनरेव वायुवृष्टिजलभूमीः^४ प्राप्य व्रीह्याद्यन्नरूपेण शुक्रत्वमवाप्य^५
यज्ञदानतपोयुक्ताः संसारिणो योनिं व्रजन्ति^६ ॥ १३ ॥

अर्चिरादिधूमादिमार्गद्वयं यः प्रमत्तो न विजानात्यसौ भुजङ्गः^७
शलभः कृमिः कीटो वा भवेत्^८ ॥ १४ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः

^१ cf., ये च दानपरा सम्यगष्टाभिश्च गुणैर्युता ।

तेऽपि तेनैव मार्गेण सत्यव्रतपरायणा ॥

क्रमात्ते संभवन्त्यर्चिरह शुक्र तथोत्तरम् ।

अथन देवलोकं च सवितारं सवैद्युतम् ॥

ततस्तान् पुरुषोऽभ्येत्य मानसो ब्रह्मलौकिकान् । याज्ञवल्क्य , ३, १८५,
१९३-१९४.

^२ cf , करोति पुनरावृत्तिस्तेषामिह न विद्यते ॥ याज्ञवल्क्य , ३, १९४.

^३ धूमनिका कृष्ण०—अ.

^४ वायुवृष्टिजलभूमि—अ.

^५ व्रीह्याद्यन्नरूपशुक्रत्वमवाप्य—अ.

^६ cf., यज्ञेन तपसा दानैर्ये हि स्वर्गजितो नराः ।

धूम निशा कृष्णपक्षं दक्षिणायनमेव च ॥

पितृलोकं चन्द्रमसं वायुं वृष्टि जल महीम् ।

क्रमात्ते संभवन्तीह पुनरेव व्रजन्ति च ॥ याज्ञवल्क्य., ३, १९५-१९६.

^७ भुजङ्गशलभः—क.

^८ cf , एतद्यो न विजानाति मार्गद्वितयमात्मवान् ।

दन्दशक. पतङ्गो वा भवेत् कीटोऽथवा कृमिः ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, १९७.

द्वितीयोऽध्यायः

¹अथवा वेदमभ्यसन् न्यस्तकर्मा वने वसन् ²मितभुगयाचिताशी च परा सिद्धिमवाप्नुयात्³ ॥ १ ॥

⁴अप्रतिग्रहेणोपार्जितधन सत्यवादी ⁵श्रद्धानुष्ठाननिरत आत्म-
तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियो⁶ गृहस्थो मुक्तिं प्राप्नुयात्⁷ ॥ २ ॥

⁸महापातकिनो दारुणान् तामिस्रादिनरकान् प्राप्य तत्र प्रचुरदुः-
खमनुभूय पापशेषात् पुनरिह ⁹संसारे दुःखबहुलश्वसृगालादितिर्यग्योनिषु
भूयो भूयो जायन्ते¹⁰ ॥ ३ ॥

ब्रह्महा मृगश्वसूकरोष्ट्रयोनि¹¹ प्राप्नुयात्¹² ॥ ४ ॥

¹ अथ पङ्क्तौ वेदमभ्यसन्—अ, अथवा वेदमभ्यस्यन्—क.

² मितभुगयाचितां परा—अ.

³ cf., अथवाप्यभ्यसन्वेद न्यस्तकर्मा वने वसन् ।

अयाचिताशी मितभुक् परा सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ याज्ञवल्क्य, ३, २०४.

एवं संन्यस्य कर्माणि स्वकार्यपरमोऽस्तुह ।

संन्यासेनापहत्यैव प्राप्नोति परमा गतिम् ॥ मनुः, ६, ९६.

⁴ प्रतिग्रहेण for अप्रतिग्रहेण—क

⁵ श्रद्धानुष्ठान०—अ.

⁶ विधिप्रियो for अतिथिप्रियो—अ.

⁷ cf., न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रिय ।

श्राद्धकृतसत्यवादी च गृहस्थोऽपि हि मुच्यते ॥ याज्ञवल्क्य, ३, २०५

⁸ महापातकिनोऽन्धतामिस्रादिनरकान् —अ

⁹ समारे श्वसृगालादि०—क.

¹⁰ cf., महापातकजान् घोरान्नरकान् प्राप्य दारुणान् ।

कर्मक्षयात्प्रजायन्ते महापातकिनस्त्वह ॥ याज्ञवल्क्य, ३, २०६

बहुन् वर्षणान् घोरान्नरकान् प्राप्य तत्क्षयात् ।

संसारान् प्रतिपद्यन्ते महापातकिनस्त्वमान् ॥ मनुः, १२, ५४.

¹¹ मृगश्वसूकरयोनि—क.

¹² cf., मृगश्वसूकरोष्ट्राणा ब्रह्महा योनिमृच्छति । याज्ञवल्क्यः, ३, २०७.

सुरापः ^१खरपुल्कसवेनयोनिम् ॥ ५ ॥

स्वर्णहारी ^२कृमिकीटपतङ्गयोनिम् ॥ ६ ॥

गुरुतल्पगस्तृणगुल्मलतात्वं चाकामतः ^३ ॥ ७ ॥

कामतो दुःखबहुलयोनिषु ^४ ॥ ८ ॥

ब्रह्महा श्वसूकरखरोष्ट्रगोजाविमृगपक्षिचण्डाल ^५पुल्कसानाम् ^६ ॥ ९ ॥

सुरापो ^७विड्भुक्कृमिकीटपतङ्गपक्षिणां हिंसाणा च सत्त्वानाम् ^{१०} ॥ १० ॥

स्तेनस्तु विप्रो ^{११}लूताहिसरटानां सरीसृपाणां ^{१२}तिरश्चाम्बुचारिणां हिंसाणा च पिशाचानाम् ^{१३} ॥ ११ ॥

^१ खरपुल्कसवेनयोनिम् —अ ; खलपुल्कसयवनयोनिम्—क.

^२ cf., खरपुल्कमवेणाना सुरापो नात्र संशयः । याज्ञवल्क्यः, ३, २०७.

^३ कृमिकीटपतङ्गयोनिम्—अ

^४ cf., कृमिकीटपतङ्गत्वं स्वर्णहारी समाप्नुयात् । याज्ञवल्क्यः, ३, २०८

^५ cf., तृणगुल्मलतात्वं च बहुशो गुरुतल्पगः । याज्ञवल्क्यः, ३, २०८

^६ cf., 'एतच्चाकामकृतविषयम् । कामकारकृते त्वन्यास्वपि दुःखबहुलयोनिषु ससरन्ति' ॥ याज्ञवल्क्यस्मृतिव्याख्या मिताक्षरा, ३, २०८, पृष्ठम् ३६८.

^७ चाण्डाल for चण्डाल—अ.

^८ cf., श्वसूकरखरोष्ट्राणां गोजाविमृगपक्षिणाम् ।

चण्डालपुल्कसानां च ब्रह्महा योनिमृच्छति ॥ मनु, १२, ५५.

^९ विड्भुक्कृमिकीटपतङ्गपक्षिणां—अ.

^{१०} cf., कृमिकीटपतङ्गानां विड्भुजा वैव पक्षिणाम् ।

हिंसाणां चैव सत्त्वानां सुरापो ब्राह्मणो ब्रजेत् ॥ मनु, १२, ५६

^{११} लूताहिसरीसृपाणां—अ, लूतसरटानां सरीसृपाणां—क.

^{१२} तिरश्चाम्बुचारिणां—अ.

^{१३} cf., लूताहिसरटानां च तिरश्चा चाम्बुचारिणाम् ।

हिंसाणां च पिशाचानां स्तेनो विप्रः सहस्रशः ॥ मनुः, १२, ५७.

गुरुतल्पगस्तु गुल्मलतानां क्रव्यादानां च 'दंष्ट्रिणा क्रूरकर्मकृता
^२चैव संसरन्ति' ॥ १२ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने द्वितीयोऽध्यायः

तृतीयोऽध्यायः

ब्रह्महा क्षयरोगी ^४स्यात् ॥ १ ॥

श्यावदन्तकः सुराप ॥ २ ॥

कुनखी हेमहारी ॥ ३ ॥

दुश्चर्मा गुरुतल्पगः ^५ ॥ ४ ॥

रौरवादिनरकेषु सूकरादियोनिषु च दारुणं दुःखमनुभूयानन्तरं
 दुरितशेषेण जननसमये क्षयरोगादियुक्ता भवन्ति ॥ ५ ॥

^१ दंष्ट्रिणा—अ.

^२ चैव संगति—अ.

^३ cf., तृणगुल्मलतात्वं च क्रव्यादा दंष्ट्रिणामपि ।

क्रूरकर्मकृता चैव शतशो गुरुतल्पगः ॥ मनु, १२, ५८.

^४ स्यात्— omitted by अ.

^५ Compare sūtras 1 to 4 with the following

ब्रह्महा क्षयरोगी स्यात् सुराप श्यावदन्तकः ।

हेमहारी तु कुनखी दुश्चर्मा गुरुतल्पगः ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २०९

सुवर्णचौरः कौनख्यः सुराप श्यावदन्तताम् ।

ब्रह्महा क्षयरोगित्वं दौश्चर्म्यं गुरुतल्पगः ॥ मनु, ११, ४९.

ब्रह्महा यक्ष्मी । सुराप श्यावदन्तकः । सुवर्णहारी कुनखी ।

गुरुतल्पगो दुश्चर्मा ॥ विष्णु, ४५, ३—६.

^१ दुःखप्रचुरेषु मानुषशरीरेषु संसरन्ति^२ ॥ ६ ॥

अन्नहर्ताऽजीर्णान्नः^३ ॥ ७ ॥

^४ पुस्तकहार्यननुज्ञाताध्यायी मूको भवति ॥ ८ ॥

धान्यमिश्र^५ षडङ्गुल स्यात् ॥ ९ ॥

पिशुनो^६ दुर्गन्धनामिकः ॥ १० ॥

^७ तैलहर्ता तैलपायी ^८ कीटविशेषः ॥ ११ ॥

असद्दोषसंकीर्तनो दुर्गन्धवदनः^९ ॥ १२ ॥

^१ दुःखप्रचुरमानुषशरीरेषु—अ.

^२ Compare sūtras 5 and 6 with मिताक्षरा on याज्ञवल्क्य, III, 209
—“एवं रौरवादिनरकेषु श्वसूकरखरादियोनिषु च दाक्ष्य दुःखमनुभूयानन्तर दुरितशेषेण
जननममय एव क्षयरोगादिलक्षणयुक्ता । प्रचुरेषु मानवशरीरेषु संसरन्ति”

^३ अन्नहर्ताजीर्णनदी—अ

^४ पुस्तकादिमहार्यननुज्ञाताध्यायी मूको—अ.

^५ धान्यहर्ता—क

^६ दुर्गन्ध नास्तिक —क

^७ तिलहर्ता—क

^८ कफविशेषः—अ.

^९ Compare sūtras 7 to 12 with the following

अन्नहर्तामयावी स्यान्मूको वागपहारकः ॥

धान्यमिश्रोऽतिरिक्ताङ्गः पिशुनः पूतिनामिकः ।

तैलहृतैलपायी स्यात्पूतिवक्त्रस्तु सूचकः ॥ याज्ञवल्क्य, ३, २१०-२११

अन्नहर्ताऽऽमयावित्त्व मौक्य वागपहारकः ।

पिशुनः पूतिनामिकं सूचकः पूतिवक्त्रताम् ।

[धान्यचौरोऽङ्गहीनत्व]आतिरेक्यं तु मिश्रकः ॥ मनुः, ११, ५१, ५०.

[मांसं गृध्रो वपां मद्गुः]तैलं तैलपकः खगः ॥ मनुः, ११, १२, ६३.

अन्नापहारकस्त्वामयावी । वागपहारको मूकः । मिश्रचौरोऽतिरिक्ताङ्गः ।
पूतिनासः पिशुनः । तैल तैलपायिकः । पूतिवक्त्रः सूचकः ॥ विष्णुः, ४५, ११-१२,
१०, ७; ४४, २३, ४५, ८.

^१एतच्च तिर्यक्त्वप्राप्त्यनन्तरं मानुषशरीरप्राप्तौ द्रष्टव्यम्^२ ॥ १३ ॥
यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्याहुतं^३ च हविर्जग्ध्वा तिर्यक्त्वं याति^४ ॥ १४ ॥
परस्य योषितं हत्वा ब्रह्मस्वं^५ सुवर्णव्यतिरिक्तं हत्वा बहु हिरण्यं
प्रतिगृह्य चारण्ये निर्जले देशे ब्रह्मराक्षसः स्यात्^६ ॥ १५ ॥
पत्रशाकं हत्वा मयूरः ॥ १६ ॥
शुभान् गन्धान् लुच्छुन्दरी नाम मूषिका जायते ॥ १७ ॥
धान्यहारी मूषको^७ भवति ॥ १८ ॥
यानमुष्टः ॥ १९ ॥
फलं वानरः ॥ २० ॥
जलं^८ प्लवः ॥ २१ ॥

^१ प्रेतश्च तिर्यक्त्वं प्राप्यानन्तरं—अ.

^२ cf., एतच्च तिर्यक्त्वप्राप्त्युत्तरकाल मानुषशरीरप्राप्तौ द्रष्टव्यम् ।

“यद्वा तद्वा हविः” इति मनुस्मरणात्—याज्ञ. मिता, ३, २१०-२११.

अथ नरकाभिभूतदुःखानां तिर्यक्त्वमुत्तीर्णानां मनुष्येषु लक्षणानि भवन्ति ।

विष्णुः, ४५, १.

^३ च—omitted by अ.

^४ cf, यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्य बलान्नरः ।

अवश्यं याति तिर्यक्त्वं जग्ध्वा चैवाहुतं हविः ॥

मनु, १२, ६८, विष्णुः, ४४, ४४.

^५ ब्रह्मस्वसुवर्णव्यतिरिक्त—अ.

^६ cf, परस्य योषितं हत्वा ब्रह्मस्वमपहृत्य च ।

अरण्ये निर्जले देशे भवति ब्रह्मराक्षसः ॥ याज्ञवल्क्य, ३, २१२

संयोगं पतितैर्गत्वा परस्यैव च योषितम् ।

अपहृत्य च विप्रस्वं भवति ब्रह्मराक्षसः ॥ मनु, १२, ६० [‘विप्रस्व’—

ब्राह्मणसुवर्णादन्यदपहृत्य—कुल्लुकः]

^७ भवति—omitted by अ.

^८ प्लवंगः—अ.

^१क्षीरं काकः ॥ २२ ॥

गृहोपस्करमुसलादि हत्वा सरटाख्यः कीटविशेषो भवेत्^२ ॥ २३ ॥

मधु हत्वा ^३दंशः ॥ २४ ॥

मासं हत्वा गृध्रः ॥ २५ ॥

गा हत्वा ^४गोधाख्यः प्राणिविशेषः ॥ २६ ॥

^५अग्नि पिकः^६ ॥ २७ ॥

^१ क्षीरकारो गृहोपस्करः—क.

^२ Compare sūtras 16 to 23 with the following .

पत्रशाक शिखी हत्वा गन्धान् छुच्छुन्दरी शुभान् ॥

मूषको धान्यहारी स्याद्यानमुष्ट्रः कपि फलम् ।

जलं प्लवः पयः काको गृहकारी ह्युपस्करम् ॥ याज्ञवल्क्य ३, २१३-२१४.

‘पत्रशाकं तु बर्हिणः’ १२, ६५, ‘छुच्छुन्दरि शुभान् गन्धान्’ १२, ६५; ‘धान्यं हत्वा भवत्याखु.’ १२, ६२, ‘यानान्युष्ट्र’ १२, ६७; ‘फलमूलं तु मर्कट’ १२, ६७; ‘जलं प्लवः’ १२, ६२, ‘पयः काकः’ १२, ६२; ‘गृहकारी ह्युपस्करम्’ १२, ६६—मनु.

पत्रशाकं बर्ही । छुच्छुन्दरिर्गन्धान् । आखुर्धान्यहारी । यानमुष्ट्रः । फलं पुष्पं वा मर्कटः । जलं हत्वाभिप्लवः । पयः काकः । गृहकार्युपस्करम् ॥—विष्णुः, ४४, ३२, ३१, १४, ४२, ४०, १६, १८, ३६.

^३ दयालो—क.

^४ गोदाख्यः—अ.

^५ अन्नं पिकः—अ.

^६ Compare sūtras 24 to 27 with the following

मधु दंशः पलं गृध्रो गा गोधामि बकस्तथा ॥ याज्ञ, ३, २१५.

‘मधु दंश’ १२, ६२, ‘मासं गृध्रः’ १२, ६३; ‘गोधा गाम्’ १२, ६४; ‘बको भवति हत्वाग्निम्’ १२, ६६—मनु.

मधु दंशः । मांसं गृध्रः । गोधा गाम् । अग्नि बकः ॥ विष्णुः, ४४, १७, २१, २९, ३५

मनुयाज्ञवल्क्यविष्णवादयः. ‘बको भवति हत्वाग्निम्’ १२, ६६, ‘अग्निं बकस्तथा’ ३, २१५, ‘अग्निं बकः’ ४४, ३५, इत्यादिनाभिहर्ता बकयोनि प्राप्नोतीत्याहुः । अत्र तु

इक्ष्वादिरसं ^१सारमेयः ॥ २८ ॥

लवणहारी ^२चीर्याख्य उच्चैःस्वर कीटविशेषः ॥ २९ ॥

कास्यहारी हंसः ^३ ॥ ३० ॥

अश्वं पङ्गुर्भवेत् ^४ ॥ ३१ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने तृतीयोऽध्यायः

कसञ्जककोशे 'अग्निं पिकः' इत्येव पाठो दृश्यते । असंज्ञककोशे 'अन्न पिकः' इति पाठः । अन्नहरणे च 'कृतान्न सेधा' 'अकृतान्नं शल्यक' ४४, ३३-३४, इत्येताभ्यां सूत्राभ्यां जन्म विष्णुराह । 'श्वावित्कृतान्नं विविधमकृतान्नं तु शल्यकः' इति च मनुः, १२, ६५. अस्थैव परिशिष्टस्य चतुर्थाध्याये—'क्षीरहारी बकः' ५८ इत्यनेन सूत्रेण क्षीरहरणे बक-योनिप्राप्तिः । अत्रैवाध्याये 'क्षीरं काकः' २२ इत्यनेन क्षीरहरणे काकयोनिप्राप्तिश्च प्रतिपाद्यते । कोशान्तरलाभे समीचीनपाठप्राप्तिः स्यादपि ।

^१ सारमेयी—क.

^२ चिल्याख्य—क.

^३ हंसश्च पङ्गुर्भवेत्—अ

^४ Compare sūtras 28 to 31 with the following :

[श्वित्री वस्त्रं] श्वा रस तु चीरी लवणहारकः । याज्ञ, ३, २१५

'यथा—कास्यहारी हंसः इति' 'यथा—पङ्गुतामश्वापहारक इति' याज्ञ. मिता.,

३, २१६

'रस श्वा' १२, ६२; 'चीरीवाकस्तु लवणम्' १२, ६३; 'हंसः कास्या-पहारी' १२, ६२—मनु..

रस श्वा । लवण चीरीवाक् । हंसः कास्यापहारी । अश्वापहारकः पङ्गुः ॥ विष्णुः, ४४, १९, २४, १५; ४५, १४

चतुर्थोऽध्यायः

^१ब्रह्महा कुष्ठी स्यात्^२ ॥ १ ॥

^३तेजसापहारी ^४मण्डली ॥ २ ॥

देवब्राह्मणाक्रोशक. खलतिः^५ ॥ ३ ॥

गरदामिदावुन्मत्तौ^६ ॥ ४ ॥

^७गुरुं प्रतिहन्तापस्मारी^८ ॥ ५ ॥

^९गोमन्त्रश्चान्धः^{१०} ॥ ६ ॥

धर्मपत्नी मुक्त्वान्यत्र प्रवृत्तः ^{११}शब्दभेदी प्राणिविशेषः ॥ ७ ॥

^१ विज्ञानेश्वर attributes sūtras 1 to 22 to शङ्ख and 23 to 66 to गौतम (cf याज्ञवल्क्यमिताक्षरा p. 370-371). माधव cites sūtras 23 to 65 under गौतम (cf, पराशरमाधवीयम्, प्रायश्चित्तकाण्डम्, p. 514-515 and 518) वैद्यनाथ cites sūtras 1 to 22 under शङ्ख and 23 to 65 under वृद्धगौतम (cf., स्मृतिमुक्ताफलम्, प्रायश्चित्तकाण्डम्, p 861-862).

^२ cf, ततो मानुषता प्राप्य व्याधिभिस्तत्र पीड्यते ।

कुष्ठरोगेण घरेण ब्रह्महत्या प्रयोजयेत् ॥ शिवधर्मोत्तरे, परा. मा. प्रा., पृ. ५०६.

^३ तेजसोऽपहारी—अ.

^४ मण्डल.—क.

^५ cf., देवब्राह्मणाक्रोशको मूकः । विष्णुः, ४५, १५.

गुरुस्वामिद्विजाक्रोश वेदनिन्दा तथैव च ।

कृत्वा (श्रुत्वा) भवति दुर्बुद्धिर्बधिरो वापि मानवः ॥

विष्णुधर्मोत्तरे, परा. मा. प्रा., पृ. ४९९.

^६ cf, उन्मत्तोऽमिदः । लोलजिह्वो गरद ॥ विष्णुः, ४५, १७, १६. ^१

^७ गुरुं त्वंकर्तापस्मारी—क. गुरुप्रतिहन्तापस्मारी—वैद्यनाथ, स्मृ. सु., पृ. ८६१.

^८ cf., गुरोः प्रतिकूलोऽपस्मारी । विष्णुः, ४५, १८, प्रतिकूलं गुरोर्यस्तु सोऽप-
स्मारी प्रजायते ॥ विष्णुधर्मोत्तरे, परा. मा. प्रा., पृ., ४९९

^९ गोमन्त्रश्चाण्डालः—क.

^{१०} cf., गोमन्त्रस्त्वन्धः । विष्णुः, ४५, १९.

^{११} शब्दभेदी—विज्ञानेश्वर, याज्ञ. मिता., पृ. ३७०; धर्मपत्नीमृतौ त्यक्त्वान्यत्र
प्रवृत्तः शब्दभेदी—वैद्यनाथः, स्मृ. सु., पृ. ८६१.

^१ भगभक्षः कुण्डाशी ॥ ८ ॥

देवब्राह्मणस्वापहारी पाण्डुरोगी ॥ ९ ॥

^२ स्वापहारी काणः ॥ १० ॥

^३ स्त्रीपण्योपजीवी षण्डः ॥ ११ ॥

^४ कौमारदारत्यागी दुर्भगः^५ ॥ १२ ॥

^६ मृष्टैकाशी वातगुल्मी^७ ॥ १३ ॥

अभक्ष्यभक्षको^८ गण्डमाली^९ ॥ १४ ॥

^१ भगभक्षः—omitted by क; विज्ञानेश्वर reads—‘कुण्डाशी भगभक्षो देव-
ब्राह्मणस्वहारी (देवब्राह्मणस्वहरः) । पाण्डुरोगी न्यासापहारी च काण ’ for sūtras 8, 9
and 10, याज्ञ मिता., पृ. ३७०; कुण्डाशी दंशभक्षः—वैद्यनाथ, स्मृ. सु., पृ. ८६१;
कुण्डाशी भगभक्षो देवब्राह्मणापहारी पाण्डुरोगी न्यासापहारी काण—मदनपारिजात,
पृ. ७०१.

cf., भगभक्षस्तु कुण्डाशी [दीर्घरोगी च पीडक]—विष्णुधर्मोत्तरे, परा. मा. प्रा.,
पृ. ४९९; कुण्डाशी भगस्यः—विष्णुः, ४५, २४ शङ्ख in परा मा प्रा., पृ. ६१७.
reads गृध्रो देवद्रव्योपजीवकः.

^२ नासापहारी काणः—अ, न्यासापहारी काण—विज्ञानेश्वरवैद्यनाथौ, The
reading स्वापहारी काण. found in क MS seems better as there is
another sūtra ‘न्यासापहार्यनपत्य’ ३७, in the same chapter

^३ स्त्रीपण्योपजीवी—अ; स्त्रीमण्युपजीवी—क. स्त्रीवश्योपजीवः—वैद्यनाथ.

^४ कौमारीदारत्यागी—अ.

^५ cf., ये त्यजन्ति स्वका भार्या मूढाः पण्डितमानिनः ।

दुष्कर्मा दुर्भगश्चैव दरिद्रः सप्रजायते ॥ स्कान्दे, रेवाखण्डे, परा. मा. प्रा.,
पृ. ४९८.

^६ अमृष्टाशी गुल्मी—क; मिष्टैकाशी—विज्ञानेश्वरः.

^७ cf., मृष्टाशयेकाकी वातगुल्मी । विष्णुः, ४५, २७.

मिष्टाशयेको महाभाग वातगुल्मी प्रजायते ॥ विष्णुधर्मोत्तरे, परा. मा. प्रा.,
पृ. ४९९

^८ अभक्ष्यभक्षी—अ.

^९ cf., ‘अभक्ष्यभक्षी गण्डमाली’ शिवधर्मोत्तरे, परा. मा. प्रा., पृ. ५११.

ब्राह्मणीगामी ^१निर्वीजी ॥ १५ ॥

क्रूरकर्मा वामनः ॥ १६ ॥

वस्त्रापहारी पतङ्गः ^२श्वित्री च ^३ ॥ १७ ॥

शय्यापहारी ^४क्षपणकः ॥ १८ ॥

^५शङ्खशुक्त्यपहारी ^६कपाली ॥ १९ ॥

दीपापहारी कौशिकः ^७ ॥ २० ॥

^८मित्रघ्नृक् क्षयी ॥ २१ ॥

मातापित्रोराक्रोशकः ^९करभोदरः ॥ २२ ॥

^{१०}अनृतवाद्यल्पबलः ^{११}मुहुर्मुहुः संलग्नवाक् ॥ २३ ॥

^१ दुर्वीजी—अ

^२ श्वस्त्री—अ, श्वित्री च—omitted by वैद्यनाथ and मदनपारिजात.

^३ cf, वस्त्रापहारक. श्वित्री । विष्णु, ४५, १३; 'श्वित्री वस्त्रम्' याज्ञवल्क्य, ३, २१५; 'वस्त्रापहारी श्वित्री स्यात्' विष्णुधर्मोत्तरे, परा मा. प्रा., पृ. ५१६.

^४ रुणक —अ.

^५ शङ्खशुक्त्योरपहारी—अ.

^६ कपाली—omitted by क

^७ cf, [गोपलस्त्वन्ध ।] दीपापहारकश्च ॥ विष्णुः, ४५, २०, 'अन्धो दीपापहारी स्यात्' विष्णुधर्मोत्तरे, परा मा. प्रा., पृ ५१६; but शङ्ख in page 517 reads पाण्डुरोगी दीपहारी

^८ पत्रहृत् क्षयी—क

^९ खण्डनारकः—क, खजक, खण्डकार —इति च विज्ञानेश्वरपाठौ, कारण्डकः—वैद्यनाथः, खण्डनकारकः—मदनपारिजातः..

^{१०} विज्ञानेश्वर cites sūtras 23 to 66 under गौतम (See footnote 1, p 12 at the beginning of this chapter) cf, गौतमोऽपि क्वचिद्विशेषमाह—अनृत etc याज्ञ. मिता. (pp 370-371) माधव follows him वैद्यनाथ (pp 861-862) and मदनपारिजात (pp 701-702) cites under वृद्धगौतम.

^{११} अनृतवाक् स्वल्पबलः—क; अनृतवागुल्बलः—विज्ञानेश्वरमाधवौ; अनृतवाक् खलः—वैद्यनाथः, अनृतवाक् मुहुर्मुहुः etc.—मदनपारिजातः.

^१जलोदरो दारत्यागी ॥ २४ ॥

^२कूटसाक्षी श्लिष्टपदुच्छित्तजङ्घाचरणः ॥ २५ ॥

विवाहविघ्नकर्ता ^३छिन्नोष्ठः ॥ २६ ॥

^४अवगोरणी छिन्नहस्तः ॥ २७ ॥

^५अयाज्ययाजको वराहः ॥ २८ ॥

अनिमन्त्रितभोजी वायसः ॥ २९ ॥

मृष्टैकभोजी^६ वानरः ॥ ३० ॥

मातृघ्नोऽन्धः ॥ ३१ ॥

^७स्तुषागामी वातवृषणः ॥ ३२ ॥

चतुष्पथे विण्मूत्रविसर्जनेन^८ मूत्रकृच्छी ॥ ३३ ॥

कन्यादूषकः षण्ड^९ ॥ ३४ ॥

^१ अबलो दारत्यागी—क, दारत्यागी जलोदरी—विज्ञानेश्वरः.

^२ कूटसाक्षी नीपदुच्छित्त—अ; कूटसाक्षी श्लीपदी उच्छिन्नजङ्घाचरण (अस्थूल-जङ्घाचरण.)—विज्ञानेश्वरः; कूटसाक्षी श्लीपदी उच्छिन्नजङ्घाचरण.—माधवमदनपारिजातौ; श्लीपदी कूटसाक्षी उच्छित्तजङ्घाचरणः—वैद्यनाथ

^३ भिन्नोष्ठः—क.

^४ अपघोणाः—क; अवगूरणः—विज्ञानेश्वरमाधवौ; गोररक्षणे—वैद्यनाथः; अव-गोरणकर्ता—मदनपारिजातः.

^५ *Sūtras* 28, 29 and 30 are omitted here and cited after *sūtra* 42 by विज्ञानेश्वर, माधव, वैद्यनाथ and मदनपारिजात.

^६ इष्टैकभोजी—क; मिष्टैकभोजी—मदनपारिजातः.

^७ स्तुषाहा वृषः—क

^८ विण्मूत्रविसर्जनी—अ, विण्मूत्रविसर्जने — विज्ञानेश्वरमाधवमदनपारिजाताः; विण्मूत्रविसर्जनो—वैद्यनाथः.

^९ cf, चाण्डाल्यवकीर्णी कन्यादूषी सगोत्रागाम्यबीजी । शङ्खलिखितौ, परा. मा-प्रा. पृ. ५२२.

- ^१ईष्यालुर्मशकः ॥ ३५ ॥
 पित्रा^२ विवदमानोऽपस्मारी ॥ ३६ ॥
 न्यासापहार्यनपत्यः ॥ ३७ ॥
 बालघाती मृतापत्यः^३ ॥ ३८ ॥
 रत्नापहार्यतिदरिद्रः ॥ ३९ ॥
 विद्याविक्रयी^४ पुरुषमृगः ॥ ४० ॥
 वेदविक्रयी द्वीपी ॥ ४१ ॥
 बहुयाजको^५ जलप्लवः^६ ॥ ४२ ॥
 यतस्ततोऽश्वन्^७ मार्जारः ॥ ४३ ॥
 कक्षवनदाही^८ खद्योत ॥ ४४ ॥
 वामाचारो मुखविगन्धि ॥ ४५ ॥

^१ ईष्यालुर्मशक —अ, माधव cites *sūtra* 46 before this

^२ पित्रोः—माधव .

^३ *Sūtra* 38 is omitted by विज्ञानेश्वर, माधव, वैद्यनाथ and मदनपारिजात.

^४ रत्नापहार्यप्यतिदरिद्र —अ, रत्नापहारी अत्यन्तदरिद्र —विज्ञानेश्वरमाधववैद्यनाथ-मदनपारिजाता .

^५ विद्याक्रयी—अ, वेदविक्रयी—माधवः

^६ पुरुषः मृगः—मदनपारिजात

^७ *Sūtra* 41 is omitted by माधव.

^८ बहुवाचको—वैद्यनाथ .

^९ *Sūtras* 28, 29 and 30 are cited after this *sūtra* by विज्ञानेश्वर, माधव, वैद्यनाथ and मदनपारिजात

^{१०} यस्ततोऽश्वन्—अ ; यत्र तत्राश्वन्—मदनपारिजातः .

^{११} कक्षवनदहनात्—विज्ञानेश्वरः, कक्षवनदाहक.—वैद्यनाथः .

^{१२} दालुकाचार्यो मुखविगन्धः—अ, दारुकाचार्यो मुखविगन्धिः—विज्ञानेश्वरः ; दारुकाचार्यो मुखविगन्धः—माधव, दारुकाचार्यो मुखविट्गन्धः—वैद्यनाथ ; दारुकाचार्यो मुखविगन्धः—मदनपारिजातः ;

पर्युषितभोजी कृमिः^१ ॥ ४६ ॥
 अदत्तादायी बलीवर्दः ॥ ४७ ॥
 मत्सरी भ्रमरः ॥ ४८ ॥
 अग्न्युत्सादी^२ मण्डलकुष्ठी ॥ ४९ ॥
 शूद्राचार्यः^३ श्वपाकः ॥ ५० ॥
 गोहर्ता सर्पः ॥ ५१ ॥
 स्नेहापहारी क्षयी^४ ॥ ५२ ॥
 चण्डालीपुल्कसीगाम्यजगरः^५ ॥ ५३ ॥
 प्रव्रजितागामी^७ मरुपिशाचः ॥ ५४ ॥
 शूद्रीगामी^८ दीर्घकीटः ॥ ५५ ॥
 सवर्णागामी^{१०} दरिद्रः^{११} ॥ ५६ ॥

^१ Sūtra 46 is omitted here and cited after sūtra 34 by माधव.

^२ मन्दकुष्ठिः—अ, मण्डलकुष्ठी—वैद्यनाथ

^३ शूद्राचार —अ

^४ विज्ञानेश्वर, माधव, वैद्यनाथ and मदनपारिजात cite two *additional* sūtras after sūtra 52—अन्नापहार्यजीर्णी । ज्ञानापहारी मूकः ॥ विज्ञानेश्वर reads आशापहारी for अन्नापहारी

^५ माधव omits sūtras 53 to 56 here and cites them in page 518 (Vol II)

^६ चाण्डालीपुल्कसी^६—अ ; चाण्डालीपुल्कसीगमने अजगरः—विज्ञानेश्वरमाधव-मदनपारिजाता ; चाण्डालीपुल्कसीगमकः रजकः—वैद्यनाथ

The order of citation by माधव is different Sūtras 53 to 56 and 63 are omitted here and cited together in page 518 of (Vol II)

^७ प्रव्रजितागमने—विज्ञानेश्वरमाधववैद्यनाथमदनपारिजाता .

^८ शूद्रीगमने—विज्ञानेश्वर , शूद्रागमने—माधववैद्यनाथमदनपारिजाता

^९ दीपघटः—वैद्यनाथ .

^{१०} सवर्णाभिगामी—विज्ञानेश्वरमाधववैद्यनाथमदनपारिजाताः

^{११} माधव cites sūtra 63 after sūtra 56. See परा. मा. प्रा., पृ. ५१८.

जलहारी^१ मत्स्यः^२ ॥ ५७ ॥

क्षीरहारी^३ बकः^४ ॥ ५८ ॥

वार्धुषिकोऽङ्गहीनः^५ ॥ ५९ ॥

अविक्रेयविक्रयी^७ गृध्रः ॥ ६० ॥

राजमहिषीगामी नपुसकः^८ ॥ ६१ ॥

राजाक्रोशको^९ गर्दभः ॥ ६२ ॥

गोगामी मण्डूकः^{१०} ॥ ६३ ॥

अनध्यायेऽध्ययने^{११} सृगालः^{१२} ॥ ६४ ॥

परद्रव्यापहारी परप्रेष्यो^{१३} भवति^{१४} ॥ ६५ ॥

^१ जलपहारी—माधव—ibid, p 515

^२ वैद्यनाथ cites one additional sūtra after this—‘पञ्चमहापातकानि मिथ्यः’

^३ क्षीरहारी—वैद्यनाथः.

^४ भषक —क, बलाक—विज्ञानेश्वरमाधववैद्यनाथमदनपारिजाता..

^५ Sūtras 59 to 64 are omitted by माधव.

^६ cf, वार्धुषिको भ्रामरी । विष्णु, ४५, २६.

^७ विक्रेयक्रिया—अ

^८ cf., गत्वा तु राजमहिषीं षण्डो भवति मानव ।

वृद्धगौतमः, परा. मा. प्रा., पृ. ५२२.

^९ दुराक्रोशी—वैद्यनाथः.

^{१०} गो—omitted by अ

^{११} अनध्यायाध्ययने—विज्ञानेश्वर, अनध्यायाध्यायी—वैद्यनाथ.

^{१२} शृगाल —मदनपारिजात.

^{१३} भवति—omitted by विज्ञानेश्वर, माधव, वैद्यनाथ and मदनपारिजात

^{१४} cf, परद्रव्यापहारी च भृत्याना वृत्तिजीवक. । उमामहेश्वरसंवादे, परा. मा. प्रा.,

^१एतादृशैः ^२पापैः स्त्रियोऽप्येतेषामेव जन्तूनां भार्यात्वमुप-
गच्छन्ति^३ ॥ ६६ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने चतुर्थोऽध्यायः

पञ्चमोऽध्यायः

अथ ब्रह्महत्यासमं पातकं^४ गुरुणामप्यधिक्षेपो वेदनिन्दा सुहृद्रघो-
ऽधीतस्य^५ च नाशनम्^६ ॥ १ ॥

अथ सुरापानसमं^७ मत्स्या लशुनछत्राकविड्वराहं^८ ग्रामकुक्कुटपलाण्डु-
गृजनभक्षणं कौटिल्यं रजस्वलामुखास्वादं^९ चतुर्वेदविदोहमित्यनृतभाषणं
च^{१०} ॥ २ ॥

^१ विज्ञानेश्वर cites two additional sūtras after sūtra 65 मत्स्यवधे
गर्भवासाः । इत्येतेऽनूर्ध्वगमना । याज्ञ. मिता., p 371, वैद्यनाथ adds only one
मत्स्यवधे गर्भभ., p 862, मदनपारिजात adds two sūtras मत्स्यवधे गर्भवासी ।
इत्येकेऽनूर्ध्वगामिन., p 702

^२ प्राप्ते—अ

^३ cf, स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन हृत्वा दोषमवाप्नुयु ।

एतेषामेव जन्तूनां भार्यात्वमुपयान्ति ता ॥ मनु.; १२, ६९.

^४ पातकं वक्ष्यामो गुरुणा०—क

^५ च—omitted by क.

^६ cf, गुरुणामप्यधिक्षेपो वेदनिन्दा सुहृद्रघ ।

ब्रह्महत्यासमं ज्ञेयमधीतस्य च नाशनम् ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २२८.

^७ मत्स्यलशुन०—क

^८ •विड्वराहकुक्कुट०—अ.

^९ चतुर्वेद एव चतुर्वेदोऽहमित्यनृतभाषणं च—क, चतुर्थवेदविदोहमित्यनृतभाषणं
च—अ

^{१०} cf, निषिद्धभक्षणं जैह्वयमुत्कर्षे च वचोऽनृतम् ।

रजस्वलामुखास्वादः सुरापानसमानि तु ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २२९.

अथ सुवर्णस्तेयसमं मनुष्यस्त्रीभूधेनुनिक्षेपाश्वरत्नापहरणं सर्वम्^१ ॥ ३ ॥

अथ ^२गुस्तल्पसमं ^३मित्रभार्याकुमारीभगिनीचण्डालीसमानगोत्रा-
स्तुषागमनं प्रत्येकम्^४ ॥ ४ ॥

छत्राकं विड्वराहं च लशुन ग्रामकुक्कुटम् ।

पलाण्डु गृजन चैव मत्स्या जग्ध्वा पतेन्नरः ॥ मनु , ५, १९

Also compare sūtras 1 and 2 with the following

अनृत च समुत्कर्षे राजगामि च पैशुनम् ।

गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्महत्याया ॥

ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्य सुहृद्वधः ।

गर्हितानाद्ययोजगिधि. सुरापानसमानि षट् ॥ मनु , ११, ५५-५६.

अत्र याज्ञवल्क्यमनुविष्णूनां ब्रह्महत्यासमसुरापानसमपातकनिर्देशे व्यत्यासो दृश्यते ।
'वेदनिन्दा, सुहृद्वध, अधीतस्य च नाशनम्' इतीमानि ब्रह्महत्यासमान्याह याज्ञवल्क्य
(३, २२८) । 'ब्रह्मोज्झता, वेदनिन्दा, सुहृद्वध' इति तान्येव सुरापानसमान्याह मनुः
(११, ५६) । 'उत्कर्षे च वचोऽनृतम्' इति सुरापानसममाह याज्ञवल्क्य (३, २२९) ।
'अनृत च समुत्कर्षे' इति तदेव ब्रह्महत्यासममाह मनु. (११, ५५) । विष्णुरपि
'कौटसाक्ष्य सुहृद्वध एतौ सुरापानसमौ' (३६, २) इति सुहृद्वधस्य सुरापानसमत्वमभ्युपैति
मनुरिव, ब्रह्महत्यासमत्वं च याज्ञवल्क्य. (३, २२८) । "अनृतवचनमुत्कर्षे । राजगामि च
पैशुनम् । गुरोश्चालीकनिर्बन्ध । वेदनिन्दा । अधीतस्य च त्यागः । अभोज्यान्नभक्ष्य-
भक्षणम् ।" (३७, १—५, ७) इत्येतान्युपपातकेषु पठति विष्णुः । सुरापानसमब्रह्म-
हत्यासमेषु याज्ञवल्क्यमनू पठतः । विष्णुपठितानि ब्रह्महत्यासमानि त्वेतद्विद्वान्येव ।
'यागस्थस्य क्षत्रियस्य वैश्यस्य च रजस्वलायाश्चान्तर्वत्न्याश्चात्रिगोत्रायाश्चाविज्ञातस्य
गर्भस्य शरणागतस्य च घातन ब्रह्महत्यासमानि' (३६, १) इति । अत्र च गौतम-
धर्मसूत्रपरिशिष्टं याज्ञवल्क्यमतानुरोधि ।

^१ cf., अश्वरत्नमनुष्यस्त्रीभूधेनुहरणं तथा ।

निक्षेपस्य च सर्वं हि सुवर्णस्तेयसंमितम् ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २३०.

निक्षेपस्यापहरणं नराश्वरजतस्य च ।

भूमिवज्रमणीनां च स्वमस्तेयसमं स्मृतम् ॥ मनु., ११, ५७.

ब्राह्मणस्य भूम्यपहरणं निक्षेपापहरणं सुवर्णस्तेयसमम् । विष्णु., ३६, ३.

^२ गुस्तल्पगतिसमं—क.

^३ मित्रभार्याकुमारीचाण्डालीभागिनीसमानं—अ.

^४ cf., सखिभार्याकुमारीषु स्वयोनिष्वन्त्यजासु च ।

अथोपपातकानि ॥ ५ ॥

कालेऽनुपनीतता ॥ ६ ॥

गोवधः ॥ ७ ॥

^१ऋणानामनपाकरणम् ॥ ८ ॥

तथा देवर्षिपितृणा च ॥ ९ ॥

^२सत्यधिकारेऽनाहिताभित्वम् ॥ १० ॥

^३लवणादेर्विक्रयः ॥ ११ ॥

ज्येष्ठस्य तिष्ठतः ^४कनीयसो भ्रातुर्विवाहः^५ ॥ १२ ॥

सगोत्रासु सुतस्त्रीषु गुरुतल्पसमं स्मृतम् ॥ याज्ञवल्क्य , ३, २३१.

रेतःसेकं स्वयोनीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च ।

सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः ॥ मनु , ११, ५८.

पितृव्यमातामहमातुलश्चक्षुरनृपपत्न्यभिगमनं गुरुदारगमनसमम् । पितृष्वसमातृष्व-
सृस्वसृगमनं च । श्रोत्रियर्त्विगुपाध्यायमित्रपत्न्यभिगमनं च । स्वसुः सख्याः सगोत्राया
उत्तमवर्णाया कुमारी अन्त्यजाया रजस्वलाया शरणागताया, प्रव्राजिताया निक्षिप्तायाश्च ॥
विष्णुः, ३६, ४—७

^१ ऋणानामपाकरणम्—अ.

^२ सत्राधिकार्यनाहिताभित्वम्—अ.

^३ लवणादिविक्रयः—अ.

^४ कनिष्ठभ्रातृविवाहः—अ.

^५ Compare sūtras 6 to 12 with the following

गोवधो ब्राह्म्यता स्तेयमृणानां चानपाक्रिया ।

अनाहितामितापण्यविक्रयः परिवेदनम् ॥ याज्ञवल्क्य. ३, २३४.

‘ब्राह्म्यता’ ११, ६२; ‘गोवधः’ ११, ५९, ‘ऋणानामनपाक्रिया’ ११, ६५; ‘अनाहितामिता’ ११, ६५, ‘अपण्यानां च विक्रयः’ ११, ६२, ‘परिवित्ति-
तानुजेऽनूढे परिवेदनमेव च’ ११, ६०—मनु.

ब्राह्म्यता, ३७, १९; क्षत्रविद्भूगोवधः, ३७, १३; देवर्षिपितृऋणानामनपा-
क्रिया, ३७, २९; अनाहितामिता, ३७, २८; अविक्रयविक्रयः, ३७, १४; परिवित्ति-
तानुजेन ज्येष्ठस्य, ३७, १५—विष्णुः.

^१पणपूर्वाध्यापकाध्ययनग्रहणम् ॥ १३ ॥

पणपूर्वाध्यापनं^२ च ॥ १४ ॥

अधिकवृध्युपजीवित्वम् ॥ १५ ॥

लवणस्योत्पादनम्^३ ॥ १६ ॥

स्त्रीशूद्रवधः ॥ १७ ॥

^४निन्दितार्थोपजीवनम् ॥ १८ ॥

नास्तिक्यम् ॥ १९ ॥

अपत्याना विक्रयः^५ ॥ २० ॥

धान्यत्रपुसीसपश्वपहरणम् ॥ २१ ॥

अयाज्याना च याजनम् ॥ २२ ॥

पितृमातृसुतत्यागः ॥ २३ ॥

^१ परपूर्वापकारोऽनध्ययनग्रहणम्—अ

^२ वर्णपूर्वाध्यापनं—अ

^३ Compare sūtras 13 to 16 with the following .

भृतादध्ययनादानं भृतकाध्यापनं तथा .

[पारदार्यं पारिवित्त्यं] वार्धुष्यं लवणक्रिया ॥ याज्ञवल्क्यः ३, २३५

‘भृत्या चाध्ययनादानं भृत्याध्यापनमेव च’ ११, ६२, ‘वार्धुष्यं’ ११, ६१—

मनु .

भृताच्चाध्ययनादानम् । ३७, २१ ; भृतकाध्यापनम् ३७, २०—विष्णु

^४ निन्दितार्थोपजीवनम्—अ, क

^५ Compare sūtras 17 to 20 with the following

स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो निन्दितार्थोपजीवनम् ।

नास्तिक्य [त्रतलोपश्च] सुताना चैव विक्रयः ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २३६

‘स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो’ ११, ६६, ‘निन्दितान्नादानं तथा’ ११, ६४, ‘नास्तिक्यं च’ ११, ६६ ; ‘अपत्यस्य च विक्रयः’ ११, ६१—मनु.

क्षत्रविट्शूद्रगोवधः । ३७, १३ ; विकर्मजीवनम् । ३७, ११, नास्तिकता ।

३७, ३१—विष्णु..

तटाकारामविक्रयः^१ ॥ २४ ॥

कन्यादूषणम् ॥ २५ ॥

आत्मार्थं पाकक्रियारम्भः ॥ २६ ॥

^२मद्यपस्त्रीसंगमः ॥ २७ ॥

सुतस्य संस्काराकरणम्^३ ॥ २८ ॥

आर्द्रद्रुमच्छेदनम् ॥ २९ ॥

स्त्रियं पण्यत्वेन प्रयोज्य तल्लब्धोपजीवनम् ॥ ३० ॥

स्त्रीधनोपजीवनं च ॥ ३१ ॥

प्राणिवधेन जीवनम् ॥ ३२ ॥

^१ Compare sūtras 21 to 24 with the following

धान्यकुप्यपशुस्तेयमयाज्यानां च याजनम् ।

पितृमातृसुतत्यागस्तडागारामविक्रयः ॥ याज्ञवल्क्यः ; ३, २३७

‘धान्यकुप्यपशुस्तेयम्’ ११, ६६, ‘[गोवधो]ऽयाज्यसयाज्य[पारदार्यात्मविक्रया]’ ११, ५९; ‘गुरुमातृपितृत्यागः [स्वाध्यायाभ्यासो] सुतस्य च’ ११, ५९, ‘तडागाराम[दाराणामपत्यस्य च] विक्रयः’ ११, ६१—मनु.

परस्वापहरणम् । ३७, ८, अयाज्ययाजनम् । ३७, १०, अग्निपितृसुतदाराणां च । ३७, १४—विष्णुः.

^२ मद्यपस्त्रीसंगमः —अ.

^३ Compare sūtras 25 to 28 with the following

कन्यासंदूषणं चैव [परिविन्दकयाजनम् ।

कन्याप्रदानं तस्यैव कौटिल्यं व्रतलोपनम् ॥]

आत्मनोऽर्थे क्रियारम्भो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ।

स्वाध्यायाग्निमुतत्यागो [बान्धवत्याग एव च ॥] याज्ञवल्क्यः, ३, २३८—
२३९.

‘कन्याया दूषणं चैव’ ११, ६१; ‘आत्मार्थं च क्रियारम्भः’ ११, ६४; ‘मद्यपस्त्रीनिषेवणम्’ ११, ६६; ‘सुतस्य च’ ११, ५९—मनु.

आत्मार्थे क्रियारम्भः । ३७, २७, मद्यपस्त्रीनिषेवणम् । ३७, ३३; अग्निपितृमातृसुतदाराणां च । ३७, ६—विष्णुः,

औषधं दत्त्वा वशीकरणेन जीवनम् ॥ ३३ ॥

तिलेक्षुपीडाकरणस्य प्रवर्तनम् ॥ ३४ ॥

द्रव्यग्रहणेन ^१परदासीकरणरूपात्मविक्रयः^२ ॥ ३५ ॥

शूद्रसेवनम् ॥ ३६ ॥

हीनेषु मैत्रीकरणम् ॥ ३७ ॥

साधारणस्त्रीसंभोगः ॥ ३८ ॥

^३अगृहीताश्रमित्वम् ॥ ३९ ॥

^४परान्नपरिपुष्टता^५ ॥ ४० ॥

^६असच्छास्त्राभिगमनम् ॥ ४१ ॥

आकरेष्वधिकारिता ॥ ४२ ॥

^७भार्याया विक्रयः ॥ ४३ ॥

^१ सी in परदासी omitted by क.

^२ Compare sūtras 29 to 35 with the following

इन्धनार्थं द्रुमच्छेदः स्त्रीहिंस्रौषधिजीवनम् ।

हिंस्रयन्त्रविधानं च व्यसनान्यात्मविक्रयः ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २४०.

‘इन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणामवपातनम्’ ११, ६४, ‘हिंस्रौषधीनां स्त्रियाजीवो-
ऽभिचारो मूलकर्म च’ ११, ६३; ‘महायन्त्रप्रवर्तनम्’ ११, ६३, ‘आत्मविक्रया.’
११, ५९—मनु.

द्रुमगुल्मवल्लीलतौषधीनां हिंसा । ३७, २४, स्त्रिया जीवनम् । ३७, २५, अभि-
चारबलकर्मसु प्रवृत्तिः । ३७, २६; महायन्त्रप्रवर्तनम् । ३७, २३—विष्णुः.

^३ स्वयं गृहीताश्रमित्वम्—क.

^४ परान्नपरिपुष्टेह—क.

^५ Compare sūtras 36 to 40 with the following

शूद्रप्रेष्यं हीनसख्यं हीनयोनिनिषेवणम् ।

तथैवानाश्रमे वासः परान्नपरिपुष्टता ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २४१

^६ असच्छास्त्रादिगमनम्—क.

^७ भार्याविक्रयः—क.

एकैकमुपपातकम्^१ ॥ ४४ ॥

उपपातके^२ तुरीयं पातके^३ सहस्रं महापातके द्विगुणं नरकं वर्ष-
संख्यया^४ ॥ ४५ ॥

महापातकतां प्राप्नोत्यावृत्तमुपपातकम्^५ ॥ ४६ ॥

एवं^६ जातिभ्रंशकरादिभिः^७ ॥ ४७ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने पञ्चमोऽध्यायः

^१ Compare sūtras 41 to 44 with the following

असच्छास्त्राधिगमनमाकरेष्वधिकारिता ।

भार्याया विक्रयश्चैषामेकैकमुपपातकम् ॥ याज्ञवल्क्य , ३, २४२.

‘असच्छास्त्राधिगमनम्’ ११, ६६; ‘सर्वाकरेष्वधीकार.’ ११, ६३; ‘तडागा-
रामदाराणामपत्यस्य च विक्रय’ ११, ६१; ‘उपपातकम्’, ११, ६६—मनुः.

असच्छास्त्राधिगमनम् । ३७, ३०; सर्वाकरेष्वधीकार । ३७, २२; अविक्रय-
विक्रयः । ३७, ३१, इत्युपपातकानि । ३७, ३४—विष्णु .

^२ उपपातके—omitted by अ.

^३ पातकसहस्रं—अ.

^४ cf , पातकेषु सहस्रं स्यान्महस्तु(स्तु)द्विगुणं तथा ।

उपपातके तुरीय स्यान्नरकं वर्षसंख्यया ॥ अङ्गिरा, याज्ञ मिता., ३, २३३

पृ ३८४.

^५ cf , “युक्तमुपपातकादेरभ्यासापेक्षया पतनहेतुत्वम्”—याज्ञ. मिता., ३,
२३४-२४२.

^६ इदं—क.

^७ जातिभ्रंशकरादि—क

^८ cf , “एवं गोवधादीना प्रत्येकमुपपातकसंज्ञा वेदितव्या । मनुना (११,
६७-७०) पुनरन्यान्यपि निमित्तानि जातिभ्रंशकरसंकरीकरणापात्रीकरणमलिनीकरणसंज्ञानि
परिगणितानि ॥” याज्ञ. मिता , ३, २३४-२४२; पृ ३८३.

षष्ठोऽध्यायः

मातृगमनदुहितृगमनस्तृषागमनानि ¹प्रत्येकमतिपातकानि² ॥ १ ॥

स्वसृसख्याः³ सगोत्राया उत्तमवर्णाया रजस्वलायाः प्रव्रजितायाः
शरणागताया ⁴निक्षिप्तायाश्च गमनं प्रत्येकमनुपातकानि⁵ ॥ २ ॥

ब्राह्मणस्य ⁶रजःकरणमग्रेयमद्ययोर्ग्रातिर्मत्या जैह्वयं ⁷पशौ पुंसि च
मैथुनकरणमित्येतानि जातिभ्रंशकराणि⁸ ॥ ३ ॥

मृगेभाजाविमीनाहि⁹महिषीवधः ¹⁰संकरीकरणम्¹¹ ॥ ४ ॥

निन्दितेभ्यो धनादानं शूद्रसेवनं वाणिज्यं कुसीदजीवनमसभ्य-

¹ प्रत्येकमतिपातकानि स्युः—क.

² cf , मातृगमनं दुहितृगमनं स्तृषागमनमित्यतिपातकानि । विष्णुः, ३४, १

³ स्वसृसख्यायाः—अ ; सख्याया —क

⁴ नि in निक्षिप्तायाश्च omitted by क.

⁵ cf., स्वसृः सख्याः सगोत्राया उत्तमवर्णाया कुमार्या अन्यजाया रजस्वलायाः
प्रव्रजिताया शरणागताया निक्षिप्तायाश्च । अनुपातकिनस्त्वेते etc —विष्णुः, ३६, ७-८.

⁶ रज for रुजः—अ.

⁷ पशुपुंसि च—अ.

⁸ cf . ब्राह्मणस्य रुजं कृत्वा ग्रातिरग्रेयमद्ययोः ।

जैह्वयं च मैथुनं पुंसि जातिभ्रंशकरं स्मृतम् ॥ मनुः, ११, ६७.

ब्राह्मणस्य रुजस्करणम् । अग्रेयमद्ययोर्ग्रातिः । जैह्वयम् । पशुषु मैथुनाचरणम् । पुंसि
च । इति जातिभ्रंशकराणि ॥ विष्णुः, ३८, १-६

⁹ The portion from 2 to 4 omitted by क

¹⁰ सकलीकरणम्—अ and क.

¹¹ cf., खराश्वोष्ट्रमृगेभानामजाविकवधस्तथा ।

सकरीकरणं ज्ञेयं मीनाहिमहिषस्य च ॥ मनुः, ११, ६८

ग्राम्यारण्यानां पशूनां हिंसा सकरीकरणम् । विष्णुः, ३९, १.

भाषणमपात्रीकरणम्^१ ॥ ५ ॥

^२पक्षिजलचरकृमिकीटघातनं^३ जलजसूदनं^४ मद्यानुगतभोजनानि^५ फलेन्धनकुसुमस्तेयमित्येतन्मलिनीकरणमुच्यते^६ ॥ ६ ॥

^७ततोऽन्यदनुक्तं पापजातं^८ प्रकीर्णकमिति कथ्यते^९ ॥ ७ ॥

अथ^{१०} महापातकादीनां प्रायश्चित्तं संक्षेपेण^{११} कथ्यते ॥ ८ ॥

ब्रह्महा शिरःकपाली ध्वजवानन्यच्छिरःकपालं^{१२} दण्डाग्रसमारोपितं^{१३} कृत्वा भिक्षाशी कर्म वेदयन्^{१४} स्वव्यापादितशिरःकपालात्मकध्वजवान्^{१५} तदलाभेऽन्यस्य^{१६} ब्राह्मणस्यैव^{१७} शिरःकपालं धृत्वा द्वादशाब्दानि कुटीं

^१ cf., निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ।

अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ॥ मनु., ११, ६९.

निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं कुसीदजीवनमसत्यभाषणं शूद्रसेवनमित्यपात्रीकरणम् ।

विष्णुः, ४०, १

^२ कुक्षि for पक्षि—अ.

^३ °घातजलजनूदनं—अ.

^४ मद्यानुगतो भोजनानि—अ.

^५ फलैव कुसुम°—क.

^६ cf., कृमिकीटवयोहत्या मद्यानुगतभोजनम् ।

फलैवःकुसुमस्तेयमर्धैर्यं च मलावहम् ॥ मनु., ११, ७०.

पक्षिणा जलचराणां जलजानां च घातनम् । कृमिकीटानां च । मद्यानुगतभोजनम् ।

इति मलावहानि ॥ विष्णुः, ४१, १-४.

^७ ततोऽन्यदनुक्तं—क.

^८ पातकजातं—क.

^९ cf., यदनुक्तं तत्प्रकीर्णकम् । विष्णुः, ४२, १

^{१०} अथ—omitted by अ

^{११} साक्षेपेण—अ.

^{१२} ध्वजवान् यच्छिरःकपालं—क.

^{१३} दण्डाग्रे समारोपित—क.

^{१४} वेदयन्—omitted by अ.

^{१५} द्वयवान् for ध्वजवान्—अ.

^{१६} तदलाभेनास्य—अ

^{१७} ब्राह्मणस्यैव—अ.

कृत्वा वने ^१वसेत् ^२ ॥ ९ ॥

वालवासी जटी^३ वृक्षमूले वसेत्^४ ॥ १० ॥

लोहितकेन मृन्मयखण्डशरावेण भिक्षायै ग्रामं^५ प्रविशेत् ॥ ११ ॥

सप्तागाराण्येव द्वारि^६ स्थितो भिक्षां याचेत्^७ ॥ १२ ॥

^१ वसेद्वा—अ.

^२ cf , शिरःकपाली ध्वजवान् भिक्षाशी कर्म वेदयन् ।

ब्रह्महा द्वादशाब्दानि मितभुक् शुद्धिमाप्नुयात् ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २४३.

ब्रह्महा द्वादश समा कुटी कृत्वा वने वसेत् ।

भैक्षायामविशुध्यर्थं कृत्वा शवशिरोध्वजम् ॥ मनु, ११, ७२.

अरण्ये कुटीं कृत्वा वाग्यत शवशिरोध्वजोऽर्धशाणीपक्षमधोनाभ्युपरिजान्वाच्छाय ॥

आपस्तम्बः, १, २४, ११

कपाली खट्वाङ्गी गर्दभचर्मवासा अरण्यनिकेतनः श्मशाने ध्वज शवशिरः कृत्वा कुटी कारयेत् तामावसेत् . स्वकर्माचक्षण. ॥ बोधायन, २, १, ३.

खट्वाङ्गकपालपाणिर्वा द्वादशसंवत्सरान् ब्रह्मचारी भैक्ष्याय ग्रामं प्रविशेत्कर्माचक्षणः ॥ गौतम, २२ ३.

^३ आह्वजटी for वालवासा जटी—अ.

^४ cf , कृतवापनो वा निवसेद्भ्रामान्ते गोत्रजेऽपि वा ।

आश्रमे वृक्षमूले वा गोब्राह्मणहिते रतः ॥ मनुः, ११, ७८.

“कृतवापनो वेति विकल्पाज्जटी वेति लक्ष्यते । अत एव संवर्तः—

ब्रह्महा द्वादशाब्दानि वालवासा जटी ध्वजी ॥ इति ”—याज्ञ. मिता., ३, ३४३

पृ ३८४.

कपाली खट्वाङ्गी गर्दभचर्मवासा etc.—बोधायनः, २, १, ३.

^५ मृन्मयखण्डशरावेण भिक्षाचरणं ग्रामं—क.

^६ यतवागरण्ये द्वारि—अ

^७ Compare sūtras 11 and 12 with the following

खण्डेन लोहितकेन शरावेण ग्रामे प्रति तिष्ठेत् । कोऽभिशास्त्य भिक्षामिति सप्तागारं चरेत् ॥ आपस्तम्ब, १, २४, १४-१५

..... सप्तागाराणि भैक्ष चरन् स्वकर्माचक्षणस्तेन प्राणान् धारयेत् ॥ बोधायनः, २, १, ३.

मितभुक् शुद्धिमाप्नुयात्^१ ॥ १३ ॥
 ततः सेतुस्नानं कुर्वीत^२ ॥ १४ ॥
 ब्राह्मणेभ्यो^३ गोभूतिलहिरण्यादिकं दद्यात्^४ ॥ १५ ॥
 ततः पूतो^५ भवत्यकामतः ॥ १६ ॥
 कामतश्चेद्भृग्वग्निपतनं निर्दिष्टम्^६ ॥ १७ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने षष्ठोऽध्यायः.

^१ cf, 'मितभुक् शुद्धिमाप्नुयात्' याज्ञवल्क्यः, ३, २४३

'ब्रह्महत्यापनोदाय मितभुङ्गनियतेन्द्रिय' मनु, ११, ७५

^२ cf, रामचन्द्रसमादिष्ट नलसचयसंचितम् ॥

सेतुं दृष्ट्वा समुद्रस्य ब्रह्महत्यां व्यपोहति ।

सेतुं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्ववगाहेत सागरम् ॥ पराशरः, १२, ६९-७०.

^३ ब्राह्मणेभ्यो—omitted by अ; ब्राह्मणे—क.

^४ cf., पात्रे धनं वा पर्याप्तं दत्त्वा शुद्धिमवाप्नुयात् । याज्ञवल्क्यः, ३, २५०.

सर्वस्वं वेदविदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ।

धनं वा जीवनायाल गृहं वा सपरिच्छदम् ॥ मनुः, ११, ७६

^५ भवति । सकामतश्चेद्भृग्वग्निपतनं नदीष्वपिर्न—अ.

^६ Compare sūtras 16 and 17 with the following .

प्रायश्चित्तैरपैत्येनो यदज्ञानकृतं भवेत् ।

कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जायते ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २२६.

इयं विशुद्धिरुदिता प्रकाम्याकामतो द्विजम् ।

कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते ॥ मनु, ११, ८९.

प्रास्येदात्मानमग्नौ वा समिद्धे त्रिरवाक्शिरा ॥ मनु, ११, ७३

प्रायश्चित्तमग्नौ सक्तिर्ब्रह्मघ्नस्त्रिरवच्छातस्य ॥ गौतमः, २२, १.

न कामतो महापापं नरः कुर्यात्कथंचन ।

न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा भृग्वग्निपतनादृते ॥

अङ्गिरसः, याज्ञ. मिता, ३, २४७ ; पृ. ३९२.

सप्तमोऽध्यायः

सुरापः सुराम्बुघृतगोमूत्रपयसामन्यतममग्निस्पर्शाद्वाहशक्तिकं कृत्वा^१
पीत्वा मरणाच्छुद्धिमाप्नुयात्^२ ॥ १ ॥

ब्राह्मणस्य ^३माधूकमैक्षवं तालं खार्जूरं पानसं द्राक्षं मधूत्थं सैर-
मारिष्टं^४ मैरेयं^५ ^६नारिकेलजमेकादशमद्यानि निषिद्धानि ^७कामतः^८ ॥ २ ॥

^९अकामतश्चेद्बालवासा जटी वृक्षमूले ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ॥ ३ ॥

^१ ०पयसामन्यतममग्नेः स्पर्शाद्वाहशक्तेः पक्क कृत्वा—अ.

^२ cf , सुराम्बुघृतगोमूत्रपयसामग्निसनिभम् ।

सुरापोऽन्यतम पीत्वा मरणाच्छुद्धिमाप्नुयात् ॥ याज्ञवल्क्य , ३, २५३.

सुरां पीत्वा द्विजो मोहादग्निवर्णो सुरा पिबेत् ।

तया स काये निर्दग्धे मुच्यते किल्बिषात्ततः ॥

गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिबेदुदकमेव वा ।

पयो घृत वामरणाद्गोशक्नुद्रसमेव वा ॥ मनुः, ११, ९०—९१.

^३ माधूकमैक्षवं—क

^४ सैरमारिष्टं—omitted by क.

^५ सैरमादिष्टमैरेयं—अ

^६ नारिकेलजमेकादशमद्यानि—क

^७ कामतश्चेद्वा—अ.

^८ cf , पानस द्राक्षं माधूकं खार्जूरं तालमैक्षवम् ।

मधूत्थं सैरमारिष्टं मैरेयं नारिकेलजम् ॥

समानानि विजानीयान्मद्यान्येकादशैव तु ॥ पुलस्त्यः, याज्ञ. मिता., ३,

२५३; पृ. ३९७.

यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्य मास सुरासवम् ।

तद्ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामश्रुता हविः ॥ मनुः, ११, ९५.

^९ वासोपजीवितब्रह्महत्याव्रतं—अ.

पिण्याकं तण्डुलावयवान्वा^१ त्रिवर्षं निशि भक्षयेत्^२ ॥ ४ ॥

त्रयो वर्णा अज्ञानात्तु रेतोविष्मूत्रं सुरा पीत्वा पुनःसंस्कार-
मर्हन्ति^३ ॥ ५ ॥

मद्यभाण्डस्थितं^४ तोयमज्ञानाद्यदि कश्चिद्विजः पिबेत् पद्मोदुम्बर-
बिल्व^५पलाशकुशोदकं पीत्वा त्रिरात्रेण शुध्यति^६ ॥ ६ ॥

^१ तण्डुल वा—अ.

^२ Compare sūtras 3 and 4 with the following

, वाल्वासा जटी वापि ब्रह्महत्याव्रत चरेत् ।

पिण्याक वा कणान्वापि भक्षयेत्तिसमा निशि ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २५४

कणान्वा भक्षयेदब्दं पिण्याकं वा सकृन्निशि ।

सुरापानापनुत्यर्थं वाल्वासा जटी ध्वजी ॥ मनुः, ११, ९२.

^३ cf., अज्ञानात्तु सुरा पीत्वा रेतोविष्मूत्रमेव च ।

पुनःसंस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २५५.

अज्ञानात्प्राश्य विष्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव च ।

पुनः संस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः ॥ मनुः, ११, १५०.

अज्ञानाद्गारुणीं पीत्वा संस्कारेणैव शुध्यति ॥ मनुः, ११, १४६.

अमत्या पाने पयोघृतमुदकं वायुं प्रतित्र्यहं तप्तानि स तप्तकृच्छ्रः । ततोऽस्य
संस्कारः । मूत्रपुरीषरेतसा च प्राशने ॥ गौतम, २३, २-४

Also compare with वसिष्ठ, २०, २२-२३; and बोधायनः, २, १, २०.

^४ मद्यभाण्डान्वितं—अ.

^५ पालाश for पलाश—अ.

^६ cf., मद्यभाण्डस्थितं तोयं यदि कश्चिद्विजः पिबेत् ।

पद्मोदुम्बरबिल्वपलाशानामुदकं पीत्वा त्रिरात्रेण विशुध्यति ॥

वसिष्ठः, २०, २४.

ज्ञानतः पञ्चरात्रं शङ्खपुष्पीश्रुतं पयः^१ पिबेत्^२ ॥ ७ ॥

सुरापानसमे^३ लशुनादिभक्षणेऽर्धप्रायश्चित्तं^४ चरेत्^५ ॥ ८ ॥

सुवर्णस्तेनः^६ प्रकीर्णकेशं^७ आर्द्रवासा^८ आयसं मुसलं स्कन्धे
निधाय राजानमुपतिष्ठेदिदं^९ पापं मया कृतमनेन मुसलेन घातयस्वेति ॥ ९ ॥

स राज्ञा^{१०} सकृद्धननाच्छिक्षितः सन् पूतो भवतीत्येवं सकृत्ताडनेन
हतो मृतः शुद्ध्येत ॥ १० ॥

^१ शङ्खपृष्ठतः पयः—अ ; शङ्खपुष्पश्रितं पयः—क.

^२ cf., अपः सुराभाजनस्था मद्यभाण्डस्थितास्तथा ।

पञ्चरात्रं पिबेत्पीत्वा शङ्खपुष्पीश्रुतं पयः ॥ मनुः, ११, १४७.

अपः सुराभाजनस्थाः पीत्वा सप्तरात्रं शङ्खपुष्पीश्रुतं पयः पिबेत् । मद्यभाण्डस्थाश्च
पञ्चरात्रम् ॥ विष्णुः, ५१, २३-२४ ;

“ज्ञानतः पाने तु विष्णूक्तम्—मद्यभाण्डस्थितं तोयं पीत्वा” etc. याज्ञ. मिता.,
३, २५५ ; पृ. ४०१-४०२.

^३ सुरापानसमं—अ and क.

^४ लशुनादिभक्षणेऽथ प्रायश्चित्तं चरेत्—अ.

^५ cf., छत्राकं विड्वराहं च लशुनं ग्रामकुक्कुटम् ।

पलाण्डुं गृजनं चैव मत्या जग्ध्वा पतेद्द्विजः ॥ मनुः, ५, १९

गर्हितानाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट् । मनुः, ११, ५६.

तत्र स्वभावदुष्टलशुनगृजनछत्राकविड्वराहग्रामकुक्कुटपलाण्डूनां प्रत्येकर्ममत्या सकृ-
द्भक्षणे सांतपनम् । अभ्यासे यतिचान्द्रायणम् । मत्या सकृच्चैवान्द्रम् । अभ्यासे तदावृत्तिः ।
अत्यन्ताभ्यासे सुरापानसमं प्रायश्चित्तम् । अन्ते पुनरुपनयनमेतेषु सर्वत्र । सर्वत्र
तत्कालछर्दितेऽर्धप्रायश्चित्तम् ॥ प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः, पृ. ६१.

^६ सुवर्णस्तेयेन—अ.

^७ प्रकीर्णेन—अ.

^८ आर्द्रवाससा—अ.

^९ आयसमुसलं स्कन्धेनादाय राजानमवतिष्ठन्निदं—अ.

^{१०} राजा—अ ; राज्ञः—क.

मुक्तो वा जीवन्नपि स्तेनस्तेयाद्विमुच्यते^१ ॥ ११ ॥

अकामेन कृतं यत्पापं^२ तत्कामाद्विगुणं^३ भवेत्^४ ॥ १२ ॥

^१ Compare sūtras 9 to 11 with the following

ब्राह्मणस्वर्णहारी तु राज्ञे मुसलमर्पयेत् ।

स्वकर्म ख्यापयंस्तेन हतो मुक्तोऽपि वा शुचि ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २५७.

सुवर्णस्तेयकृद्ब्रह्मो राजानमभिगम्य तु ।

स्वकर्म ख्यापयन् ब्रूयान्मा भवाननुशास्त्विति ॥

गृहीत्वा मुसल राजा सकृद्वन्यात्तु तं स्वयम् ।

वधेन शुध्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसैव तु ॥ मनु, ११, ९९-१००.

सुवर्णस्तेयकृद्ब्रह्म कर्माचक्षाणो मुसलमर्पयेत् । वधात्यागाद्वा पूतो भवति ॥ विष्णु, ५२, १-२

स्तेन प्रकीर्णकेशोऽसौ मुसलमाधाय राजानं गत्वा कर्माचक्षीत तेनैव हन्यात् ।
वधे मोक्ष ॥ आपस्तम्ब, १, २५, ४

स्तेन प्रकीर्ण केशान् सैध्रक मुसलमादाय स्कन्धेन राजानं गच्छेदनेन मा जहीति
तेनैव हन्यात् । अथाप्युदाहरन्ति—स्कन्धेनादाय मुसल राजानमन्वियात् । अनेन शाधि मा
राजन् क्षत्रधर्ममनुस्मरन् । शासने वा विसर्गे वा स्तेनो मुच्येत किल्बिषात् ॥ बोधायनः,
२, १, १५-१६

सुवर्णस्तेन प्रकीर्णकेश आर्द्रवासा आयसं मुसलमादाय राजानमुपतिष्ठेदिदं पापं
मया कृतमनेन मुसलेन मा घातयस्वेति स राज्ञा शिष्टः सन् पूतो भवति ॥ शङ्ख, याज्ञ
मिता., ३, २५७ ; पृ. ४०३

एव सकृत्ताडनेन राज्ञा हतो मृतः शुच्येत, मुक्तो वा मरणाज्जीवन्नपि विशुच्येदिति
यावत् । याज्ञ. मिता, ३, २५७ ; पृ. ४०३.

स्तेन प्रकीर्णकेशो मुसली राजानमियात्कर्माचक्षाण । पूतो वधमोक्षाभ्याम् ॥
गौतम, १२, ४०-४१.

^२ अकामनकृतं यत्पापं यत्—क.

^३ तत्कामाद्विगुण—अ.

^४ cf, विहितं यदकामाना कामात्तद्विगुणं भवेत् ॥

देवलः, याज्ञ मिता., ३, २२६, पृ. ३७५; अपरार्क, पृ. १०५९.

अज्ञानाकामकृते यदुक्तं ज्ञानकामकृते तद्विगुणम् । प्रायश्चित्तेन्दुशेखर, पृ. २.

जालसूर्यमरीचिस्थं^१ ^२त्रसरेणु ॥ १३ ॥

रजांस्यष्टौ लिक्षा ॥ १४ ॥

तास्तिष्ठो राजसर्षप ॥ १५ ॥

ते^३ त्रयो गौर ॥ १६ ॥

षट्कं यवमध्यमः^४ ॥ १७ ॥

ते^५ त्रयः कृष्णलः ॥ १८ ॥

पञ्च ते माष ॥ १९ ॥

ते षोडश सुवर्ण^६ इति^७ ॥ २० ॥

^१ जालसूर्यमरीचिस्थ—क

^२ त्रसरेणुरजोऽस्याष्टौ वा तिस्रो राजसर्षप—अ, त्रसरेणुरजास्यष्टौ तास्तिष्ठो राजसर्षप—क

^३ ते—omitted by अ

^४ षण्मयममध्यमः—क, षट्क यवमध्यस्थम्—अ.

^५ ते—omitted by अ.

^६ सुवर्ण—अ

^७ Compare sūtras 13 to 20 with the following

जालसूर्यमरीचिस्थं त्रसरेणू रजः स्मृतम् ।

तेऽष्टौ लिक्षा तु तास्तिष्ठो राजसर्षप उच्यते ॥

गौरस्तु ते त्रयः षट् ते यवो मध्यस्तु ते त्रयः ।

कृष्णलः पञ्च ते माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश ॥ याज्ञवल्क्यः, १, ३६२-३६३.

जालान्तरगते भानौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः ।

प्रथमं तत्प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रचक्षते ॥

त्रसरेणवोऽष्टौ विज्ञेया लिक्षैका परिमाणतः ।

ता राजसर्षपस्तिष्ठस्ते त्रयो गौरसर्षपः ॥

सर्षपाः षट् यवो मध्यस्त्रियवं त्वेककृष्णलम् ।

पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश ॥ मनु, ८, १३१-१३४.

^१तन्मात्रहरणं महापातकम्^२ ॥ २१ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने सप्तमोऽध्यायः

अष्टमोऽध्यायः

कामतो गुरुतल्पगामी सवृषणं शिश्रं^३ परिवास्याञ्जलावाधाय
दक्षिणा^४ दिशमनावृत्तिं व्रजेत् ॥ १ ॥

ज्वलिता वा सूर्मिं परिष्वज्य समाप्नुयात्^५ ॥ २ ॥

^१ तन्मात्रहरणं महापातकमिति—क, तस्मात्तस्य हरणं महापातकम्—अ

^२ cf, अतः षोडशमाषात्मकसुवर्णपरिमितहेमहरणं एव महापातकित्वं तन्निमित्तं मरणान्तिकादिप्रायश्चित्तविधानं च । द्वित्रिमाषात्मकहेमहरणं तु क्षत्रियादिहेमहरणवदुपपातकमेवेति युक्तम् । किं च सुवर्णान्यूनपरिमाणहेमहरणे प्रायश्चित्तान्तरोपदेशात्तत्परिमाणस्यैव हेतोः हरणे मरणान्तिकादिप्रायश्चित्तमिति युक्तम् ॥ याज्ञ. मिता., ३, २५७, पृ. ४०४.

^३ परिवास्याञ्जलावाधाय—क

^४ दिशमनावृत्तिं व्रजेत्—अ

^५ Compare sūtras 1 to 2 with the following .

तप्तेऽयं शयने सार्धमायस्या योषिता स्वपेत् ।

गृहीत्वोक्तस्य वृषणौ नैर्ऋत्या चोत्सृजेत्तनुम् ॥ याज्ञवल्क्य., ३, २५९

गुरुतल्प्यभिभाष्यैनस्तप्ते स्वप्यादयोमये । .

सूर्मिं ज्वलन्तीं स्वाश्लिष्यन्मृत्युना स विशुध्यति ॥

स्वयं वा शिश्रवृषणानुत्कृत्याधाय चाञ्जलौ ।

नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेदानीपातादजिह्मग. ॥ मनुः, ११, १०३-१०४

गुरुतल्पगामी सवृषणं शिश्रं परिवास्याञ्जलावाधाय दक्षिणा दिशमनावृत्तिं व्रजेत्,
ज्वलिता वा सूर्मिं परिष्वज्य समाप्नुयात् ॥ आपस्तम्ब, १, २५, १-२

तप्ते लोहशयने गुरुतल्पग शयीत । सूर्मिं वाश्लिष्येज्ज्वलन्तीम् । लिङ्गं वा सवृषणमुत्कृत्याञ्जलावाधाय दक्षिणाप्रतीचीं व्रजेदजिह्ममाशरीरनिपातनात् । मृत. शुष्येत् ॥
गौतम, २३, ९-११.

अकामतः सापत्न्यमातृगमने द्वादशवार्षिकं चरेत्^१ ॥ ३ ॥

गुरुतल्पसमे^२ चण्डालादिगमने नववार्षिकं कामतः^३ ॥ ४ ॥

अकामतश्चेच्चान्द्रायणद्वयम्^४ ॥ ५ ॥

एतच्च^५ सकृद्गमने^५ ॥ ६ ॥

तत्र चेदं 'तत्तेऽयःशयने सार्धमायस्या' इत्याद्युक्तं मरणान्तिकं प्रायश्चित्तद्वयम् ।
तच्च जनन्यामकामकृते । तत्सपत्न्या तु सवर्णायासुत्तमवर्णाया च कामकृते द्रष्टव्यम् ॥

पितृभार्यो तु विज्ञाय सवर्णां योऽधिगच्छति ।

जननी चाप्यविज्ञाय ना मृतः शुद्धिमाप्नुयात् ॥

इति षट्त्रिंशन्मते ऽभिधानात् ॥ याज्ञ मिता, ३, २५९, पृ. ४०८

^१ cf., यत्तु शङ्केन द्वादशवार्षिकमुक्तम् .

अधःशायी जटाधारी पर्णमूलफलाशनः ।

एककाल समश्नीत वर्षे तु द्वादशे गते ॥ /

रुक्मस्तंथी सुरापश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।

व्रतेनैतेन शुध्यन्ति महापातकिनस्त्वमे ॥ १७, १-३

इति, तत्समवर्णोत्तमवर्णपितृदारगमने, अकामकृते वा द्रष्टव्यम् ॥ याज्ञ मिता, ३, २५९,
पृ. ४०९

^२ गुरुतल्पसम—अ.

^३ cf., रेतःसेक स्वयोनीषु कुमारीष्वन्यजासु च ।

सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः ॥ मनु., ११, ५८.

अतिदिष्टेषु सर्वत्र पादोन्नतमाचरेत् ॥ उशनाः, हेमाद्रि., प्रायश्चित्तकाण्डम्. पृ. ९९६.

^४ cf., अज्ञानतश्चान्द्रायणद्वयं कुर्यात् ॥ विष्णु., ५३, ६.

चण्डालपुलकसानां च भुक्त्वा गत्वा च योषितम् ।

कृच्छ्रब्दमाचरेज्ज्ञानादज्ञानादैन्दवद्वयम् ॥ यमः, श्लो. २८.

^५ cf., यदा पुनर्ज्ञानतोऽज्ञानतो वा चण्डालाद्याः सकृद्वच्छति तदा—

चण्डालपुलकसानां तु भुक्त्वा गत्वा च योषितम् ।

कृच्छ्रब्दमाचरेज्ज्ञानादज्ञानादैन्दवद्वयम् ॥

इति यमाद्युक्तं संवत्सरं कृच्छ्रानुष्ठानं चान्द्रायणद्वयं यथाक्रमेण द्रष्टव्यम् ॥ याज्ञ. मिता., ३,
२६०, पृ. ४११-४१२.

अत्यन्ताभ्यासे^१ त्वग्निप्रवेशः^२ ॥ ७ ॥

धान्यानां हरणे कृच्छ्रम्^३ ॥ ८ ॥

तिलानामैन्दवम् ॥ ९ ॥

रत्नानां चान्द्रायणम् ॥ १० ॥

ऋणानामनपाकरणे^४ सति सामर्थ्येऽनाहिताग्निताया चान्द्रा-
यणम्^५ ॥ ११ ॥

*लाक्षालवणमधुमासतैलक्षीरदधिघृततक्रचर्मगन्धवासोणकेशकेसरि-
भृधेनुवेश्माश्म^७ शस्त्रविक्रये चान्द्रायणं धेनुचतुष्टयं च^८ ॥ १२ ॥

^१ संतताभ्यासे—अ, त्वत्यन्ताभ्यासे—क

^२ cf, तथा—

चण्डालान्यस्त्रियो गत्वा भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च ।

पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं तु गच्छति ॥ ११, १७५.

इति चण्डालादिसाम्यं प्रतिपादयता मनुनापि कामतोऽत्यन्ताभ्यासे मरणान्तिकं दर्शितम् ।

.. मरणान्तिकं चात्राग्निप्रवेशनम् । याज्ञ. मिता., ३, २६०, पृ. ४११, ४१२.

^३ cf., धान्यान्नघनचौर्याणि कृत्वा कामादद्विजोत्तमः ।

स्वजातीयगृहादेव कृच्छ्राब्देन विशुध्यति ॥ मनु., ११, १६२.

धान्यधनापहारी च कृच्छ्रमब्दम् । विष्णु., ५२, ५.

^४ ऋता मनसाकरणे—अ, मृन्मयानामनपाकरणे—क.

^५ Compare with sūtras 9 to 11

[गोवधो ब्राह्मता] स्तेयमृणानां चानपाक्रिया । याज्ञवल्क्य, ३, २३४.

उपपातकशुद्धिं स्यादेवं चान्द्रायणेन तु ॥ याज्ञवल्क्य., ३, २६५

कृतदारो गृहे ज्येष्ठो यो नादध्याहुपासनम् ।

चान्द्रायणं चरेद्वर्षं प्रतिमासमहोऽपि वा ॥

कार्ष्णाजिनिः, याज्ञ. मिता., ३, २६५, पृ. ४२६.

^६ क्षार for लाक्षा—अ.

^७ वस्त्र for शस्त्र—अ.

^८ cf, सर्वान् रसानपोहेत कृताब्जं च तिलैः सह ।

अश्मनो लवणं चैव पशवो ये च मानुषाः ॥

¹अत्यन्ताभ्यासे ²चोपनयेत्³ ॥ १३ ॥

ये ब्राह्मणाधमा यद्रव्य⁴ गृहितेन ⁵कर्मणार्जयन्ति ⁶तद्रव्योत्सर्गेण
⁷शुध्यन्ति ते जप्येन तपसा वा⁸ ॥ १४ ॥

भृतकाध्ययने⁹ च त्रिरात्रं पयसा ¹⁰ब्राह्मी¹¹ सुवर्चला पिबेत्¹² ॥

अप० शस्त्र विषं मास सोमं गन्धाश्च सर्वशः ।

क्षीरं क्षौद्रं दधि घृतं तैलं मधु गुडं कुशान् ॥ मनु, १०, ८६ and ८८.

मासलवणलाक्षाक्षीरविक्रयी चान्द्रायणं कुर्यात् ॥ विष्णु, ५४, २१

लाक्षालवणमधुमासतैलक्षीरदधितक्रघृतगन्धचर्मवाससामन्यतमविक्रये चान्द्रायणम् ।

तथा—ऊर्णाकिशकेसरिभूधेनुवेश्माश्मशस्त्रविक्रये च ॥ हारीत, याज्ञ. मिता., ३, २६५;
पृ. ४२६

¹ अत्यन्ताभ्यासित चोपनयने—क.

² चोपनयनम्—अ

³ cf, त च भूयश्चोपनयेत् ॥ विष्णुः, ५४, २२.

⁴ इदं ब्राह्मणाधमाय द्रव्यं—अ, ये ब्राह्मणाधमाय द्रव्य—क.

⁵ कर्मणार्जयति—अ

⁶ तद्रव्यस्य उत्सर्गेण—क.

⁷ शुध्यति—क.

⁸ cf, यद्गृहितेनार्जयन्ति कर्मणा ब्राह्मणा धनम् ।

तस्योत्सर्गेण शुध्यन्ति जप्येन तपसैव च ॥

मनु, ११, १९३; विष्णु, ५४, २८.

⁹ भृतकाध्ययनेन—क.

¹⁰ ब्राह्मणी—अ, क.

¹¹ सुवर्चला—omitted by क

¹² cf, तथा 'भृतकाध्यापकभृतकाध्यापितयोश्च पयसा ब्रह्मसुवर्चला पिबेत्'

इत्यधिकृत्य विष्णुनोक्तम्—

भृतकाध्यापनं कृत्वा भृतकाध्यापितस्तथा ।

अनुयोगप्रदानेन त्रीन् पक्षान्नियतं पिबेत् ॥ इति, याज्ञ. मिता., ३,

२६५, पृ. ४२७;

भृतकाध्ययनाध्यापितयोर्हारीत आह—

भृतकाध्यापनं कृत्वा भृतकाध्यापितश्च यः ।

अनुयोगप्रदानेन त्रीन् पक्षान्नियतः पिबेत् ॥ परा. मा. प्रा., पृ. ४३४.

जातिमात्रब्राह्मणीगमने^१ कामतो^२ वार्षिकम्^३ ॥ १६ ॥

श्रोत्रियभार्यागुणवतीगमने^४ त्रैवार्षिकम्^५ ॥ १७ ॥

एतत्सर्वमृतुकालविषयम्^६ ॥ १८ ॥

अनृतौ तु त्रैमासिकमेव^७ ॥ १९ ॥

द्वित्रिव्यभिचारिब्राह्मणीगमने प्राजापत्यद्वयम् ॥ २० ॥

अकामतस्त्वेक^८ प्राजापत्यम्^९ ॥ २१ ॥

^१ जातिमात्रब्राह्मण्या गमने—अ.

^२ कामतो वा—अ

^३ cf., खट्वाङ्गी चीरवासा वा श्मश्रुलो विजने वने ।

प्राजापत्य चरेत्कृच्छ्रमब्दमेक समाहित ॥ मनुः, ११, १०५.

^४ शूद्रीयभार्यागुणवतीगमने—क

^५ cf., द्वे परदारि । त्रीणि श्रोत्रियस्य ॥ गौतम, २२, ३१-३२

^६ Compare sūtras 16 to 18 with the following

तत्रैव व्यवस्था । ऋतुकाले कामतो^१ जातिमात्रब्राह्मणीगमने वार्षिकं प्राकृतं ब्रह्मचर्यम् । तस्मिन्नेव काले कर्मसाधनत्वादिगुणशालिन्या ब्राह्मण्या गमने द्वे वर्षे प्राकृतं ब्रह्मचर्यम् । तादृश्या एव श्रोत्रियभार्याया गमने त्रीणि वर्षाणि प्राकृतं ब्रह्मचर्यम् । यद्वा श्रोत्रियपत्न्या गुणवत्या ब्राह्मण्या त्रैवार्षिकम् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २६५; पृ. ४२७.

^७ cf., अनृतुकाले तु जातिमात्रब्राह्मण्या कामतो गमने मानवं त्रैमासिकम् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २६५; पृ. ४२७-४२८

चान्द्रायणं वा त्रीन् मासानभ्यसेन्नियतेन्द्रियः ॥ मनु, ११, १०६

^८ अकामकर्तृक—अ; अमतस्यैक—क

^९ Compare sūtras 20 and 21 with the following

‘ब्राह्मणश्चेदप्रेक्षापूर्वकं ब्राह्मणदारानभिगच्छेत्तत्रित्तधर्मकर्मण कृच्छ्रोऽनिवृत्तधर्म-कर्मणोऽतिकृच्छ्रः’ इति तद्ब्राह्मणभार्याया शूद्राया द्रष्टव्यम् । द्विजातिस्त्रीषु वा विप्रोढासु द्विस्त्रिव्यभिचरितासु अबुद्धिपूर्वगमने वा । तथा च संवर्तः—‘विप्रामस्वजना गत्वा प्राजापत्यं समाचरेत्’ (श्लो. १५५) इति । कामतस्तु—

राज्ञीं प्रव्रजिता धात्री साध्वीं वर्णोत्तमामपि ।

कृच्छ्रद्वयं प्रकुर्वीत सगोत्रामभिगम्य च ॥ (श्लो. ३६)

इति यमोक्तं कृच्छ्रद्वयं द्रष्टव्यम् ॥ याज्ञ. मिता., ३, २६५, पृ. ४२८.

चतुर्व्यभिचारे^१ स्वैरिणी भवति^२ ॥ २२ ॥
 तद्गमने त्रिरात्रोपोषणं घृतपात्रदानं^३ च^४ ॥ २३ ॥
 पञ्चव्यभिचारे^५ बन्धकी^६ ॥ २४ ॥
 तद्गमने किञ्चिद्दद्यात्^७ ॥ २५ ॥
 अष्टमुष्टि भवेत्किञ्चिदिति^८ ॥ २६ ॥
 विधवां व्रतस्थां गत्वा संवत्सरं चरेत्^९ ॥ २७ ॥
 गर्भकरणे द्विगुणम्^{१०} ॥ २८ ॥

इति द्वितीयप्रश्नेऽष्टमोऽध्यायः

^१ चतुर्व्यभिचारी—क

^२ cf., चतुर्थे स्वैरिणी प्रोक्ता पञ्चमे बन्धकी भवेत् ॥ स्मृत्यन्तरे, याज्ञ. मिता, पृ. ४२८; परा. मा. प्रा, पृ. २७०.

^३ च—omitted by क

^४ cf., स्वैरिण्या तु वृषल्यामवकीर्णं, सचेल्लस्नात उदकुम्भं दद्यात् ॥ शङ्खलिखितौ, याज्ञ. मिता, पृ. ४२८; परा मा प्रा, पृ. २६९; स्मृ. सु., पृ. ८८८.

^५ पञ्चव्यभिचारी—अ, पञ्चमव्यभिचारी—क.

^६ cf., चतुर्थे स्वैरिणी प्रोक्ता पञ्चमे बन्धकी भवेत् ॥ स्मृत्यन्तरे, याज्ञ. मिता., ३, २६५, पृ. ४२८.

^७ cf., ब्राह्मणीं बन्धकीं गत्वा किञ्चिद्दद्याद्द्विजातये ॥ षट्त्रिंशन्मते, याज्ञ. मिता., ३, २६५; पृ. ४२८; परा मा. प्रा, पृ. २७८; षड्विंशे, स्मृ. सु., पृ. ८८८

^८ cf., अष्टमुष्टि भवेत्किञ्चित् किञ्चिदष्टौ च पुष्कलम् ।

पुष्कलानि च चत्वारि आठक परिकीर्तितः ॥ प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः, पृ. ३९.

^९ cf., विधवागमने कृच्छ्रमहोरात्रसमन्वितम् ।

व्रतस्थागमने कृच्छ्रं सपादं तु समाचरेत् ॥ चतुर्विंशतिमते, परा मा प्रा, पृ. २७९, स्मृ. सु., पृ. ८८८.

^{१०} cf., गमने तु व्रत यत्स्याद्गर्भे तद्विगुणं भवेत् ॥ उशनाः, याज्ञ. मिता., ३, २६५; पृ. ४२८; परा. मा. प्रा., पृ. २७०; स्मृ. सु., पृ. ८८८.

नवमोऽध्यायः

कामर्तः^१ स्वैरिशूद्रागमने सचैलस्नात उदकुम्भं दद्यात् ॥ १ ॥

वैश्यागमने^२ चतुर्थकालाहारो^३ ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ २ ॥

क्षत्रियागमने^४ त्रिदिनमुपोष्य^५ यवाढक दद्यात्^६ ॥ ३ ॥

तत्र गर्भोत्पत्तौ द्विगुणं चरेत्^७ ॥ ४ ॥

^८ शूद्रश्चेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेद्वीरणपत्रैर्वेष्टयित्वा शूद्रमग्नौ पातयेत् ॥ ५ ॥

ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं^९ कारयित्वा सर्पिषाम्भ्यज्य नग्ना खरमारोप्य
महापथमनुब्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते^{१०} ॥ ६ ॥

^१ स्वैरिशूद्रानुगमने—अ.

^२ वैश्यागमने—क.

^३ चतुर्थकालहारो—अ ; चतुर्थकालपहारो—क.

^४ क्षत्रियानुगमने—अ , क्षत्र्यागमने—क.

^५ यवाढिकं—अ.

^६ Compare sūtras 1 to 3 with the following

स्वैरिण्या वृषल्यामवकीर्णः सचैलस्नात उदकुम्भं दद्यात् । वैश्यायां चतुर्थकाला-
हारो ब्राह्मणान् भोजयेत् । क्षत्रियाया त्रिरात्रोपोषितो यवाढक दद्यात् ॥ शङ्खलिखितौ,
परा. मा. प्रा., पृ. २६९ ; स्मृ. सु., पृ. ८८८ ; Viṣṇūśāstra'svara cites these sūtras
with some additions in his commentary on याज्ञवल्क्य ३, २६५
(p. 428) and attributes them to शङ्ख and to शङ्खलिखित on p. 440

^७ cf., गमने तु व्रतं यत्स्याद्गर्भे तद्विगुणं भवेत् ॥ उशना, याज्ञ. मिता., ३,
२६५ ; पृ. ४२८ ; परा. मा. प्रा., पृ. २७० ; स्मृ. सु., पृ. ८८८.

^८ शूद्रश्चेद्ब्राह्मणीगमने वीरणपत्रैर्वेष्टयित्वा—अ.

^९ कृत्वा सर्वेषामधिगच्छेदभ्यज्य नग्नाम्बरीमारोप्य महारथमनुब्राजयेत् पूतो—अ

^{१०} Compare sūtras 5 and 6 with the following

शूद्रश्चेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेद्वीरणपत्रैर्वेष्टयित्वा शूद्रमग्नौ प्रास्येत् । ब्राह्मण्याः शिरसि
वपनं कारयित्वा नग्ना कृष्णं खरमारोप्य महापथमनुब्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते ॥
वसिष्ठः, २१, १-२.

¹वैश्यश्चेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेद्रोहितदर्भैर्वेष्टयित्वा वैश्यमग्नौ ²प्रास्येत ॥

ब्राह्मण्या ³गौरखरारोहणम् ॥ ८ ॥

⁴क्षत्रियश्चेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा क्षत्रियमग्नौ ⁵प्रास्येत ॥

ब्राह्मण्याः ⁶खरारोहणं पूर्ववत् ॥ १० ॥

⁷पाणिधृतभार्याया मुखे मैथुनं यश्चरेत् तस्येह निष्कृतिर्नास्तीत्येवं प्रजापतिराह⁸ ॥ ११ ॥

रजस्वलायाः कामतः सकृद्गमने सप्तरात्रव्रतम्¹⁰ ॥ १२ ॥

अभ्यासे त्वतिकृच्छ्रं¹¹ तत्र धेनुद्वयं च¹² ॥ १३ ॥

¹ वैश्यश्च for वैश्यश्चेत्—अ.

² प्रास्य for प्रास्येत—अ.

³ गौरखरमारोहणम्—अ.

⁴ क्षत्रियश्च for क्षत्रियश्चेत्—अ.

⁵ प्रास्य for प्रास्येत—अ.

⁶ खरारोपणं—क.

⁷ Compare sūtras 7 to 10 with the following

वैश्यश्चेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा वैश्यमग्नौ प्रास्येत । ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा नग्ना गौरखरमारोह्य महापथमनुसंभ्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते । राजन्यश्चेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येत ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषा समभ्यज्य नग्ना श्वेत खरमारोह्य महापथमनुसंभ्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते ॥ वसिष्ठः, २१, ३-५

⁸ पाणिगृहीताया भार्याया—क

⁹ cf., यो विप्रः पुंसि ससर्गं स्वदारेषु रतिं मुखे ।

तस्येह निष्कृतिर्नास्ति पुनः संस्करणं विना ॥ मार्कण्डेयः, हेमाद्रिः, प्रा., पृ. ३५०.

यस्तु ब्राह्मणो धर्मपत्नीमुखे मैथुनं सेवेत स दुष्यति । प्राजापत्येन शुध्यति ॥

उशना, परा. मा. प्रा., पृ. २७१ ; स्मृ. मु., पृ. ८९१

¹⁰ cf., अमानुषीषु पुरुष उदक्यायामयोनिषु ।

रेतः सिक्त्वा जले चैव कृच्छ्रं मातृपनं चरेत् ॥ मनुः, ११, १७३.

¹¹ अभ्यसेत्प्रतिकृच्छ्रं—अ ; अभ्यसेत्त्वतिकृच्छ्रं—क.

¹² cf., रजस्वला तु यो गच्छेद्भिर्भिर्णी पतितां तथा ।

तस्य पापविशुध्यर्थमतिकृच्छ्रो विशोधकः ॥ सर्वतः, श्रौ. १६५,

श्वमार्जार^१ गोधामण्डूक^२ नकुलसर्पछुच्छुन्दरीमूषकान्^३ हत्वा कृच्छ्रं
द्वादशरात्रं^४ चरेत् किञ्चिद्द्यात्कामतः^५ ॥ १४ ॥

अनुक्तनिष्कृतीनामस्थिमता कृकलामादीना सहस्रं हत्वानस्थिमता
जलकादीना शकटपूर्णपरिमितं हत्वा तसकृच्छ्रार्धं^६ धेनुद्वयं दद्यात्^७ ॥ १५ ॥

^१ मार्जाल for मार्जार—क.

^२ नकुल cited twice by क.

^३ मूषक्यो for मूषकान्—अ

^४ कृच्छ्रद्वादशरात्रं—क.

^५ cf, श्वमार्जारनकुलसर्पदहरमूषकान् हत्वा कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरेत् किञ्चिद्द्यात् ॥
वसिष्ठः, २१, २७.

यत्पुनर्वसिष्ठोक्तम्—‘श्वमार्जार etc’ इति तत्कामतोऽभ्यासविषयम् ॥ याज्ञ.
मिता., ३, २७०.

मार्जारगोधानकुलमण्डूकाश्च पतत्रिणः ।

हत्वा त्र्यहं पिबेक्षीरं कृच्छ्रं वा पादिकं चरेत् ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २७०.

इदं च प्रत्येकवधविषयम् । समुदितवधे तु—

मार्जारनकुलौ हत्वा चार्षं मण्डूकमेव च ।

श्वगोधोलूककाकाश्च शृङ्गहत्यात्रतं चरेत् ॥

इति मनूक्त (११, १३१) षाण्मासिक द्रष्टव्यम् ॥ याज्ञ. मिता. ३, २७०.

मण्डूकनकुलकाकबिम्बदहरमूषकश्चहिसामु च । गौतमः, २२, २१

^६ तसकृच्छ्रार्धं—क.

^७ cf, अस्थ्यन्वता सहस्रं हत्वा । अनस्थिमतामनडुद्गारे च ॥ गौतमः, २२, २२-२३.

अत्र बुद्धिपूर्वं शृङ्गहत्याप्रायश्चित्तम् । नेतरत्रैदिति द्रष्टव्यम् ॥ मस्करी.

अस्थिमता सहस्रं तु तथानस्थिमतामन । याज्ञवल्क्यः, ३, २६९.

अस्थिमता प्राणिना कृकलासप्रभृतीनामनुक्तनिष्कृतीना सहस्रं हत्वा अनस्थिमता
च यूकमत्कुण्डशमशकप्रभृतीनामनः शकटं तत्परिपूर्णमात्रं हत्वा शृङ्गहत्यात्रतं षाण्मासिकं
प्राकृतं ब्रह्मचर्यं चरेद्दश धेनून्वा दद्यात् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २६९

अस्थिमता तु सत्वाना सहस्रस्य प्रमापणे ।

पूर्णे चानस्थ्यनस्त्रा तु शृङ्गहत्यात्रतं चरेत् ॥ मनुः, ११, १४०.

वैदिककर्मार्थव्यतिरेकेण ^१वृक्षगुल्मलतादीना छेदने गायत्रीशतं जपेत्^२ ॥ १६ ॥

कृष्यर्थं ^३लाङ्गलार्थं छेदने न दोषः^४ ॥ १७ ॥

काकगृध्रादिपक्षिभिर्दष्टं पुरुषो^५ऽन्तर्जले प्राणायामत्रयं कृत्वा घृतं प्राश्य विशुध्यति नाभेरधोदेशे^६ ॥ १८ ॥

ऊर्ध्वदेशे तु द्विगुणं भवेत् ॥ १९ ॥

^१ वृक्षगुल्मलताना—अ.

^२ cf., वृक्षगुल्मलतावीरुच्छेदने जप्यमृक्शतम् । याज्ञवल्क्यः, ३, २७६.

फलदाना तु वृक्षाणां छेदने जप्यमृक्शतम् ।

गुल्मवल्लीलताना च पुष्पिताना च वीरुधाम् ॥ मनुः, ११, १४२.

फलदानां आम्रपनसादिवृक्षाणां गुल्मादीनां च यज्ञायद्वयार्थं विना छेदने ऋचा गायत्र्यादीनां शतं जमव्यम् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २७६.

ओषध्यः पशवो वृक्षास्तिर्यञ्च पक्षिणस्तथा ।

यज्ञार्थं निवनं प्राप्ताः प्राप्नुवन्त्युच्छ्रिती. पुनः ॥ विष्णु, ५१, ६३

^३ लाङ्गलार्थच्छेदने दोष —अ

^४ cf., फलपुष्पोपगान् पादपाञ्च हिस्यात् । कर्षणकरणार्थं चोपहन्त्यात् ॥ वसिष्ठः, १९, ११-१२.

^५ काकगृध्रादिपक्षिभिर्दष्टपुरुषो—क.

^६ cf., पुंश्चलीवानरखरैर्दष्टश्चोष्ट्रादिवायसैः ।

प्राणायामं जले कृत्वा घृतं प्राश्य विशुध्यति ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २७७.

श्वसृगालखरैर्दष्टो ग्राम्यैः कव्याद्भिरेव च ।

नराश्वोष्ट्रवराहैश्च प्राणायामेन शुध्यति ॥ मनुः, ११, १९९.

Also compare वसिष्ठ, २३, २६, बोधायन, १, ५, १२६ and विष्णु, ५४, १२.

मस्तके 'तु चतुर्गुणम्' ॥ २० ॥

इति द्वितीयप्रश्ने नवमोऽध्यायः

दशमोऽध्यायः

श्वजम्बूकरासभैर्दष्टा रजस्वला ^३पञ्चरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति^१ ॥ १ ॥

द्विगुणादि पूर्ववत्^२ ॥ २ ॥

श्वादिभिर्गलितमवलीढं प्रदेशमद्भिः प्रक्षाल्याग्नौ^६ निष्टपनं कुर्यात्तेन शुद्धिर्भवति^७ ॥ ३ ॥

^१ तु—omitted by क.

^२ Compare sūtras 19 and 20 with the following

नाभेरूर्ध्वं तु दष्टस्य तदेव द्विगुणं भवेत् ।

स्यादेतत्त्रिगुणं वक्त्रे मस्तके तु चतुर्गुणम् ॥ अङ्गिराः, याज्ञ. मिता., ३, २७७; पृ. ४३७; परा. मा. प्रा., पृ. ५५

^३ पञ्चरात्रनिराहारा—अ.

^४ cf., रजस्वला यदा दष्टा शुना जम्बूकरासभैः ।

पञ्चरात्र निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति । पुलस्त्यः, याज्ञ. मिता., ३, २७७; पृ. ४३८; परा. मा. प्रा., पृ. ५५, [व्यास., परा. मा. प्रा., पृ. १२६].

^५ cf., ऊर्ध्वं तु द्विगुणं नाभेर्वक्त्रे तु त्रिगुणं तथा ।

चतुर्गुणं स्मृतं मूर्ध्नि दष्टेऽन्यत्राप्लुतिर्भवेत् ॥ पुलस्त्यः, याज्ञ. मिता., ३, २७७; पृ. ४३८; परा. मा. प्रा., पृ. ५५-५६.

^६ श्वादिभिर्विगलितमपविद्ध प्रदेशमद्भिः सम्यक् प्रक्षाल्याग्नौ—अ

^७ cf., शुना घ्रातावलीढस्य दन्तैर्विदलितस्य च ।

अद्भिः प्रक्षालनं प्रोक्तमग्निना चोपचूलनम् ॥ मनु., ११, १९९.

शुना घ्रातावलीढस्य नखैर्विलिखितस्य च ।

अद्भिः प्रक्षालनं प्रोक्तमग्निना भूरि तापनम् ॥ पराशरः, ५, ६.

वेदोक्तकर्मपरित्यागी चान्द्रायणं चरेत् ॥ ४ ॥
 संवत्सरपर्यन्तं ब्राह्मणगृहे भिक्षेत^१ ॥ ५ ॥
 कन्यादूषणे चान्द्रायणम् ॥ ६ ॥
 आत्मनोऽर्थे क्रियारम्भ मद्यपस्त्रीनिषेवणं तदेव^२ ॥ ७ ॥
 नारीणां विक्रयं कृत्वा^३ चरेच्चान्द्रायणव्रतम्^४ ॥ ८ ॥
 ब्रह्मसूत्रं विना भुङ्क्ते विष्मूत्रं कुरुत गायत्र्यष्टसहस्रं प्राणायामेन
 शुध्यति^५ ॥ ९ ॥
 ब्राह्मणीशूद्रयो रजस्वल्योरन्योन्यस्पर्शं क्रमेण कृच्छ्रेण दानेन
 शुद्धि^६ ॥ १० ॥

^१ Compare sūtras 4 and 5 with the following

वेदान्युत्सादी त्रिषवणस्त्रायधःशायी संवत्सर सकृद्भक्षणे वर्तेत ॥ विष्णु., ५४, १३.

प्रमादाद्ब्राह्मणो लोभाद्देशकालविपर्ययात् ।

अकृत्वैतानि कर्माणि प्राजापत्यं पृथक् चरेत् ॥

हारीत , हेमाद्रि , प्रा., पृ. ५३१.

अभिकार्यं ब्रह्मयज्ञं देवर्षिपितृतर्पणम् ।

त्यक्त्वा व्रती यदा भुङ्क्ते ज्ञानाच्चान्द्रायणं चरेत् ॥

गौतम , हेमाद्रि , प्रा., पृ. ५२५.

‘नास्तिक्यं व्रतलोपश्च’ याज्ञवल्क्यः, ३, २३६, ‘उपपातकशुद्धिः स्यादेवं चान्द्रायणेन तु’ याज्ञवल्क्यः, ३, २६५.

^२ Compare sūtras 6 and 7 with the following

“कन्यासंदूषणं चैव ॥

आत्मनोऽर्थे क्रियारम्भो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ।” याज्ञवल्क्यः, ३, २३८, २३९.

उपपातकशुद्धिः स्यादेव चान्द्रायणेन तु ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २६५.

^३ चरेच्चान्द्रायणव्रतम्—क

^४ cf , नारीणां विक्रयं कृत्वा चरेच्चान्द्रायणव्रतम् ॥ चतुर्विंशतिमतम् , याज्ञ. मिता., ३, २८७ ; पृ. ४४७.

^५ cf , ब्रह्मसूत्रं विना भुङ्क्ते विष्मूत्रं कुरुतेऽथवा ।

गायत्र्यष्टसहस्रेण प्राणायामेन शुध्यति ॥ मरीचि , याज्ञ. मिता., ३, २८१.

^६ cf., स्त्रिया रजस्वलान्योन्यं ब्राह्मणी शूद्रजा तथा ।

कृच्छ्रेण शुध्यते पूर्वा शूद्रा दानेन शुध्यति ॥ पराशरः, ७, १४-१५.

तस्करराजभृत्यवृक्षारोहणवृत्तिकगरदामिदाश्च^१ गजारोहणवृत्तिकरङ्गोप-
जीविगणान्नोपजीविशूद्रोपाध्यायनक्षत्रोपजीविब्रह्मोपजीविनाम ॥ ११ ॥

द्विजाना कार्येषु मूल्येन परिचारक स ब्रह्मोपजीवीत्युच्यते^२ ॥ १२ ॥

देवलकपुरोहितधूर्त^३ कितवकूटकारापत्यमनुष्यपशुविक्रयिणा^४ सर्वस्व-
त्यागानन्तरं वार्षिकं कृत्वा पितृतर्पणं कृत्वा धेनूर्दद्यात्^५ ॥ १३ ॥

ब्राह्मणस्य समुद्रयाने^६ त्रैवार्षिकम्^७ ॥ १४ ॥

हिरण्यदानं च सहस्रसंख्याकं म्लेच्छादिभ्यो^८ न गृह्णीयात् ॥ १५ ॥

गृह्णीयाच्चेद्ब्राह्मणेभ्यो दद्यात्^९ ॥ १६ ॥

^१ *गजारोहणवृत्तिकरकोपजीविशूद्रोपाध्याय*—अ.

^२ cf., ब्रह्मजीवी ब्राह्मणकार्येषु (द्विजकार्येषु) मूल्येन परिचारक । याज्ञ. मिता., ३, २८८; पृ. ४४९.

^३ कैतव for कितव—अ.

^४ विक्रयणं for विक्रयिणां—अ.

^५ Compare sūtras 11 and 13 with the following .

अनृतवाक तस्करो राजभृत्यो वृक्षारोपकवृत्तिर्गरदोऽमिदोऽश्वरथगजारोहणवृत्ती रङ्गोप-
जीवी श्वागणिकः शूद्रोपाध्यायो वृषलीपतिर्भाण्डिको नक्षत्रोपजीवी श्ववृत्तिर्ब्रह्मजीवी चिकि-
त्सको देवलकः पुरोहितः कितवो मद्यपः कूटकारकोऽपत्यविक्रयी मनुष्यपशुविक्रेता चेति
तानुद्धरेत् समेत्य न्यायतो ब्राह्मणव्यवस्थया सर्वद्वयत्यागे चतुर्थकालाहाराः संवत्सरं त्रिष-
वणमुपस्पृशेयुस्तस्यान्ते देवपितृतर्पणं गवाहिकं चेत्येवं व्यवहार्याः ॥ प्रचेताः, याज्ञ. मिता.,
३, २८८; पृ. ४४९.

^६ समुद्रयोनौ—अ.

^७ cf, अथ पतनीयानि । समुद्रसयान ब्राह्मणस्य एषामन्यत-
मत्कृत्वा मितभोजिनः स्थुरपोऽभ्यवेयुः सवनानुकल्पम् । स्थानासनाभ्यां विहरन्त एते
त्रिभिर्वर्षैस्तदपहन्ति पापम् ॥ बोधायनः, २, १, ४०—४१.

^८ म्लेच्छादिभोजन—अ.

^९ cf, यद्गृहीतेनार्जयन्ति कर्मणा ब्राह्मणा धनम् ।

तस्योत्सर्गेण शुध्यन्ति जप्येन तपसैव च ॥ मनुः, ११, १९३; विष्णुः,
५४, २८.

^१सत्परिग्रहपरित्यागी ^२मर्कटः ॥ १७ ॥

अदत्तादाने^३ जम्बूकः गृध्रो द्वादश जन्मानि दश जन्मानि सूकरः
श्वानयोनिशतं गत्वा जायते चण्डालेषु ॥ १८ ॥

शाल्मलं ^४शणपुष्पं ^५करनिर्मथितं दधि बहिर्वेदि पुरोडाशं जग्ध्वा
नाश्वीयादहर्निशम्^६ ॥ १९ ॥

इति द्वितीयप्रश्नो दशमोऽध्यायः

एकादशोऽध्यायः

अनिर्दशाहगोमहिषीक्षीरपाने^७ षड्रात्रमभोजनम्^८ ॥ १ ॥

सर्वासा ^९द्विस्तनीनामजावर्जमेतदेव^{१०} ॥ २ ॥

^१ सत्परिग्रहपरित्यागी—अ

^२ कर्मठः—क.

^३ इमशाने—क.

^४ शणपुष्ट—क.

^५ करनिर्मथितदधि—अ.

^६ Cf, शणपुष्प शाल्मलं च करनिर्मथितं दधि ।

बहिर्वेदि पुरोडाशं जग्ध्वा नाद्यादहर्निशम् ॥ षट्त्रिंशन्मतम्, याज्ञ मिता,
३, २८९; पृ. ४५२.

^७ प्राशने for पाने—अ.

^८ Cf, अनिर्दशाया गोः क्षीरमौष्ट्रमेकशफ तथा ।

आविकं संधिनीक्षीर विवत्सायाश्च गो पयः ॥ मनुः, ५, ८-९

गोजामहिषीवर्ज सर्वपयांसि । अनिर्दशाहानि तान्यपि ॥ विष्णुः, ५१, ३८-३९.

^९ द्विस्तनीनामेव वर्जयेत्तदेव—अ

^{१०} Compare sūtras 1 and 2 with the following

अनिर्दशाहगोमहिषीक्षीरप्राशने षड्रात्रमभोजनम् । सर्वासा द्विस्तनीनां क्षीरपाने-
ऽप्यजावर्जमेतदेव ॥ पैठीनसिः, याज्ञ. मिता., ३, २८९, पृ. ४५२.

^१यदा भाजनस्थमन्नं ^२केशमक्षिकादिना दूषितं ^३तद्व्युदस्योप उप-
स्पृशेत् ॥ ३ ॥

^४तच्चान्नं भस्मना स्पृशेत्^५ ॥ ४ ॥

शुनामुच्छिष्टं भुक्त्वा मासमेकं गवाघ्रातं काकोच्छिष्टं ^६भुक्त्वा
^७पक्षं व्रती भवेत्^८ ॥ ५ ॥

ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टाशने सप्तरात्रं पञ्चगव्यं पिबेत् ॥ ६ ॥

वैश्योच्छिष्टाशने पञ्चरात्रम् ॥ ७ ॥

राजन्योच्छिष्टाशने त्रिरात्रम् ॥ ८ ॥

ब्राह्मणोच्छिष्टाशने त्वेकाहम्^९ ॥ ९ ॥

सर्वत्र सुवर्णपञ्चकं पञ्च धेनूर्दद्यात्^{१०} ॥ १० ॥

^१ यथाभोजनस्थमन्न—अ

^२ केशमक्षिकादूषितं—क

^३ व्युदस्योप उपस्पृशेत्—अ.

^४ This sūtra is omitted by क.

^५ Compare sūtras 3 and 4 with the following

यदा तु भाजनस्थमन्नं केशादिदूषितं भवति तदा—

अन्ने भोजनकाले तु मक्षिकाकेशदूषिते ।

अनन्तर स्पृशेदापस्तचान्न भस्मना स्पृशेत् ॥ प्रचेता, याज्ञ. मिता, ३,

२८९; पृ. ४५४.

^६ भुक्त्वा—omitted by क

^७ पक्षव्रती भवेत्—अ; पक्षव्रत भवेत्—क.

^८ cf, शुनोच्छिष्टं तथा भुक्त्वा मासमेकं व्रती भवेत् ।

काकोच्छिष्टं गवाघ्रातं भुक्त्वा पक्षं व्रती भवेत् ॥ शङ्खः, १७, ४६.

^९ Compare sūtras 6 to 9 with the following

ब्राह्मण. शूद्रोच्छिष्टाशने सप्तरात्रम् । वैश्योच्छिष्टाशने पञ्चरात्रम् । राजन्योच्छि-
ष्टाशने त्रिरात्रम् । ब्राह्मणोच्छिष्टाशने त्वेकाहम् ॥ विष्णु, ५१, ५०-५३.

^{१०} cf, हिरण्यं ब्राह्मणाय दद्याद्वा वाचार्याय ॥ गौतम., २०, १३.

पितुर्ज्येष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोक्तव्यम्^१ ॥ ११ ॥
 चण्डालपतितादीनामुच्छिष्टान्नभक्षणे^२ चान्द्रायणं विप्रः ॥ १२ ॥
 क्षत्रियस्तु^३ सातपनम्^४ ॥ १३ ॥
 द्विगुणसुवर्णादि पूर्ववत् ॥ १४ ॥
 दीपोच्छिष्टं^५ रात्रौ^६ रथ्याहृतमभ्यङ्गशिष्टं च^७ तैलं भुक्त्वा नक्तेन
 शुध्यति^८ ॥ १५ ॥
 यत्किञ्चिद्भोजने पीतशेषं^९ मुखनिःसृतं तदभोज्यम् ॥ १६ ॥
 भोजने^{१०} चान्द्रायणमभ्यासे^{११} ॥ १७ ॥

^१ cf , पितुर्ज्येष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोक्तव्यम् ॥ आपस्तम्ब , १, ४, ११

^२ भोजने for भक्षणे—क ^३ क्षत्रियस्य—अ.

^४ Compare sūtras 12 and 13 with the following

चण्डालपतितादीनामुच्छिष्टान्नस्य भक्षणे ।

चान्द्रायणं चरेद्विप्रः क्षत्र सातपनं चरेत् ॥ अङ्गिराः, याज्ञ मिता., ३,
 २८९, पृ. ४५५.

अन्यानां भुक्तशेषं तु भक्षयित्वा द्विजातयः ।

चान्द्रायणं तदर्धार्धं ब्रह्मक्षत्रविशा विधिः ॥ आपस्तम्बस्मृतिः, ५, ९-१०.

^५ द्विजोच्छिष्टं—अ ; विप्रोच्छिष्टं—क

^६ दध्याहृतं—अ

^७ च—omitted by अ.

^८ cf , दीपोच्छिष्टं तु यत्तैलं रात्रौ रथ्याहृतं च यत् ।

अभ्यङ्गाच्चैव यच्छिष्टं भुक्त्वा नक्तेन शुध्यति ॥ षट्त्रिंशन्मतम्, याज्ञ.

मिता , ३, २८९, पृ. ४५५.

^९ यत्किञ्चिद्भोजने पितृशेषं—अ.

^{१०} चान्द्रायणमभ्यासे—अ.

^{११} Compare sūtras 16 and 17 with the following

पिबतः पतितं तोयं भोजने मुखनिःसृतम् ।

अपेयं तद्विजानीयाद्भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ पराशरः, ११, ४०.

पीतशेषं तु यत्किञ्चिद्भोजने मुखनिःसृतम् ।

अभोज्यं तद्विजानीयाद्भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ (बृहच्छातातप)

इति तदभ्यासविषयम् ॥ याज्ञ. मिता., ३, २८९; पृ. ४५५.

अमेध्यपतित^१चण्डालपुल्कसरजस्वलावधूतकुष्ठिकुनखिसंस्पृष्टानि

^२भुक्त्वा कृच्छं चरेत् ॥ १८ ॥

^३अकामतोऽर्धम्^४ ॥ १९ ॥

रण्डापुत्र भोजनं कुर्विति यत्रान्नं^५ दद्युस्तत्राहोरात्रोपवास^६ ॥ २० ॥

उत्थितस्तु यो^७ भुङ्क्ते वामकरनिर्मुक्तभाजने^८ यो भुङ्क्ते तस्य
सांतपनम्^९ ॥ २१ ॥

एकपङ्क्त्युपविष्टाना^{१०} ब्राह्मणाना सह भोजने यद्येकोऽपि त्यजे-
त्पात्रं शेषमन्नं न भोजयेत् ॥ २२ ॥

मोहाद्भुक्त्वा^{११} कृच्छं सान्तपनं चरेत्^{१२} ॥ २३ ॥

^१ चाण्डाल for चण्डाल—अ ^२ भुक्त्वा कृच्छं चरेत्—omitted by अ.

^३ This sūtra is omitted by अ.

^४ Compare sūtras 18 and 19 with the following

अमेध्यपतितचण्डालपुल्कसरजस्वलावधूतकुष्ठिकुनखिसंस्पृष्टानि भुक्त्वा कृच्छं
चरेत् ॥ शङ्ख, याज्ञ. मिता, ३, २८९

एतत्कामकारविषयम् । अकामतोऽर्धम् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २८९; पृ. ४५५.

^५ रात्र्यादौ पुत्रभोजनं वृत्तभोजनं कुर्वीत यत्तन्न—अ

^६ cf, कुतिसत्वा वा यत्रान्नं दद्युस्तत्र प्रायश्चित्तमहोरात्रम् ॥ हारीतः, याज्ञ. मिता.,
३, २८९; पृ. ४५६

^७ उत्थितस्तूभयो—अ.

^८ वाक्करनिर्मुक्तभाजने—अ, वामकरभाजने—क

^९ cf, समुत्थितस्तु यो भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते मुक्तभाजने ।

एवं वैवस्वत प्राह भुक्त्वा सान्तपनं चरेत् ॥

षट्त्रिंशन्मतम्, याज्ञ. मिता., ३, २८९, पृ. ४५६.

^{१०} विप्राणां—क.

^{११} मोहाच्चेद्भुक्त्वा—अ.

^{१२} Compare sūtras 22 and 23 with the following

एकपङ्क्त्युपविष्टाना विप्राणा सह भोजने ।

यद्येकोऽपि त्यजेत्पात्रं शेषमन्नं न भोजयेत् ॥

मोहाद्भुक्त्वा यस्तत्र पङ्क्तावुच्छिष्टभोजने ।

प्रायश्चित्तं चरेद्विप्रः कृच्छं सान्तपनं तथा ॥ पराशरः, ११, ७-८.

क्लिन्नं भिन्नं शवं कूपस्थं यदि दृश्यते तज्जलं पीत्वा त्रिरात्रं पयः
पिबेत् ॥ २४ ॥

मानुषे द्विगुणम्^१ ॥ २५ ॥

चण्डालकूपभाण्डस्थं जलं कामात् पिबेत् सातपनं विप्रः ॥ २६ ॥

प्राजापत्यं क्षत्रियः ॥ २७ ॥

तदर्धं वैश्यः ॥ २८ ॥

शूद्रः पादम्^२ ॥ २९ ॥

अज्ञानात्तु^३ त्र्यहेण शुध्येत्^४ ॥ ३० ॥

^१ Compare sūtras 24 and 25 with the following

क्लिन्नं भिन्नं शवं चैव कूपस्थं यदि दृश्यते ।

पयः पिबेत्त्रिरात्रेण मानुषे द्विगुणं स्मृतम् ॥ देवलः, याज्ञ. मिता, ३,
२८९; पृ. ४५६.

मृतपञ्चनखात्कूपादत्यन्तोपहताच्चोदकं पीत्वा ब्राह्मणस्त्रिरात्रमुपवसेत् ॥ विष्णुः, ५४, २.

^२ Compare sūtras 26 to 29 with the following

चण्डालकूपभाण्डस्थं यो ज्ञानात्पिबते जलम् ।

प्रायश्चित्तं कथं तस्य वर्णे वर्णे विधीयते ॥

चरेत्सान्तपनं विप्रः प्राजापत्यं तु भूमिपः ।

तदर्धं तु चरेद्वैश्यः पादं शूद्रस्य दापयेत् ॥ आपस्तम्बस्मृतिः, ४, १-२.

A.S.S. edition of Āpastamba reads 'योऽज्ञानात्पिबते जलम्' for 'यो ज्ञानात्पिबते जलम्' But the better reading is 'यो ज्ञानात्पिबते जलम्' and is supported by विज्ञानेश्वर who reads 'यः कामात्पिबते जलम्' and comments 'इदं च कामकारविषयम्'. *vide*, याज्ञ. मिता, ३, २८९, पृ. ४५६.

^३ प्राजापत्येन—क.

^४ cf, चण्डालकूपभाण्डस्थमज्ञानादुदकं पिबेत् ।

स तु त्र्यहेण शुध्येत् शूद्रस्त्वेकेन शुध्यति ॥ देवलः, याज्ञ. मिता, ३,
२८९; पृ. ४५६; परा. मा. प्रा., पृ. ८५.

अन्त्यजसंबन्धादल्पजलाशये^१ कूपवत्^२ ॥ ३१ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने एकादशोऽध्यायः

द्वादशोऽध्यायः

म्लेच्छादीना पुष्करिण्यां हृदे^३ चैकदेशजलं पीत्वा जानुदघ्नं^४ चेच्छुचिः ॥ १ ॥

अधस्तादशुचिः ॥ २ ॥

कामतोऽहोरात्रम् ॥ ३ ॥

अकामान्नक्तभोजी^५ ॥ ४ ॥

रजकादिभाण्डस्थं जलं^६ दधि पयः पिबेद्विजातीनां ब्रह्मकूर्चोपवामेन निष्कृतिः ॥ ५ ॥

^१ अन्त्यजं सम वाल्पजलाशये—क.

^२ cf , जलाशयेष्वथाल्पेषु स्थावरेषु वसुधरे ।

कूपवत्कथिता शुद्धिर्महत्सु न च दूषणम् ॥ विष्णु., २३, ४६.

^३ हृदे च जल पीत्वा जानुदघ्नं—क, हृदैकदेशजल पीत्वा जानुदघ्न—अ.

^४ चेच्छुद्धि —अ.

^५ Compare sūtras 1 to 4 with the following

म्लेच्छादीनां जलं पीत्वा पुष्करिण्या हृदेऽपि वा ।

जानुदघ्नं शुचि ज्ञेयमधस्तादशुचि स्मृतम् ॥

ततोयं यः पिबेद्विप्रः कामतोऽकामतोऽपि वा ।

अकामान्नक्तभोजी स्यादहोरात्रं तु कामत. ॥ आपस्तम्ब., याज्ञ मिता , ३,

२८९; पृ. ४५६.

^६ रजकादिभाण्डस्थजलं—क.

^१शूद्रस्य दानेनोपवासेन^२ ॥ ६ ॥

अन्त्यजैः खानितेषु^३ तटाककूपादिषु स्नात्वाचम्य पीत्वा^४ चाभ्यासे प्राजापत्यम्^५ ॥ ७ ॥

अनभ्यासे पञ्चगव्यम्^६ ॥ ८ ॥

कामतः केवलं पर्युषितं भुक्त्वा^७ त्रिरात्रं व्रतं चरेत्^८ ॥ ९ ॥

स्नेहाक्तं चेन्न दोषः^९ ॥ १० ॥

^१ शूद्रस्योपवासेन—क.

^२ Compare sūtras 5 and 6 with the following

भाण्डस्थमन्त्यजानां तु जलं दधि पयः पिबेत् ।

ब्राह्मण क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैव प्रमादतः ॥

ब्रह्मकूर्चोपवासेन द्विजातीनां तु निष्कृतिः ।

शूद्रस्य चोपवासेन तथा दानेन शक्तितः ॥ पराशर, ६, ३०—३१

^३ खानितेषु—अ

^४ स्नात्वा च पीत्वा—क.

^५ cf., अन्त्यजैः खानिताः कूपास्तडागा वाप्य एव वा ।

एषु स्नात्वा च पीत्वा च प्राजापत्येन शुध्यति ॥ (आपस्तम्ब)

इति आपस्तम्बोक्तमभ्यासविषयं वेदितव्यम् ॥ याज्ञ मिता, ३, २८९, पृ. ४५७

^६ cf., श्वपाकचाण्डालपरिग्रहेषु पीत्वा जलं पञ्चगव्येन शुद्धिः ।

अन्त्यैस्तु खानिता कूपास्तडागानि तथैव च ।

येषु स्नात्वा च पीत्वा च पञ्चगव्येन शुध्यति ॥

आपस्तम्बस्मृतिः, २, २ and ४.

^७ त्रिरात्रव्रतं—अ.

^८ cf., केवलानि च शुक्तानि तथा पर्युषितं च यत् ।

गुडयुक्तं तथा भुक्त्वा त्रिरात्रं तु व्रती भवेत् ॥ शङ्खः, १७, ३२

‘इदं च कामतः’ इति विज्ञानेश्वर. See याज्ञ मिता, ३, २८९, पृ. ४५७

यवगोधूमविकारं स्नेहाक्तं खाण्डव च वर्जयित्वा पर्युषितं तत्प्राश्योपवासेत् ॥

विष्णु, ५१, ३५

^९ cf., अन्नं पर्युषितं भोज्यं स्नेहाक्तं चिरसंस्थितम् । याज्ञवल्क्यः, १, १६९

गुडशुक्तं तु भक्ष्यं स्यात्सर्पिष्कमिति स्थितिः । शङ्खः, १७, ३३

सक्तुधानादधितिलसंबद्धं^१ भोजनं स्नानं च निशि वर्जयेत्^२ ॥

यदि स्यात्^३ प्राणायामशतं कार्यम्^४ ॥ १२ ॥

यस्याग्नौ न क्रियते^५ यस्य चान्नं न दीयते तदभोज्यम्^६ ॥ १३ ॥

भुक्त्वा तूपवसेदहः^७ ॥ १४ ॥

अनिवेद्य देवपितृब्राह्मणेभ्यो वृथाकृसरपायसापूप^८ शष्कुलीभुक्तवोप-
वासः^९ ॥ १५ ॥

^१ सक्तुधानादधितिलसंबद्धं—अ, सक्तून् धाना दधितिलसंबद्धं—क

^२ cf., न दिवा धाना । न रात्रौ तिलसंबद्धम् । न दधिसक्तून् । and [स्नानमा-
चरेत्] न रात्रौ ॥ विष्णु, ६८, २८-३०, ६४, ६.

धाना दधि च सक्तूश्च श्रीकामो वर्जयेन्निति ।

भोजनं तिलसंबद्ध स्नानं चैव विचक्षणः ॥ बृहच्छातातपः, याज्ञ मिता,
३, २८९, पृ ४५८.

^३ यदि न स्यात्—अ.

^४ प्राणायामशतं कार्यं सर्वपापपनुत्तये ।

उपपातकजातानामनादिष्टस्य चैव हि ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, ३०५

^५ यस्य चान्नं दीयते न तद्भोज्यम्—क; यस्य चाग्नौ—अ.

^६ cf., नादत्त्वा । नाहुत्वा ॥ विष्णु, ६८, ३२-३३.

^७ Compare sūtras 13 and 14 with the following

यस्य चाग्नौ न क्रियते यस्य चान्नं न दीयते ।

न तद्भोज्यं द्विजातीनां भुक्त्वा चोपवसेदह ॥ लिखितः, याज्ञ मिता., ३,
२८९, पृ ४५८.

^८ शष्कुल्यान् for शष्कुलीः—अ.

^९ cf., [उपवसेत् ।] शालकवृथाकृसरसयावपायसापूपशष्कुलीदेवान्नानि हवींषि च ॥
विष्णु, ५१, ३७.

वृथाकृसरसयावपायसापूपशष्कुली. ।

आहिताग्निर्द्विजो भुक्त्वा प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ लिखितः

अनाहिताग्नेस्तु 'शेषेषूपवसेदह' (मनु, ५, २०.) इत्युपवासो द्रष्टव्यः—याज्ञ.
मिता, ३, २८९, पृ ४५८ 'वृथा' देवताद्युद्देशमन्तरेण साधिता । याज्ञ. मिता,
१, १७३.

शूद्राणां भाजने^१ भिन्नभाजने च^२ ^३भुक्त्वाहोरात्रोपवासः पञ्च-
गव्येन शुध्यति^४ ॥ १६ ॥

^५वटार्काश्चत्थपर्णानां कुम्भीतिन्दुकपर्णयोः कोविदारकदम्ब^६पद्मप-
लाशपत्रेषु भुक्त्वैन्दवं चरेत्^७ ॥ १७ ॥

माक्षिकं ^८फाणितं शाकं गोरसं लवणं घृतं हस्तदत्तं भुक्त्वा दिन-
मेकमभोजनम्^९ ॥ १८ ॥

अभ्यक्तमूत्रपुरीषकरणे श्राद्धान्नभोजने मृतसूतकशूद्रान्नभोजने^{१०} शूद्रैः

^१ भोजने—अ and क

^२ च—omitted by अ.

^३ भुक्त्वा सर्वत्रोपवासः—क.

^४ cf, शूद्राणां भाजने भुक्त्वा भुक्त्वा वा भिन्नभाजने ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ संवर्तः, याज्ञ. मिता., ३, २८९,
पृ. ४५८

न भिन्नभाजने ॥ विष्णु, ६८, २०.

^५ वटार्काश्चत्थकुम्भीतकोदुम्बरकोविदारकदम्बपद्मपलाशपत्रेषु—क.

^६ पद्म—omitted by अ.

^७ cf, वटार्काश्चत्थपत्रेषु कुम्भीतिन्दुकपर्णयोः ।

कोविदारकदम्बेषु भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥

पलाशपद्मपत्रेषु गृही भुक्त्वैन्दवं चरेत् ॥ स्मृत्यन्तरे, याज्ञ. मिता., ३, २८९,
पृ. ४५८.

वटार्काश्चत्थपत्रेषु कुम्भीतिन्दुकपर्णयोः ।

कोविदारकदम्बेषु न भुञ्जीयात्कदाचन ॥ हारीत, ६, १६-१७.

^८ पाचितं—अ, फाणितं=इक्षुरसविकारः ।

^९ cf, माक्षिकं फाणितं शाकं गोरसं लवणं घृतम् ।

हस्तदत्तानि भुक्त्वा तु दिनमेकमभोजनम् ॥ पराशरः, याज्ञ. मिता., ३,
२८९, पृ. ४५८.

^{१०} अभ्यक्तमूत्रपुरीषौ विसृजतः शूद्रान्नभोजने—क.

सह ^१स्वप्ने त्रिरात्रमभोजनम्^२ ॥ १९ ॥

^३क्षीरे लवणमुच्छिष्टे ^४घृतं रजकतीर्थेषु स्नानं ताम्रे गव्यं ^५सुरापान-
समम्^६ ॥ २० ॥

गणान्नं गणिकान्नं^७ ^८विप्रप्रत्याख्यातान्नं ^९स्तेनगायकवार्धुषिकान्नं^{१०}
^{११}च ^{१२}वर्जयेत्^{१३} ॥ २१ ॥

^१ स्पर्शने—अ.

^२ cf., अस्यक्तमूत्रपुरीषकरणे मृतसूतकश्लान्नभोजने शूद्रैः सह स्वप्ने त्रिरात्रम-
भोजनम् ॥ हारीतः, याज्ञ मिता, ३, २८९, पृ. ४५८

शूद्राश्च सूतकान्नं च अभोज्यस्यान्नमेव च । पराशर, ११, ४

ब्रह्मचर्याश्रमी श्राद्धभोजने त्रिरात्रमुपवसेत् ॥ विष्णु, ५१, ४३.

^३ क्षारलवणमुच्छिष्टे—अ

^४ च घृतं—क

^५ सुरासमम्—क

^६ cf., गव्यं मूत्रं तथा तक्रं नालिकेरोदकं तथा ।

ताम्रपात्रस्थितं पीत्वा पयो लवणसयुतम् ॥

द्विजः कामात्सुरापी स्यादज्ञानाच्चान्द्रभक्षणम् ॥ मार्कण्डेय, हेमाद्रिः,

प्रा., पृ. ४१९.

ताम्रपात्रे पयः पानमुच्छिष्टे घृतभोजनम् ।

दुग्धं लवणसार्धं च सद्यो गोमानभक्षणम् ॥

ब्रह्मवैवर्तपुराणे ब्रह्मखण्डे २७ अध्याये—श्लो. २२.

ताम्रपात्रस्थितं गव्यं क्षीरं च लवणान्वितम् ।

कराग्रेणैव यद्वत् घृतं लवणमम्बु च ॥ बृहहारीतस्मृतिः, ९, २६६

नोच्छिष्टश्च घृतमादद्यात् ॥ विष्णु, ६८, ३६.

^७ गणिकान्नं गणान्नं—क.

^८ विप्र—omitted by क.

^९ स्तेन for स्तेन—क.

^{१०} वार्धुष्यान्नं for वार्धुषिकान्नं—अ.

^{११} च—omitted by अ

^{१२} ये for वर्जयेत्—क

^{१३} cf., गणान्नं गणिकान्नं च विदुषा च जुगुप्सितम् ।

स्तेनगायनयोश्चात्र तक्ष्णो वार्धुषिकस्य च ॥ मनु, ४, २०९-२१० .

तथाप्युदाहरन्ति ॥ २२ ॥

मृतभर्ता च या नारी रहस्यं कुरुते पतिम् ।

^१पश्चात्प्रापयते गर्भान् सा नारी गणिका स्मृता^२ ॥ २३ ॥

तस्या अन्नं न भोक्तव्यं भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत्^३ ॥ २४ ॥

यस्तु जीवति चौरेण गोसुवर्णापहारकः ।

परस्वं हरते नित्यं स विप्रो गण उच्यते^४ इति ॥ २५ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने द्वादशोऽध्यायः

त्रयोदशोऽध्यायः

निगलेन बद्धस्य कर्दर्यस्य षण्डडाग्भिकचिकित्सकक्रूरमृगयुद्विष-
त्पतितपिशुनक्रतुविक्रयिशस्त्रविक्रय्यपविद्ध^५मार्जारकुक्कुटादीनाम्^६ ॥ १ ॥

^१ पश्चात्प्रापयते—अ

^२ cf, अभिगच्छति या नारी बहुभि पुह्वैर्मिथ ।

व्यभिचारीति सा ज्ञेया प्रत्यक्षगणिकेति च ॥ परा मा. प्रा, पृ. २९०.

^३ cf, कर्दर्यस्य नृशंसस्य वेश्यायाः कितवस्य च ।

गणान्नं भूमिपालान्नमन्नं चैव श्वजीविनाम् ॥

मौञ्जिकान्नं सूतिकान्नं भुक्त्वा मांसं व्रतं चरेत् ॥ शङ्खः, १७, ३९-४०

^४ गणः=शठब्राह्मणसङ्घः—कुल्लुकः, मनु, ४, २०९

^५ मारकुक्कुटानाम्—अ.

^६ cf, दीक्षितस्य कर्दर्यस्य बद्धस्य निगडस्य च ॥ ४, २१०

अभिषस्तस्य षण्डस्य पुंश्चल्या दाम्भिकस्य च ॥ ४, २११

चिकित्सकस्य मृगयो. क्रूरस्योच्छिष्टभोजिन । ४, २१२

द्विषदन्नं नगर्यन्नं पतितान्नमवक्षुतम् ॥ ४, २१३

यो लोभात् ^१पितरौ भृत्यान् पुत्रदारानात्मान^२ धर्मकृत्यं च
पीडयति स कदर्य इति^३ ॥ २ ॥

यश्च न जुहोत्युचिते काले न स्नाति न ददाति ^४‘पितृदेवतार्चनादि
न करोति स षण्ड इति ॥ ३ ॥

यस्तु ^५‘दम्भार्थं स्नाति जपति च स मार्जार इति^६ ॥ ४ ॥

पिशुनानृतिनोश्चान्नं क्रतुविक्रयिणस्तथा । ४, २१४
सुवर्णकर्तुर्वेणस्य शस्त्रविक्रयिणस्तथा ॥ ४, २१५ मनुः.
कदर्यबद्धचौराणां क्लीबरङ्गावतारिणाम् ।
वैणाभिश्चस्तवार्धुष्यगणिकागणदीक्षिणाम् ॥
चिकित्सकातुरक्रुद्धपुश्वलीमत्तविद्विषाम् ।
कूरोग्रपतितत्रात्यदाम्भिकोच्छिष्टभोजिनाम् ॥

शस्त्रविक्रयिकर्मरतन्तुवायश्चञ्चलिनाम् ॥
नृशंसराजरजककृतघ्नवधजीविनाम् ।
पिशुनानृतिनोश्चैव तथा चाक्रिकबन्दिनाम् ॥

एषामन्नं न भोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा ॥ याज्ञवल्क्यः, १, १६१-१६५.

वार्धुषिककदर्यदीक्षितबन्धनिकाभिश्चस्तषण्डानां च । पुंश्चलीदाम्भिकचिकित्सकलु-
ब्धककूरोग्रोच्छिष्टभोजिनां च । पिशुनानृतवादिक्षतधर्मात्तरसविक्रयिणां च । कर्मकारनि-
षादरङ्गावतारिवेणशस्त्रविक्रयिणां च ॥ विष्णु, ५१, ९-१०, १२, १४.

उत्सृष्टपुश्वल्यभिश्चस्तानपदेश्यदाण्डिकतक्षकदर्यबन्धनिकचिकित्सकमृग्यनिषुचार्यु -
च्छिष्टभोजिगणविद्विषाणानाम् ॥ गौतम, १७, १५.

^१ पथिकान्—अ.

^२ पुत्रदारानात्मानं च—अ.

^३ cf., आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदाराश्च पीडयेत् ।

लोभाद्यः पितरौ भृत्यान् स कदर्य इति स्मृतः ॥ याज्ञ. मिता., १, १६१.

^४ पितृदेवतार्चनार्थिनः स षण्ड —क.

^५ दम्भार्थं—क.

^६ cf., धर्मध्वजी सदा लुब्धदृष्टादिको लोकदम्भकः ।

बैडालव्रतिको ज्ञेयो हिलः सर्वाभिसधकः ॥ मनुः, ४, १९५.

यः सभागताना^१ पक्षपातं समाश्रयेत्तमाहुः कुक्कुटं^२ देवाः ॥ ५ ॥

यो वा^३ स्वकर्म परित्यज्य परकर्म समाश्रयेदनापदि^४ पतितः^५ सः
प्रकीर्तितः^६ ॥ ६ ॥

पितृत्यागी देवत्यागी^७ गुरुणामप्यपूजको गोब्राह्मणस्त्रीवधकृद-
पविद्धः^८ इति कीर्तितः ॥ ७ ॥

आशाकरस्त्वदाता दातुश्च प्रतिषेधकः [शरणागतं यस्त्यजति स
चण्डालः प्रकीर्तितः]^९ ॥ ८ ॥

^१ यस्य श्रुत्यस्य भागवताना—अ

^२ तमाहुः कुक्कुटं देवाः—omitted by अ ^३ य for यो वा—क.

^४ यो वा स्वकर्म परित्यज्य परकर्म समाश्रयेत्—omitted by अ, अनापदि—
omitted by क

^५ सप्रकीर्तितः—क.

^६ cf, वरं स्वधर्मो विगुणः न पारक्यः स्वनुष्ठितः ।

परधर्मेण जीवन् हि सद्यः पतति जातिः ॥ मनु, १०, ९७.

^७ सुराणां for गुरुणा—अ. ^८ कृदपविद्धः—omitted by क

^९ Compare sūtras 3 to 8 with the following

न जुहोत्युचिते काले न स्नाति न ददाति च ।

पितृदेवार्चनाद्धीनः स षण्डः परिकीर्तितः ॥

दम्भार्थं जपते नित्यं तप्यते च तपस्तथा ।

न परत्रार्थमित्युक्तं स मार्जारः प्रकीर्तितः ॥

सभागतानां यः सभ्यः पक्षपातं समाचरेत् ।

तमाहुः कुक्कुटं देवास्तस्याप्यन्नं विवर्जयेत् ॥

स्वधर्मं यः समुत्सृज्य परधर्मं समाश्रयेत् ।

अनापदि तु विद्वद्भिः पतितः परिकीर्त्यते ॥

देवत्यागी पितृत्यागी गुरुणामप्यपूजकः ।

गोब्राह्मणस्त्रीवधकृदपविद्धः प्रकीर्तितः ॥

आशाकरस्त्वदाता च दातुश्च प्रतिषेधकः ।

शरणागतं यस्त्यजति स चण्डालः प्रकीर्तितः ॥ यमः, स्मृ. सु., पृ. ४४३.

^१ एतेषामन्नमभोज्यम् ॥ ९ ॥

भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत्^२ ॥ १० ॥

अवलिप्तस्य मूर्खस्य दुष्टवृत्तस्याश्रद्धधानस्यान्न यो भुङ्क्ते स
अणूहा भवति^३ ॥ ११ ॥

^४ यतिवानप्रस्थ^५ पाशुपतानामन्नमभोज्यम्^६ ॥ १२ ॥

^१ तेषां for एतेषा—क.

^२ Compare sūtras 1, 9 and 10 with the following

चिकित्सकस्य क्रूरस्य तथा स्त्रीमृगजीविन ।

षण्डस्य कुलटायाश्च तथा बन्धनचारिण ॥

बद्धस्य चैव चोरस्य अवीरायाः स्त्रियास्तथा ।

चर्मकारस्य वेणस्य क्लीबस्य पतितस्य च ॥

रुक्मकारस्य धूर्तस्य तथा वार्धुषिकस्य च ।

कदर्यस्य नृशंसस्य वेद्यायाः कितवस्य च ॥

गणान्न भूमिपालान्नमन्न चैव श्वजीविनाम् ।

मौञ्जिकान्न सूतिकान्न भुक्त्वा मास व्रत चरेत् ॥ शङ्खः, १७, ३६-४०.

मासव्रतस्य चान्द्रायणरूपत्वात् ॥ परा मा प्रा., पृ ३०८.

शङ्खेन त्वेतानेव किञ्चिदधिकान् पठित्वा चान्द्रायणमुक्तम् ॥ याज्ञ मिता,
३, २८९; पृ ४६०.

यत्त्वभोज्यान्ने सुमन्तुनोक्तम्—अभिशस्तपतितपौनर्भवपुंश्चल्यशुचिशस्त्रकारतैलि -
कचाक्रिकध्वजिसुवर्णकारलेखकलैङ्गिकषण्डबन्धकगणगणिकान्नानि चाभोज्यानि । सौनिकक-
व्यादबुरुडचर्मकारा अभोज्यान्ना अप्रतिग्राह्याश्च । अशनप्रतिग्रहयोश्चान्द्रायण चरेत् ॥ परा.
मा. प्रा., पृ ३०७

^३ cf., अवलिप्तस्य मूर्खस्य दुष्टवृत्तस्य दुर्मते. ।

अन्नमश्रद्धधानस्य यो भुङ्क्ते अणूहा स वै ॥ स्मृतिरत्नम्, स्मृ. मु., पृ. ४४१

^४ यदि for यति—अ

^५ पतिताना for पाशुपताना—क.

^६ cf., द्वावेवाभ्रमिणौ भोज्यौ ब्रह्मचारी गृही तथा ।

मुनेरन्नमभोज्यं स्यात्सर्वेषां लिङ्गिनां तथा ॥

यतिशब्देन यतिवानप्रस्थौ । लिङ्गिशब्देन पाशुपतादयः ॥ परा मा. आ,
पृ. ७१६.

ये बलाहन्दीकृता^१ म्लेच्छचण्डालदस्युभिरशुभं^२ गवादिप्राणि-
हिंसनरूपं कर्म^३ कारितास्तदुच्छिष्टभोजनं खरोष्ट्रविट्पराहामिषभक्षणं
तत्स्त्रीणां^४ तथा^५ संगस्तत्स्त्रीभिश्च सह भोजनं तत्र मासोषिते द्विजातौ^६
^७प्राजापत्यं विशोधनम्^८ ॥ १३ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने त्रयोदशोऽध्यायः

चतुर्दशोऽध्यायः

^९अव्रतस्यान्नमपुत्रस्यान्नं भुक्त्वा त्रिरात्रमभोजनम्^{१०} ॥ १ ॥

^१ यत्तु बलोद्धन्दीकृत—क.

^२ म्लेच्छचण्डालदस्युभिः सह—अ.

^३ चारिता. for कारिताः—क

^४ तदा—अ

^५ संगतः for सग —अ

^६ द्विजातौ—omitted by क.

^७ प्राजापत्यविशोधनम्—अ

^८ cf , बलाहन्दीकृता ये च म्लेच्छचण्डालदस्युभिः ।

अशुभं कारिताः कर्म गवादिप्राणिहिंसनम् ॥

उच्छिष्टभोजनं चापि तथा तस्यैव भोजनम् ।

खरोष्ट्रविट्पराहणामिषस्य च भक्षणम् ॥

तत्स्त्रीणां च तथा संगं ताभिश्च सह भोजनम् ।

मासोषिते द्विजातौ तु प्राजापत्य विशोधनम् ॥ देवल , १७-१९.

Vijñānes'vara attributes these verses to आपस्तम्ब. See याज्ञ मिता., ३, २८९; पृ. ४६०-४६१.

^९ तस्यान्न for अव्रतस्यान्न—क.

^{१०} cf , भुक्त्वा वार्षिकस्यान्नमव्रतस्यासुतस्य च ।

श्रद्धस्य च तथा भुक्त्वा त्रिरात्र स्यादभोजनम् ॥ लिखितः, याज्ञ. मिता.,

३, २८९; पृ. ४६१.

अलाबुकुम्भीफलरक्तशिग्रुरक्तमूलकश्चेतवृन्ताकवन्यवृन्ताकोषरलवणं^१
हिङ्गुकर्पूरवर्जितनिर्यासान्न^२ भक्षयेत्^३ ॥ २ ॥

मतिपूर्वभक्षणाभ्यामे प्राजापत्यम्^४ ॥ ३ ॥

अकामतः सकृद्भक्षणे चोपवासः^५ ॥ ४ ॥

पशुपुरोडाशादेर्भक्षणेऽनार्त्विज्य एकोपवासः^६ ॥ ५ ॥

घृतं^७ वा यदि^८ वा तैलं विप्रो^९ नाद्यान्नखच्युतम् ॥ ६ ॥

^१ ०श्चेतवृन्ताकवन्यवृन्ताककोषरलवणं—अ

^२ भक्षणात्—अ

^३ cf, नालिकाशणछत्राकुकुम्भालाबुविड्भवान् ।

कुम्भीकन्दकवृन्ताककोविदारश्च वर्जयेत् ॥ याज्ञ. मिता, १, १७५.

लोहितान् वृक्षनिर्यासान् वृश्चनप्रभवास्तथा । मनु, ५, ६

लोहितग्रहणात् हिङ्गुकर्पूरादीनामनिषेध । याज्ञ. मिता., १, १७१

अलाबुशिशुकवकछत्राकलशुनानि च ।

पलाण्डुश्चेतवृन्ताकरक्तमूलकमेव च ॥

गृञ्जनारुणवृक्षासृजन्तुगर्भफलानि च ।

अकालकुसुमादीनि द्विजो जग्ध्वैन्दव चरेत् ॥ वेदव्यासस्मृतिः, ३, ६४-६५.

^४ cf, खट्वावार्ताकुकुम्भीकवृश्चनप्रभवाणि च ।

भूतृण शिशुक चैव सुखण्ड कवकानि च ॥

एतेषा भक्षणं कृत्वा प्राजापत्य समाचरेत् ॥ बृहद्यम

तत्कामतोऽभ्यासविषयम् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २८९; पृ ४५२

^५ cf, अमत्यैतानि षट् जग्ध्वा कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ।

यत्तिचान्द्रायणं वापि शेषेषूपवसेदह ॥ मनु, ५, २०

^६ cf, अनुपाकृतमामानि देवान्नानि हवींषि च ॥ मनु, ५, ७

बहिर्वेदि पुरोडाशं जग्ध्वा नाद्यादहर्निशम् ॥ षट्त्रिंशन्मतम्, याज्ञ. मिता.,

३, २८९; पृ ४५२

^७ च for वा—क

^८ वा—omitted by अ.

^९ Adds न before नाद्यात्—अ

अद्याच्चेत्तुल्यं गोमांसभक्षणैः^१ ॥ ७ ॥

पूर्ववत् प्रायश्चित्तम्^२ ॥ ८ ॥

एकेन पाणिना दत्तं घृतं तैलं लवणं पानीयं पायसं च^३ नाक्षी-
यात्^४ ॥ ९ ॥

पीतशेषं पानीयं पीत्वा^५ ब्राह्मणस्त्रिरात्रं व्रतं कुर्यात् ॥ १० ॥

वामहस्तेन^६ तथा^७ ॥ ११ ॥

पादशेषं पीतशेषं शौचशेषं जलं^८ सुरासमं पर्यग्निकरणं विना^९ ॥ १२ ॥

वस्त्राणामेकपुरुषोद्वाह्यभाराधिकानां^९ स्थूलानामन्येषा च बहूना

^१ Compare sūtras 6 and 7 with the following

घृतं वा यदि वा तैलं विप्रो नाद्यान्नखच्युतम् ।

यस्मादशुचि तत्प्राह तुल्यं गोमांसभक्षणैः ॥ वसिष्ठः, अपरार्क, पृ. २४२.

^२ 'शेषेषूपवसेदह' मनु, ५, २०

^३ cf, लवण व्यञ्जनं चैव घृतं तैलं तथैव च ।

लेह्यं पेयं च विविधं हस्तदत्तं न भक्षयेत् ॥

पैठीनसि., परा. मा. आ., पृ. ३७५.

^४ ब्राह्मणस्त्रिदिनव्रत—क.

^५ न—omitted by अ.

^६ Compare sūtras 10 and 11 with the following

पीतावशेषं पानीयं पीत्वा तु ब्राह्मणं क्वचित् ।

त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद्ब्रामहस्तेन वा पुनः ॥ शङ्खः, १७, ५६

^७ सुरापानसम—अ.

^८ cf, विप्रस्य पीतशेषं यत्तोयमन्यः पिबेद्यदि ।

मद्यपानसमं प्रोक्तं तत्तोयं मुनिपुङ्गवैः ॥ देवलः, स्मृ. सु., पृ. ८८१.

पादप्रक्षालनोच्छेषणेन नाचामेत् ॥ बोधायनः, १, ५, १०.

^९ भाराणां for भाराधिकानां—अ.

- ¹चण्डालादिस्पृष्टानां वल्ककृता² च ³प्रोक्षणाच्छुद्धि⁴ ॥ १३ ॥
 श्वेतसूक्ष्मवस्त्रेषु ⁵पण्येष्वनूतनेषु विशता बहुत्वम् ॥ १४ ॥
⁶चित्रवस्त्रेष्वेकादशसु बहुत्वम् ॥ १५ ॥
 पण्येषु⁷ नूतनेषु ततो न्यूनत्वादपि बहुत्वम् ॥ १६ ॥
⁸सौवर्णरजतयोश्चण्डालोदकीरजम्बलोच्छिष्टस्पर्शे त्रिःसप्तभस्मभिरुदकेन
 च शुद्धिः⁹ ॥ १७ ॥
 कास्यादेरावर्तनम् ॥ १८ ॥
¹⁰ताम्रस्याम्लोदकाच्छुद्धिः ॥ १९ ॥
 पित्तलस्यापि ¹¹सौवर्णवत् ॥ २० ॥

¹ चण्डालादिस्पृष्टादीनां—अ

² वल्क कृतां च—क

³ शोषणाच्छुद्धिः—अ.

⁴ cf., अङ्गिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहूनां धान्यवाससाम् । मनुः, ५, ११८.

बहुत्वं च पुरुषभारह्यार्थाधिकत्वमिति व्याचक्षते—कुल्लुक. ॥

प्रोक्षणं संहतानां च बहूनां धान्यवाससाम् ॥ याज्ञवल्क्य, १, १८४.

अनेकपुरुषैर्यथायुज्यमाना तु धान्यवासः प्रभृतीनां स्पृष्टानामस्पृष्टानां च प्रोक्षणमेवेति

निबन्धकृतः ॥ याज्ञ. मिता, १, १८४.

⁵ पण्येषु नूतनेषु—अ.

⁶ This sūtra is omitted by क.

⁷ पण्येषु—अ.

⁸ सौवर्णरजतयोश्च चण्डालशब्दरजस्वलाशब्दस्पर्शे—अ.

⁹ cf., तैजसानां मणीनां च सर्वस्यात्ममयस्य च ।

भस्मनाद्भिर्मृदा चैव शुद्धिरुक्ता मनीषिभिः ॥ मनुः, ५, १११.

तैजसानामुच्छिष्टानां गोशकृद्भस्मभिः परिमार्जनमन्यतमेन वा । मूत्रपुरीषासृक्कुक्कुणपस्पृष्टानां पूर्वोक्तानामन्यतमेन त्रिःसप्तकृत्वः परिमार्जनम् ॥ बोधायनः, १, ५, २६ and ४२.

¹⁰ ताम्रं स्यादाम्लोदकाच्छुद्धिः—अ.

¹¹ सौवर्णवत्—क.

त्रपुसीसायसाना^१ भस्मजलाभ्याम्^२ ॥ २१ ॥

^३धान्यमेकपुरुषोद्धरणभाराधिकं चण्डालादिस्पृष्टं ^४प्रोक्षणाच्छु-
ध्येत् ॥ २२ ॥

एकपुरुषभारं^५ प्रक्षालनाच्छुध्येत्^६ ॥ २३ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने चतुर्दशोऽध्यायः

^१ त्रपुसीसायसादौ—क.

^२ Compare sūtras 18 to 21 with the following

ताम्रायःकास्यरैत्याना त्रपुणः सीसकस्य च ।

शौचं यथार्हं कर्तव्यं क्षाराम्लोदकवारिभिः ॥ मनु, ५, ११४.

त्रपुसीसकताम्राणां क्षाराम्लोदकवारिभिः ।

भस्माद्भिः कास्यलोहानां शुद्धिः प्लावो द्वयस्य तु ॥ याज्ञवल्क्य, १, १९०.

भस्मना शुध्यते कास्यं ताम्रमम्लेन शुध्यति । पराशर., ७, २.

ताम्ररीतित्रपुसीसमयानामम्लोदकेन । भस्मना कास्यलोहयोः ॥ विष्णु., २३,
२५-२६.

अम्भसा हेमरौप्यायः कास्यं शुध्यति भस्मना ।

अम्लैस्ताम्रं च रैत्यं च पुनःपाकेन मृन्मयम् ॥ बृहस्पतिः, कुल्लुकः, (मनुः,
५, ११४.)

^३ धान्यमेकपुरुषोद्धरणभाराधिक—अ.

^४ प्रोक्षणाच्छुद्धिः—अ and क.

^५ पुरुषभारं—क.

^६ Compare sūtras 22 and 23 with the following

अद्भिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहुना धान्यवाससाम् ।

प्रक्षालनेन त्वल्पानामद्भिः शौचं विधीयते ॥ मनुः, ५, ११८

प्रोक्षणं संहतानां च बहुना धान्यवाससाम् ॥ याज्ञवल्क्य, १, १८४.

बहुना च । धान्याजिनरज्जुतान्तवैदलसूत्रकार्पासवाससा च ॥

विष्णुः, २३, १३-१४.

एतेषां प्रक्षालनेन । अल्पानां च ॥ विष्णुः, २३, १७-१८.

पञ्चदशोऽध्यायः

धान्ये गृहस्थिते गृहदाहे ^१सति ^२दग्धे तत्र नरपशुमरणे तद्धान्यं
त्याज्यम् ॥ १ ॥

कुसूलगर्भस्थं भूमिगर्भस्थमभ्युक्षणाच्छुध्यति^३ ॥ २ ॥

शाणं^४ ^५पाणितलं [पलमष्ट]मानं ^६प्रस्थमाढकं द्रोणं [द्रोणी] खारी
चेति पूर्वपूर्वचतुर्गुणम्^७ ॥ ३ ॥

^१ सति—omitted by अ.

^२ दग्धस्तत्र—अ.

^३ Compare sūtras 1 and 2 with the following

गृहदाहे समुत्पन्ने विपन्ने पशुमानुषे ।

अभोज्यस्तद्रतो व्रीहिर्धातुद्रव्यस्य संग्रहः ॥

मृन्मयेनावरुद्धानामधो भुवि च तिष्ठताम् ।

यवमाषतिलादीनां न दोष मनुजव्रीत् ॥ आदिपुराणम्, अपरार्कः,

पृ. २६० ; परा. मा. प्रा., पृ. १३६.

^४ पाणि—अ.

^५ पाणितलं राजत प्रस्थं—अ ; पाणितल मानं राजतं—क.

^६ प्रस्थं—omitted by क

^७ cf., माषैश्चतुर्भिः शाणः स्याद्वरणः स निगद्यते ॥

टक्कः स एव कथितस्तद्द्वयं कोल उच्यते ।

क्षुद्रको वटकश्चैव द्रक्ष्यः स निगद्यते ॥

कोलद्वयं तु कर्षः स्यात्स प्रोक्तः पाणिमानिका ।

अक्षः पितुः पाणितलं किञ्चित्पाणिश्च तिन्दुकम् ॥

बिडालपदकं चैव तथा षोडशिका मता ।

करमध्यो हंसपदं सुवर्णं कवलग्रहः ॥

उदुम्बरं च पर्यायैः कर्षमेव निगद्यते ।

स्यात्कर्षाभ्यामर्धफलं शुक्तिरष्टमिका तथा ॥

शुक्तिभ्यां च पलं ज्ञेयं मुष्टिराष्ट्रं चतुर्थिका ।

प्रकुञ्चः षोडशी बिल्वः पलमेवात्र कीर्त्यते ॥

द्रोणप्रमाणनिर्मिते चान्ने ^१श्वगोखरविडुराहग्रामकुक्कुटकाकादिस्पृष्टे^२
स्पृष्टमात्रमुद्धृत्य शेषमन्नं ^३पर्यग्रीकृत्वा ^४सहस्रगायत्र्याभिमन्त्रितजलैः ^५पव-

पलाभ्या प्रसृतिर्ज्ञेया प्रसृतं च निगद्यते ।
प्रसृतिभ्यामञ्जलिः स्यात्कुडवोऽर्धशरावकः ॥
अष्टमानं च स ज्ञेयः कुडवाभ्या च मानिका ।
शरावोऽष्टपलं तद्वज्ज्ञेयमत्र विचक्षणैः ॥
शरावाभ्या भवेत्प्रस्थश्चतुःप्रस्थस्तथाढकः ।
भाजन कास्यपात्र च चतुःषष्टिपलश्च सः ॥
चतुर्भिराढकैर्द्रोण कलशो नल्वणोऽर्मणः ।
उन्मान च घटो राशिर्द्रोणपर्यायमंजितः ॥
द्रोणाभ्या श्लेषकुम्भौ च चतुःषष्टिशरावकः ।
श्लेषाभ्या च भवेद्गोणी बाहो गोणी च सा स्मृता ॥
द्रोणीचतुष्टयं खारी कथिता सूक्ष्मबुद्धिभिः ।
माषटङ्काक्षविल्वानि कुडवप्रस्थमाढकम् ।
राशिर्गोणी खारिकेति यथोत्तरचतुर्गुणम् ॥

भावप्रकाशे पूर्वखण्डे द्वितीयभागे प्रथमे मानपरिभाषाप्रकरणे—श्लो. ६-१७, १९.

- ४ माषा. = १ शाणः, धरणः, टङ्कः.
- ४ शाणा. = १ पाणितलम्, कर्षः, अक्षः.
- ४ पाणितलानि = १ पलम्, मुष्टिः, विल्वम्.
- ४ पलानि = १ अष्टमानम्, अञ्जलिः, कुडवः.
- ४ अष्टमानानि = १ प्रस्थः.
- ४ प्रस्था. = १ आढकम्.
- ४ आढकानि = १ द्रोणः, राशिः.
- ४ द्रोणा. = १ द्रोणी, गोणी
- ४ द्रोण्य. = खारी, खारिका.

^१ श्वगोचर for श्वगोखर—अ

^२ काकादीना स्पृष्टे for काकादिस्पृष्टे—क.

^३ पर्यग्रीकरणं कृत्वा—क.

^४ सहस्रगायत्र्या प्रोक्षितजलैः—क.

^५ पवनः सुवर्जन इत्येनानुवाकेन—क.

मानः सुवर्जन इत्यनुवाकेन सकृदभिमन्त्रितैर्वा ^१जलैरभ्युक्ष्यैतदन्नं शुद्ध-
मस्त्विति विप्रवचनं लब्ध्वा शुध्येत् ॥ ४ ॥

^२एवमधिकान्नस्यापि^३ ॥ ५ ॥

घृतदधिक्षीराणि शूद्रभाण्डस्थितानि द्विजभाण्डप्रक्षेपणाच्छुध्यन्ति^४ ॥
गुडलवणादीनां पर्याग्निकरणम्^५ ॥ ७ ॥

^१ जलैरभ्युक्ष्यैतदन्नं—क

^२ एवं यतिकान्नस्यापि—अ ; एवमधिकान्नस्यापि न दूष . . .—क.

^३ Compare sūtras 4 and 5 with the following .

गोघ्रातेऽन्ने तथा केशमक्षिकाकीटदूषिते ।

सलिलं भस्म मृदापि प्रक्षेप्तव्यं विशुद्धये ॥

वाक्शस्तमम्बुनिर्णिक्तमज्ञातं च सदा शुचि । याज्ञवल्क्यः, ३, १८९, १९१.

काकश्चानावलीढं तु गवाघ्रातं खरेण वा ।

स्वल्पमन्नं त्यजेद्विप्रं शुद्धिर्दोषाढके भवेत् ॥

अन्नस्योद्धृत्य तन्मात्रं यच्च लालाहतं भवेत् ।

सुवर्णोदकमभ्युक्ष्य हुताशेनैव तापयेत् ॥

हुताशनेन संस्पृष्टं सुवर्णसलिलेन च ।

विप्राणां ब्रह्मघोषेण भोज्यं भवति तत्क्षणात् ॥ पराशरः, ६, ७१-७४.

द्रोणाभ्यधिकं सिद्धमन्नमुपहतं न दुष्यति । तस्योपहतमात्रमपास्य गायत्र्याभि-
मन्त्रितं सुवर्णाम्भः प्रक्षिपेत् । वस्तस्य प्रदर्शयेदग्नेश्च ॥ विष्णुः, २३, ३५-३७.

महता श्वायसप्रभृत्युपहतानां तं देशं पुरुषान्नमुत्सृज्य पवमानः सुवर्जन इत्ये-
तेनानुवाकेनाभ्युक्षणम् ॥ बोधायनः, १, ६, ४६

^४ cf., मधूदके पयोविकारे पात्रात् पात्रान्तरानयने शौचम् ॥

बोधायनः, १, ६, ४७.

घृतदधिपयस्तक्राणामाधारभाण्डे स्थितानामदोषः । आधारदोषे तु नयेत्पात्रात्पात्रा-
न्तरं द्रव्यम् ।

घृतं तु पायसं क्षीरं तथैवेक्षुरसो गुहः ।

शूद्रभाण्डस्थितं तक्रं तथा मधु न दुष्यति ॥ सङ्खः, परा मा प्रा.,

पृ. १११; अपरार्कः, पृ. २६९.

^५ cf., गुडादीनामिक्षुविकाराणां प्रभृतानां गृहनिहितानां वार्यमिदानेन । सर्वलव-
णानां च ॥ विष्णुः, २३, ३१-३२.

^१ बाला उपनयनादवाक् शुद्धाः^२ ॥ ८ ॥

शूर्पवस्त्रवायुस्पर्शनमनायुष्यमपुण्यं च ॥ ९ ॥

एवं वस्त्रकेशनखादिकम्^३ ॥ १० ॥

दिवा स्वस्त्रियं गत्वा^४ मृत्या सवस्त्रोऽपोऽवगाह्य प्राणायामेन
शुध्येत्^५ ॥ ११ ॥

अमृत्या चेत् स्नानमात्रम्^६ ॥ १२ ॥

विप्रं वादेन निर्जित्य त्रिरात्रोपवासः^७ ॥ १३ ॥

^१ बालस्योपनयनादवाक् शुद्धिः—अ.

^२ cf., प्रागुपनयनात् कामचारवादभक्षः । न तदुपस्पर्शनादशौचम् ॥ गौतमः, २,

१ and ७.

^३ Compare sūtras 9 and 10 with the following :

शूर्पवातनखाग्राम्बु स्नानवस्त्रपदोदकम् ।

मार्जनीरेणुकेशाम्बु हन्ति पुण्यं दिवाकृतम् ॥ अत्रिः, श्लो. ३१९.

^४ मद्यपस्त्यपोवगाह्य—अ.

^५ cf., प्राणायामी जले स्नात्वा खरयानोष्ठयानगः ।

नम्रः स्नात्वा च भुक्त्वा च गत्वा चैव दिवा स्त्रियम् ॥

याज्ञवल्क्यः, ३, २९०.

इदं च कामकारविषयम् ॥ याज्ञ. मिता., ३, २९०.

^६ cf., मैथुनं तु समासेव्य पुंसि योषिति वा द्विजः ।

गोथानेऽप्सु दिवा चैव सवासाः स्नानमाचरेत् ॥ मनुः, ११, १७४.

‘मैथुनं तु . . . स्नानमाचरेत्’ इति मनुस्मरणादकामतः स्नानमात्रं कल्प्यम् ॥

याज्ञ. मिता., ३, २९०.

^७ cf., गुरुं हुंकृत्य त्वंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः ।

बध्वा वा वाससा क्षिप्रं प्रसाद्योपवसेद्विनाम् ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २९१.

यत्तु यमेनोक्तम्—

वादेन ब्राह्मणं जित्वा प्रायश्चित्तविधित्सया ।

त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वा प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥

इति तदभ्यासविषयम् ॥ याज्ञ., मिता., ३, २९१.

विप्रं हन्तुं दण्डोद्यमे कृच्छ्रम् ॥ १४ ॥

ताडने त्वतिकृच्छ्रम् ॥ १५ ॥

असृक्पाते^१ कृच्छ्रातिकृच्छ्रे^२ ॥ १६ ॥

प्रमादेन ब्राह्मणप्रहारे^३ तूपोष्य स्नात्वा प्रसादयेत्^४ ॥ १७ ॥

^५असंनिहितजलदेशेऽप्यग्नौ विष्णुमूत्रमवशः करोति सचेलं स्नात्वा
गा स्पृष्ट्वा शुध्यति^६ ॥ १८ ॥

मत्थोपवसेत्^७ ॥ १९ ॥

^१ अकृते—अ.

^२ Compare sūtras 14 to 16 with the following .

विप्रदण्डोद्यमे कृच्छ्रस्त्वतिकृच्छ्रो निपातने ।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रोऽसृक्पाते कृच्छ्रोऽभ्यन्तरशोणिते ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २९२.

अवगूर्य चरेत्कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने ।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य शोणितम् ॥ मनुः, ११, २०८

अवगूर्य चरेत्कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने ।

कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव लोहितस्य प्रदर्शने ॥ बोधायनः, २, १, ७

^३ प्रमादादेकब्राह्मणप्रहारे—क, प्रमादेन ब्राह्मणं प्रहरे—अ

^४ cf, ताडयित्वा तृणेनापि कण्ठे वाबध्य वाससा ।

विवादे वा विनिर्जित्य प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥ मनुः, ११, २०५.

गुरुं हुक्कृत्य त्वंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः ।

बध्वा वा वाससा क्षिप्रं प्रसाद्योपवसेद्दिनम् ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, २९१

^५ अतिसंनिहित^{*}—अ.

^६ cf., विनाङ्गिरप्सु वाप्यार्तः शारीरं संनिवेश्य च ।

सचैलो बहिराण्डुल्य गामालभ्य विशुध्यति ॥ मनुः, ११, २०२

इदमकामविषयम् ॥ याज्ञ मिता, ३, २९२

^७ cf., कामतस्तु—

आपद्रुतो विना तोयं शारीरं यो निषेवते ।

एकाहं क्षपणं कृत्वा सचैलो जलमाविशेत् ॥ यमः, याज्ञ. मिता, ३, २९२.

मत्या सूर्योदये स्वप्ने तिष्ठन् सावित्री^१ जपन्नुपवमेत^२ ॥ २० ॥
 स्नानादिकर्मलोप उपवासः^३ ॥ २१ ॥
 अष्टशतजपो वा^४ जीर्णमलवद्वाससो धारणे^५ ॥ २२ ॥
 ऋतौ भार्याया अगमनेऽर्धकृच्छ्रम्^६ ॥ २३ ॥
 दीपप्रशमनं पुंस. कूष्माण्डछेदनं स्त्रिय. कुलक्षयकरं भवेद्ब्रु-
 वम्^७ ॥ २४ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने पञ्चदशोऽध्यायः

^१ सावित्रं—अ

^२ cf., तं वेदभ्युदियात्सूर्यः शयानं कामचारतः ।

निम्लोचेद्राप्यविज्ञानाज्जपन्नुपवसेद्दिनम् ॥ मनुः, २, २२०.

सूर्याभ्युदितो ब्रह्मचारी तिष्ठेदहरभुजानोऽभ्यस्तमितश्च रात्रि जपन् सावित्रीम् ॥

गौतमः, २३, २१

तत्र च सूर्याभ्युदित सन्नहस्तिष्ठेत् । सावित्री च जपेत् ॥ वसिष्ठ, २०, ४-५.

^३ cf., वेदोदिताना नित्याना कर्मणां समतिक्रमे ।

स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् ॥ मनुः, ११, २०३.

नित्य शुचि सुगन्धि. स्नानशील. ॥ गौतमः, ९, २.

^४ जीर्णमलवद्वाससोधारणे—क.

^५ cf., एतेषामाचाराणामेकैकस्य व्यतिक्रमे गायत्र्यष्टशत जप्य कृत्वा पूतो भवति ॥

[इति स्नातकव्रतमधिकृत्य] ऋतु, याज्ञ. मिता., ३, २९२

सति विभवे न जीर्णमलवद्वासः स्यात् ॥ गौतम, ९, ३.

^६ cf., ऋतौ न गच्छेद्यो भार्या सोऽपि कृच्छ्रार्धमाचरेत् ॥

बृहस्पतिः, याज्ञ. मिता., ३, २९२.

^७ cf., सायणीये—

पुसां दीपप्रशमनात् स्त्रीणा कूष्माण्डखण्डनात् ।

अचिरेणैव कालेन वंशच्छेदो भविष्यति ॥ स्मृतिरत्नाकरः, पृ. ३८१;

स्मृ. सु., पृ ४६६.

षोडशोऽध्यायः

अम्नात्वा भोजने रिक्तकमण्डलुवहने^१ चोपवासः^२ ॥ १ ॥

एकपङ्क्तौ^३ विषमेणान्नप्रदाने^४ नदीप्रवाहबन्धनादौ^५ विवाहविघ्न-
करणे समेषु विषमपूजाकरणे च भैक्ष्यान्नेन^६ प्राजापत्यं चरेत्^७ ॥ २ ॥

अमेध्यगन्धाघ्राणे प्राणायामम्^८ ॥ ३ ॥

कुनखी श्यावदन्तकश्च^९ कृच्छ्रं चरित्वा^{१०} नखान्ताश्चोद्धरेत्^{११} ॥ ४ ॥

^१ रिक्तकमण्डलुदाने—अ.

^२ cf., वहन् कमण्डलु रिक्तमस्नातोऽन्नश्च भोजनम् ।

अहोरात्रेण शुद्धिः स्याद्दिनजप्येन चैव हि ॥ हारीत , याज्ञ. मिता ,
३, २९२, पृ. ४६४.

^३ एकपङ्क्त्या—क.

^४ विषमेणान्नदाने—क

^५ नदीप्रवाहबन्धनादौ—क

^६ भिक्ष्यान्नेन—अ.

^७ cf , न पङ्क्त्या विषम दद्यान्न याचेत न दापयेत् ।

याचको दापको दाता न वै स्वर्गस्य भागिन ॥

प्राजापत्येन कृच्छ्रेण मुच्यते कर्मणस्ततः ।

नदीसक्रमहन्तुश्च कन्याविघ्नकरस्य च ॥

समे विषमकर्तुश्च निष्कृतिर्नोपपद्यते ।

त्रयाणामपि चैतेषां प्रत्यापत्तिं च मार्गताम् ॥

भैक्षलब्धेन चाग्नेन द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥

यम , याज्ञ. मिता., ३, २९२, पृ. ४६४.

^८ cf , यदुपस्थकृतं पाप पङ्क्त्या वा यत्कृतं भवेत् ।

बाहुभ्या मनसा वाचा श्रोत्रघ्राणेन चक्षुषा ॥

सर्वं दहति निःशेषं प्राणायामैस्त्रिभिः कृतैः ॥ बोधायनः, २, ४, १८.

^९ श्यावदन्तश्च—क

^{१०} अ MS is corrupt It reads नखान्ततांश्चान्वस्तेन पतिता अपि चेदस्तेन
पतिनापि पङ्क्तिभोजने etc.

^{११} cf., कुनखी श्यावदन्तश्च कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वोद्धरेयाताम् ॥ वसिष्ठ., २०, ७

पतितादिपङ्क्तिभोजन उपोष्य पञ्चगव्यम्^१ ॥ ५ ॥

नीलवस्त्रधारणे चैवम्^२ ॥ ६ ॥

कम्बले पट्टवस्त्रे^३ च नैल्यं^४ न दोषः^५ ॥ ७ ॥

‘पालाशकाष्ठकृतपादुकापीठाद्युपयोगे’^६ त्रिरात्रम्^७ ॥ ८ ॥

गुरुशिष्ययो. स्वाध्याये सान्नाय्यदोहनकाले^८ विवाहे वरकन्ययो-
रन्तरागमनेऽभ्यासे चान्द्रायणम्^{१०} ॥ ९ ॥

अनभ्यासे तूपवासः^{११} ॥ १० ॥

दुःस्वप्नारिष्टदर्शनादौ घृतं हिरण्यं च दद्यात्^{१२} ॥ ११ ॥

^१ cf, अपाङ्क्त्यस्य य कश्चित् पङ्क्तौ भुङ्क्ते द्विजोत्तम ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ मार्कण्डेयः, याज्ञ. मिता, ३,
२९२; पृ. ४६४

^२ cf, नीलीरक्तं यदा वस्त्रं ब्राह्मणोऽङ्गेषु धारयेत् ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ आपस्तम्बस्मृतिः, ६, ४.

^३ च—omitted by क

^४ नित्य—क

^५ cf, कम्बले पट्टवस्त्रे च नीलीरागो न दुष्यति ॥ मृगु, याज्ञ. मिता, ३, २९२;
पृ. ४६४

^६ पलाश for पालाश—क

^७ पित्राद्युपयोगे—अ

^८ cf, अध्यास्य शयनं यानमासने पादुके तथा ।

द्विजः पलाशवृक्षस्य त्रिरात्रं तु व्रती भवेत् ॥ शङ्खः, १७, ५१-५२.

^९ विवाहवरं—अ.

^{१०} cf, होमकाले तथा दोहे स्वाध्याये दारसंग्रहे ।

अन्तरेण यदा गच्छेद्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥ शङ्खः;

एतच्चाभ्यासविषयम् ॥ याज्ञ. मिता., ३, २९२; पृ. ४६५

^{११} cf, ‘शेषेषूपवसेदहः’ मनुः, ५, २०.

^{१२} cf., दुःस्वप्नारिष्टदर्शनादौ घृतं हिरण्यं च दद्यात् ॥

शङ्खः, याज्ञ. मिता., ३, २९२, पृ. ४६५.

- ^१नाभिं विनान्यगात्रेषु तृणवृक्षसमुद्भवः ॥ १२ ॥
 मूर्ध्नि ^२कास्याना ^३चूर्णनम् ॥ १३ ॥
 मुण्डनम् ॥ १४ ॥
 नम्रता ॥ १५ ॥
 मलिनाम्बरधारित्वम् ॥ १६ ॥
^४अभ्यङ्गः ॥ १७ ॥
^५उच्चात्प्रपतनम् ॥ १८ ॥
^६दोलारोहणम् ॥ १९ ॥
 अर्जनं ^७पद्मलोहानाम् ॥ २० ॥
 हयानां च ^८मारणम् ॥ २१ ॥
^९रक्तपुष्पद्रुमचण्डालवराहभल्लूकखरोष्ट्राणामारोहणम् ^{१०} ॥ २२ ॥
 पक्वमासतैलकृसराणां भक्षणम् ॥ २३ ॥
 नर्तनहासनविवाहगीतगानानि ^{११} ॥ २४ ॥
 तन्त्रीवाद्यव्यतिरिक्तवाद्यवादनम् ॥ २५ ॥
^{१२}स्रोतोऽवगाहनम् ॥ २६ ॥
 गोमयवारिस्नानम् ॥ २७ ॥
 पङ्कोदकमज्जनम् ॥ २८ ॥
^{१३}महिषीतोयस्नानम् ॥ २९ ॥

^१ नगात्रेषु वा तृणं—अ, नाभौ वा गात्रेषु वा तृणं—क.

^२ कास्यादीनां—क.

^३ चूर्णम्—अ.

^४ अभ्यङ्गनम्—क.

^५ दिव्यात्प्रपतनम्—अ.

^६ आन्दोलनारोहणं—क.

^७ वर्जनं—क; मज्जनं—अ.

^८ हरणम्—अ.

^९ रक्तपुष्पद्रुतं चण्डालं—अ.

^{१०} चारोहणम् for आरोहणम्—क.

^{११} नर्तनहासनविवाहगतगानानि—अ.

^{१२} प्रेतोपगूहगमनम्—अ.

^{१३} महिषीतोयस्नानम्—क.

मातुर्जठरप्रवेशः ॥ ३० ॥
 शक्रध्वजचन्द्रसूर्याणां पतनम् ॥ ३१ ॥
 दिव्यान्तरिक्षभौमोत्पातः ॥ ३२ ॥
 देवब्राह्मणभूपालप्रजानां प्रकोपनम् ॥ ३३ ॥
^१कुमार्यालिङ्गनम् ॥ ३४ ॥
 पुरुषमैथुनम् ॥ ३५ ॥
 स्वगात्राणां^२ हानिः ॥ ३६ ॥
 दक्षिणदिग्गमनम् ॥ ३७ ॥
 व्याधिपीडनम् ॥ ३८ ॥
^३फलापहरणम् ॥ ३९ ॥
 शाङ्खलशोषणम्^४ ॥ ४० ॥
 गृहपतनम् ॥ ४१ ॥
 पिशाचक्रव्यादवानरैः क्रीडनम् ॥ ४२ ॥
 परादभिभवः ॥ ४३ ॥
 व्यसनम् ॥ ४४ ॥
 काषायवस्त्रधारणम् ॥ ४५ ॥

^१ कुमार्या लिङ्गदर्शनम्—अ.

^२ स्वगात्राणां—अ.

^३ फलापहरणम्—क.

^४ Compare sūtras 33 to 40 with the following :

देवद्विजादिभूपानां प्रजानां क्रोध एव च ।

आलिङ्गनं कुमारीणां प्राणिनां चैव मैथुनम् ॥

हानिश्चैव स्वगात्राणां वीरकण्ठमनःप्रियान् ? ।

दक्षिणाशाभिगमनं व्याधिनाभिभवस्तथा ॥

फलापहारश्च तथा तथा शाङ्खलशोषणम् ॥

इत्यशुभस्वप्नाधिकारे स्वप्नप्रकाशिका, पृ. ७५.

काषायद्रव्यक्रीडनम् ॥ ४६ ॥

¹स्नेहावगाहनम्² ॥ ४७ ॥

¹ स्नानम् for स्नेहावगाहनम्—क.

² Compare sūtras 45 to 47 with the following

काषायवस्त्रधारित्व तद्वत्क्रीडनके तथा ।

स्नेहपानावगाहौ च रक्तमाल्यानुलेपनम् ॥ स्वप्नप्रकाशिका, पृ. ७६.

Compare sūtras 12 to 47 with the following

इदानीं कथयिष्यामि निमित्तं स्वप्नदर्शने ।

नाभिं विनान्यगात्रेषु तृणवृक्षसमुद्भव ॥

चूर्णनं मूर्ध्नि कास्याना मुण्डनं नम्रता तथा ।

मलिनाम्बरधारित्वमभ्यङ्गं पङ्कदिरधता ॥

उच्चात्प्रपतनं चैव दोलारोहणमेव च ।

अर्जनं पङ्क(पद्म)लोहानां हयानामपि मारणम् ॥

रक्तपुष्पद्रुमाणां च मण्डलस्य (चण्डालस्य) तथैव च ।

वराहर्क्षखरोष्ट्राणां तथा चारोहणक्रिया ॥

भक्षणं पक्षिमत्स्यानां (पक्वमासानां) तैलस्य कृसरस्य च ।

नर्तनं हसनं चैव विवाहो गीतमेव च ॥

तन्त्रीवाद्यविहीनानां वाद्यानामभिवादनम् ।

स्रोतोऽवगाहगमनं स्नानं गोमयवारिणा ॥

पङ्कोदकेन च तथा महीतोयेन चाप्यथ ।

मातुः प्रवेशो जठरे चितारोहणमेव च ॥

शक्रध्वजाभिपतनं पतनं शशिसूर्ययोः ।

दिव्यान्तरिक्षभौमानामुत्पातानां च दर्शनम् ॥

देवद्विजातिभूपालगुरुणा क्रोध एव च ।

आलिङ्गनं कुमारीणां पुरुषाणां च मैथुनम् ॥

हानिश्चैव स्वगात्राणां विरेकवसनक्रिया ।

दक्षिणाशाभिगमनं व्याधिनाभिभवस्तथा ॥

फलापहानिश्च तथा पुष्पहानिस्तथैव च ।

गृहाणां चैव पातश्च गृहसंमार्जनं तथा ॥

क्रीडा पिशाचकव्यादवानरर्क्षनरैरपि ।

परादभिभवश्चैव तस्माच्च व्यसनोद्भवः ॥

एवमादिषु दुःस्वप्नेषु सहिरण्याज्यपात्रे यन्मे मन इति मुखमव-
लोक्य^१ ब्राह्मणाय दद्यात्^२ ॥ ४८ ॥

अनुहवं परिह्वमिति सहस्रकृत्वो वा जपेत्^३ ॥ ४९ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने षोडशोऽध्यायः

सप्तदशोऽध्यायः

अङ्गवङ्गकलिङ्गदेशान् गत्वा पुनःसंस्कारमर्हति^४ ॥ १ ॥

काषायवस्त्रधारित्व तद्वत्स्त्रीकीडनं तथा ।
स्नेहपानावगाहौ च रक्तमाल्यानुलेपनम् ॥
एवमादीनि चान्यानि दुःस्वप्नानि विनिर्दिशेत् ॥

मत्स्यपुराणम्, २४२, २-१५.

^१ मुखमवेक्ष्य—क.

^२ cf., दुःस्वप्नारिष्टदर्शनादौ घृतं सुवर्णं च दद्यात् ॥ शङ्खः, याज्ञ. मिता., ३, २९२; पृ. ४६५.

^३ Compare sūtras 48 and 49 with the following :

दुःस्वप्नानेवमादीन्त्रै दृष्ट्वा ब्रूयाच्च कस्यचित् ।
स्नानं कुर्यादुषस्यैव दद्याद्धेमतिलानि यः ॥
पठेत्स्तोत्राणि देवानां रात्रौ देवालये वसेत् ।
कृत्वैवं त्रिदिनं विप्रो दुःस्वप्नात्परिमुच्यते ॥ स्वप्नप्रकाशिका, पृ. ७५.
एवमादीनि चान्यानि दुःस्वप्नानि विनिर्दिशेत् ।
तेषामकथनं धन्यं भूयः प्रस्वापनं तथा ॥
कल्कस्नानं तिलैर्होमो ब्राह्मणानां च पूजनम् ।
स्तुतिश्च वासुदेवस्य तथा तस्यैव पूजनम् ॥
नागेन्द्रमोक्षश्रवणं ज्ञेयं दुःस्वप्ननाशनम् । मत्स्यपुराणम्, २४२, १५-१७.

^४ cf., सिन्धुसौवीरसौराष्ट्रान् तथा प्रत्यन्तवासिनः ।

अङ्गवङ्गकलिङ्गांश्च गत्वा संस्कारमर्हति ॥ देवलः, श्रौ. १६.

आत्मनः ^१शक्रद्वीक्षेत चेत् सूर्यं ब्राह्मणं गां वा पश्येत् ^२ ॥ २ ॥

अग्निं ^३खट्वादेरवः कृत्वा दर्भैश्च पादौ संमृज्योपवसेत् ^४ ॥ ३ ॥

क्षत्रियवैश्ययोरभिवादाने तूपवासः ॥ ४ ॥

शूद्राभिवादाने तु त्रिरात्रम् ^५ ॥ ५ ॥

^१ शक्रद्वीक्षेत चेत्—अ ; शक्रद्विषेपथेत्—क

^२ cf., प्रत्यादित्य न मेहेत न वीक्षेदात्मनः शक्रत् ।

दृष्ट्वा सूर्यं निरीक्षेत गामग्निं ब्राह्मणं तथा ॥ यमः, याज्ञ. मिता, ३, २९२,
पृ. ४६५.

^३ The text is printed here as found in क MS The MS अ omits sūtras 3 to 11 of this chapter here except the words 'अग्निं' (XVII, 3) and 'सावित्रीसहस्रमण्डु जपेत्' (XVII, 11) and cite them between the words "नद्या स्नात्वा" and 'प्राणायामत्रयम्' of sūtra 1 of chapter XVIII Sūtras 12 to 17 of chapter XIX are cited here between the words 'अग्निं' (XVII, 3) and 'सावित्रीसहस्रमण्डु जपेत्' (XVII, 11). Only the word 'जप्यायुत' (XIX, 12) is omitted here. Sūtras 13 to 17 are repeated in chapter XIX Thus the MS अ reads as follows

आत्मनः शक्रद्वीक्षेत चेत् सूर्यं ब्राह्मणं गां वा । पश्येदग्निं तथा देवीं सर्वकल्मष-
नाशिनीम् । लक्षं जप्त्वा तु ता देवीं महापातकनाशिनीम् ॥ सुवर्णस्तेयकृद्विप्रो ब्रह्महा
गुरुतल्पगः । सुरापश्च विशुष्यन्ति लक्षं जप्त्वा सशयः ॥ एकादशानां रुद्रानुवाकानां समूहो
रुद्रैकादशिनी । सा च विशेषतः सर्वपापहरा । एकादश गुणान्वापि रुद्रानात्रत्य धर्मवित् ।
महद्भयश्च तु पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ इति । महापातकेष्वेकादशावृत्तिकथनादति-
पातकादिषु चतुर्थांशो हासः । सावित्रीसहस्रमण्डु जपेत् । चण्डालरजकादिस्पर्शे etc.

^४ cf., पादप्रतपनं कृत्वा कृत्वा वह्निमथस्तथा ।

कुशैः प्रमृज्य पादौ तु दिनमेकं त्रती भवेत् ॥ शङ्ख, १७, ४९-५०.

नामेध्यां प्रक्षिपेदग्नौ न च पादौ प्रतापयेत् ॥

अधस्ताच्चोपदध्याच्च न चैनमभिलङ्घयेत् । मनु, ४, ५३-५४.

स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् ॥ मनु, ११, २०३.

^५ Compare sūtras 4 and 5 with the following

क्षत्रियाभिवादानेऽहोरात्रमुपवसेत् । वैश्याभिवादाने द्विरात्रम् । शूद्रस्याभिवादाने
त्रिरात्रमुपवासः ॥ हारीतः, याज्ञ. मिता., ३, २९२ ; पृ. ४६५

शय्यारूढपादुकोपानहारोपितपादोच्छिष्टान्धकारस्थ^१श्राद्धकृज्जपहोम-
देवता^२पूजानिरताज्यसमित्पुष्पकुशान्यम्बुमृदन्नापाणिक^३विप्रसमूहस्थ चाभि-
वाद्य त्रिरात्रम्^४ ॥ ६ ॥

एतत्प्रायश्चित्तमभिवाद्याभिवादकयोरपि^५ समानम् ॥ ७ ॥

अशुचिर्नाभिवादयेत् ॥ ८ ॥

पितृकार्याणि कुर्वन् ॥ ९ ॥

शयानश्च^६ ॥ १० ॥

^१ श्राद्ध—omitted by अ, श्राद्धकृतो जप—क

^२ °पूजान्समित्पुष्प°—अ; °पूजाज्यसमित्पुष्प°—क.

^३ विप्रं समूहस्थं—क

^४ cf, शय्यारूढे पादुकोपानहारोपितपादोच्छिष्टान्धकारस्थश्राद्धकृज्जपदेवपूजानिरता-
भिवादाने त्रिरात्रमुपवास स्यादन्यत्र निमन्त्रितेनान्यत्र भोजनेऽपि त्रिरात्रम् ॥ हारीत,
याज्ञ मिता, ३, २९२, पृ ४६५.

समित्पुष्पकुशान्यम्बुमृदन्नाक्षतपाणिकम् ।

जपं होम च कुर्वाण नाभिवादेत वै द्विजम् ॥ आपस्तम्ब*, याज्ञ. मिता, ३,
२९२; पृ ४६५.

जपयज्ञजलस्थश्च समित्पुष्पकुशानलान् ।

उदकुम्भं च भैक्ष च वहन्त नाभिवादयेत् ॥ हारीत, कृत्यकल्पतरौ

ब्रह्मचारिकाण्डम्, पृ. १९५.

^५ अभिवादयोरपि for अभिवादकयोरपि—क

^६ Compare sūtras 7 to 10 with the following

मोपानत्कश्चाशनासनाभिवादनमस्कारान् वर्जयेत् ॥ गौतम., ९, ४७

चशब्दात् पादुकास्थश्च ॥ मस्करी

अभिवादकस्यापीदमेव प्रायश्चित्तम्—“नोदकुम्भहस्तोऽभिवादयेत् । न भैक्षं
चरन् । न पुष्पाज्यादिहस्त । नाशुचि । न जपन् । न देवपितृकार्यं कुर्वन् । न
शयानः ॥” इति तस्यापि शङ्गेन प्रतिषेधात् ॥ याज्ञ. मिता, ३, २९२; पृ. ४६५.

संक्रान्त्यादिनिषिद्धकालेऽभ्यङ्गभोजनमैथुनादौ सावित्रीमहस्रमध्नु
जपेत्^१ ॥ ११ ॥

चण्डालरजकादिस्पृष्टस्पर्शे^२ तूपवासः^३ ॥ १२ ॥

अभ्यासे त्रिरात्रम्^४ ॥ १३ ॥

यूपं^५ चण्डालं देवलकं वित्तार्थं देवपूजकं ब्राह्मणं च स्पृष्ट्वा
‘सचेलस्नानम्’^७ ॥ १४ ॥

‘एतद्विष्ण्वर्चकविषयम्’ ॥ १५ ॥

सूर्यचन्द्राद्यर्चकानां^९ सद्यःपतनम् ॥ १६ ॥

^१ cf., संक्रान्त्यादिनिमित्तेष्वस्नात्वा भोजनेऽष्टसहस्रं गायत्रीजप ॥ प्रायश्चित्तेन्दु-
शेखर, पृ. २३

^२ चण्डालरजकादिस्पर्शे—अ.

^३ cf., चण्डालरजकादिस्पृष्टस्पर्शनिमित्ते त्वस्नात्वा भोजने तूपवाम. ॥ प्रायश्चित्तेन्दु-
शेखरः, पृ. २३.

^४ cf., यत्तु देवलेनोक्तम्—

अशुद्धान् स्वयमप्येतानशुद्धश्च यदि स्पृशेत् ।

विशुध्यत्युपवासेन त्रिरात्रेण तत शुचिः ॥

इति, तत् सहोपवेशनशयनादिना चिरस्पर्शविषयम् ॥ परा मा. प्रा., पृ. ५३

^५ चण्डालदेवलकं—अ

^६ सचेल स्नानम्—क.

^७ cf., चैत्यवृक्षश्चितिर्यूपश्चण्डालः सोमविक्रयी ।

एतांस्तु ब्राह्मणं स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् ॥ पराशर, १२, २७.

चित्ति च चितिकाष्ठं च यूपं चण्डालमेव च ।

स्पृष्ट्वा देवलकं चैव सवासा जलमाविशेत् ॥ चतुर्विंशतिमतम्, परा. मा. प्रा.,
पृ. ८३

देवार्चनपरो विप्रो वित्तार्थी वत्सरत्रयम् ।

असौ देवलको नाम हव्यकव्येषु गर्हितः ॥ स्मृत्यन्तरे, वीरमित्रोदये शुद्धि

प्रकाश, पृ. १४६, ‘आश्वमेधिके’ इति स्मृतिरत्नाकर., पृ. ३१

^८ एतद्विष्ण्वर्चनविषयम्—अ.

^९ सूर्यचन्द्राद्यर्चने—अ.

तीर्थयात्रां विना शतयोजनादधिकदूरदेशगो महापथिकः^१ ॥ १७ ॥
 प्रहसनेऽनृतभाषणे^२ अधोवायुसमुत्सर्गे^३ मार्जारस्पर्शे कर्म कुर्वन्नप
 उपस्पृशेत्^४ ॥ १८ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने सप्तदशोऽध्यायः

अष्टादशोऽध्यायः

भुञ्जानस्य मस्तकेऽमेध्यपतने तदन्नं त्यक्त्वा नद्यां स्नात्वा^५ प्राणा-
 यामत्रयम्^६ ॥ १ ॥

^१ तीर्थयात्रामन्तरेण देशान्तरगमने देवल. प्रायश्चित्तमाह ॥ परा. मा. प्रा., पृ. ४४७.

^२ प्रहसेऽनृतभाषणे—क.

^३ अधोवायुविसर्जने—क.

^४ cf., सुप्त्वा क्षुत्वा च भुक्त्वा च निष्ठीव्योक्त्वानृतानि च ।

पीत्वापोऽध्येष्यमाणश्च आचामेत्प्रयतोऽपि सन् ॥ मनु., ५, १४५

अधोवायुसमुत्सर्गे त्वाक्रन्दे क्रोधसभवे ।

मार्जारमूषिकाम्पर्शे प्रहासेऽनृतभाषणे ॥

निमित्तेष्वेषु सर्वेषु कर्म कुर्वन्नप स्पृशेत् ॥ बृहस्पतिः, स्मृतिरत्नाकर, पृ. ६५

^५ MS अ reads thus

नद्या स्नात्वा खट्वरीरथं कृत्वा दधैश्च पादं समृज्योपवसेत् । क्षत्रियवैश्ययोरभि-
 वादने तूपवासः । शूद्राभिवादने तु त्रिरात्रम् । शय्यारूढपादुकोपानहारोपितपादोच्छिष्टान्ध-
 कारस्थकृतो जपहोमदेवतापूजास्समित्पुष्पकुशाग्न्यम्बुमृदन्नपाणिकं विप्रसमूहस्थं चाभिवाद्य
 त्रिरात्रम् । एतत्प्रायश्चित्तमभिवाद्याभिवादकयोरपि समानम् । अशुचिर्नाभिवादयेत् । पितृ-
 कार्याणि कुर्वन् । शयानश्च । संक्रान्त्यादिनिषिद्धकालेऽभ्यङ्गभोजनसैथुनानि प्राणायामत्रयम् ।
 भुञ्जानस्यामगोत्रस्पर्शने etc See foot-note on XVII, 3, p 79

^६ cf., भुञ्जानस्य तु विप्रस्य विष्टा चेन्मस्तके पतत् ।

अन्नं त्यक्त्वा नदीस्नातः प्राणायाम त्रिरभ्यसेत् ॥ बृहयाज्ञवल्क्य,

अपराकः, पृ. ११७१.

भुञ्जानस्यासगोत्रस्पर्शने तदन्नं त्यक्त्वोदकं स्पृशेत् ॥ २ ॥

गोत्रस्पर्शे तु भोजनाद्विरम्य शुद्धिः^१ ॥ ३ ॥

^२भुञ्जानस्योच्छिष्टस्पर्शने स्नानं जपं च कृत्वा दिनान्ते घृतप्राशनम्^३ ॥ ४ ॥

चण्डालादिस्पर्शे 'त्वस्नात्वा भोजने चान्द्रायणम्'^४ ॥ ५ ॥

असंभाष्यैः संभाषणे पुण्यकृतो मनसा ध्यायेत् ॥ ६ ॥

ब्राह्मणेन वा संभाषेत^५ ॥ ७ ॥

विना यज्ञोपवीतेनामत्याब्भक्षणे प्राणायामत्रयम् ॥ ८ ॥

भोजने नक्तम्^६ ॥ ९ ॥

भुक्त्वानाचम्योत्थाने^७ सद्यःस्नानम्^८ ॥ १० ॥

^१ Compare sūtras 2 and 3 with the following

भुञ्जानस्यानुच्छिष्टेन सगोत्रेणासगोत्रेण वा स्पर्शे भोजनाद्विरम्य शुद्धिः ॥ प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः, पृ. २५.

^२ भुञ्जानस्योच्छिष्टस्पर्शनं जपं च—अ.

^३ cf., भुञ्जानस्योच्छिष्टेन सवर्णेन स्पर्शे स्नानं जपो वा ॥ प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः, पृ. २५.

^४ त्वस्नानभोजने—अ, अस्नात्वा भोजने—क.

^५ cf., चण्डालादिस्पर्शनिमित्तेष्वस्नात्वा भुक्तौ त्रिरात्रं कायं वा । मत्या चान्द्रं सकृत् ॥ प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः, पृ. २३.

^६ Compare sūtras 6 and 7 with the following

न म्लेच्छाशुच्यधार्मिकैः सह संभाषेत । सभाष्य पुण्यकृतो मनसा ध्यायेत् । ब्राह्मणेन वा सह संभाषेत ॥ गौतमः, ९, १७-१९.

^७ Compare sūtras 8 and 9 with the following

पिबतो मेहतश्चैव भुञ्जतोऽनुपवीतिनः ।

प्राणायामत्रिकं षट्कं नक्तं च त्रितयं क्रमात् ॥ स्मृत्यन्तरे, याज्ञ. मिता., ३, २९२.

^८ वा सद्यः स्नानम्—अ.

^९ cf., यद्युत्तिष्ठत्यनाचान्तो भुक्त्वा वानशनात्ततः ।

सद्यःस्नानं प्रकुर्वीत सोऽन्यथा पतितो भवेत् ॥ स्मृत्यन्तरे, याज्ञ. मिता., ३, २९२.

इन्द्रचापं ^१पलशामि परस्मै दर्शयित्वोपोष्य धनुर्दण्डं दक्षिणां च दद्यात्^२ ॥ ११ ॥

अप्सु स्वप्रतिबिम्बं दृष्ट्वा मयि तेज इति ^३जपेत्^४ ॥ १२ ॥

क्षुत्वा भुक्त्वा ^५सुस्वानृतेऽपि ^६वाचामेत्^७ ॥ १३ ॥

इति^८ ^९प्रकीर्णकप्रायश्चित्तम् ॥ १४ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने ऽष्टादशोऽध्यायः

एकोनविंशोऽध्यायः

^{१०}अनृतं मद्यगन्धं ^{११}दिवा स्वापं दिवा मैथुनं ^{१२}नग्नस्त्रीदर्शनं

^१ पालशामि—अ.

^२ cf , इन्द्रचाप पलाशामि यदन्यस्य प्रदर्शयेत् ।

प्रायश्चित्तमहोरात्रं धनुर्दण्डश्च दक्षिणा ॥ ऋष्यशृङ्ग , याज्ञ मिता., ३, २९२.

^३ जप्त्वा—अ.

^४ cf , मयि तेज इति च्छाया स्वा दृष्ट्वाम्बुगता जपेत् ॥ याज्ञवल्क्य., ३, २७९.

^५ सुस्वा चानृतेऽपि—क.

^६ वाचामेत्—अ.

^७ cf , सुस्वा भुक्त्वा च क्षुत्वा च निष्ठीव्योक्त्वानृतानि च ।

पीत्वापोऽध्येष्यमाणश्च आचामेत्प्रयतोऽपि मन् ॥ मनुः, ५, १४५

^८ इति—omitted by क.

^९ विप्रकीर्णकप्रायश्चित्तम्—अ.

^{१०} अनृतममेध्यगन्धं—अ.

^{११} दिवा स्वापनं—अ.

^{१२} नग्नस्त्रीदर्शनं पश्चादिसंग दृष्ट्वा—omitted by क.

पश्चादिसंगं दृष्ट्वा वृषलान्नं च ^१पुनाति ^२बहिःसंध्या ह्युपासिता^३ ॥ १ ॥

अग्नेर्मन्वेति सूक्तं जलमध्ये स्थितः सन् जपेत् ॥ २ ॥

^४वितन्तुगमनदोषान्मुच्यते^५ ॥ ३ ॥

अथ^६ सर्वपापक्षयकरा मन्त्राः ॥ ४ ॥

विश्वानि देव सवितरिति ॥ ५ ॥

आकृष्णेनेति ॥ ६ ॥

ऋचं वाचं प्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्य ^७ऋतं प्रपद्य इति ॥ ७ ॥

तथा^८ गायत्रीसहस्रं महापातकेषु^९ ॥ ८ ॥

^१ पुनाति—क

^२ बहिः संध्यामुपासीत—अ

^३ cf , अनृत मद्यगन्धं च दिवा मैथुनमेव च ।

पुनाति वृषलस्यान्नं बहिः संध्या ह्युपासिता ॥

शातातप , याज्ञ. मिता , ३, ३०७.

निशाया वा दिवा वापि यदज्ञानकृतं भवेत् ।

त्रैकाल्यसंध्याकरणात्तत्सर्वं विप्रणश्यति ॥ याज्ञवल्क्य , ३, ३०७.

^४ वितन्तुगमने दोषान्मुच्यते—अ

^५ Compare with sūtras 2 and 3

अग्नेर्मन्वेऽनुवाकं तु जपेदेनमनुत्तमम् ।

सिंहमे मन्युरित्येतमनुवाकं जपेद्विजः ॥

जप्त्वा पापैः प्रमुच्येत बौधायनवचो यथा । चतुर्विंशतिमतम्,

स्मृ. सु., पृ. ३४८.

^६ अथ—omitted by क.

^७ ऋतं प्रपद्ये—omitted by क.

^८ तथा—क.

^९ cf., सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य बहिरेतत्त्रिकं द्विजः ।

महतोऽप्येनसो मोहात्त्वचेवाहिर्विमुच्यते ॥ मनु., २, ७९.

सावित्री वा सहस्रकृत्व आवर्तयेत्पुनीते हैवात्मानम् ॥ गौतमः, २४, १३.

प्रकीर्णकादिषु ^१शतम्^२ ॥ ९ ॥

अथाप्युदाहरन्ति ॥ १० ॥

शतजप्या महादेवी सर्वपापप्रणाशनी ।

सहस्रजप्या च तथा उपपातकनाशनी ॥ ११ ॥

जप्यायुतं तथा देवी सर्वकल्मषनाशनी ।

लक्ष जप्या तु सा देवी महापातकनाशनी ॥ १२ ॥

सुवर्णस्तेयकृद्विप्रो ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।

सुरापश्च विशुध्यन्ति लक्षं ^३जप्त्वा न संशय इति^४ ॥ १३ ॥

^५एकादशाना रुद्रानुवाकाना समूहो रुद्रैकादशिनी ॥ १४ ॥

^१ From शतम् to the end of sūtra 12 is omitted by अ. See footnote XVII, 3, p. 79

^२ Compare sūtras 4 to 9 with the following

शुक्रियारण्यकजपो गायत्र्याश्च विशेषतः ।

सर्वपापहरा ह्येते रुद्रैकादशिनी तथा ॥ याज्ञवल्क्यः, ३, ३०८.

शुक्रियं नाम आरण्यकविशेषः. 'विश्वानि देव सवितः' इत्यादि वाजसनेयके पठ्यते । आरण्यकं च यजु 'ऋचं वाच प्रपद्ये मनो यजु प्रपद्ये' इत्यादि तत्रैव पठ्यते तथोर्जप सकलमहापातकादिहरः । तथा गायत्र्याश्च महापातकेषु लक्षमतिपातकोपपातकयोर्दशसहस्रमुपपातकेषु सहस्र प्रकीर्णकेषु शतमित्येवं जप सर्वपापहरः ॥ याज्ञ. मिता., ३, ३०८.

^३ जप्त्वा—अ.

^४ Compare sūtras 10 to 13 with the following

शतं जप्त्वा तु सा देवी दिनपापप्रणाशिनी ।

सहस्रं जप्त्वा तु तथा पातकेभ्यः समुद्धरेत् ॥

दशसाहस्रं जप्त्वा तु सर्वकल्मषनाशिनी ।

[लक्षं जप्त्वा तु सा देवी महापातकनाशिनी ॥]

सुवर्णस्तेयकृद्विप्रो ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।

सुरापश्च विशुध्यन्ति लक्षजप्याञ्च संशयः ॥ शङ्खः, १२, १५-१७.

Also see याज्ञ. मिता., ३, ३०८.

^५ एकादशरुद्रानुवाकानां—क.

सा च विशेषतः सर्वपापहरा ॥ १५ ॥

एकादशगुणान्वापि रुद्रानावृत्य धर्मवित् ।

महद्भयः^१ स तु पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः^२ ॥ १६ ॥

^३ महापातकेष्वेकादशावृत्तिकथनादतिपातकादिषु ^४ चतुर्थांशो ह्यासकरूपः^५ ॥ १७ ॥

इति द्वितीयप्रश्न एकोनविंशोऽध्यायः

विंशोऽध्यायः

पाकयज्ञा विधियज्ञा सर्वे ते जपयज्ञस्य षोडशीं कला नार्हन्ति^६ ॥

^१ च for स—अ

^२ cf., एकादशगुणान्वापि रुद्रानावृत्य धर्मवित् ।

महापापैरुपसृष्टो मुच्यते नात्र संशयः ॥

सुरापो यदि वा चोरो भ्रूणहा गुरुतल्पग ।

मुच्यते सर्वपापैस्तु रुद्रास्तु मतत जपन् ॥ अङ्गिराः, अपराक, पृ १२१९

^३ महापातकेष्वेकादशकथना—क

^४ चतुर्थांशहासक.—क

^५ Compare sūtras 14 to 17 with the following

तथा रुद्रैकादशिनी—एकादशाना रुद्रानुवाकाना समाहारो रुद्रैकादशिनी । मा च विशेषतो जप्ता सर्वपापहरा ।

एकादशगुणान्वापि रुद्रानावृत्य धर्मवित् ।

महद्भयः स तु पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥

इति महापातकेष्वेकादशगुणावृत्तिदर्शनादतिपातकादिषु चतुर्थचतुर्थांशहासो योजनीयः ॥ याज्ञ मिता, ३, ३०८

^६ cf., ये पाकयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञसमन्विता ।

सर्वे ते जपयज्ञस्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ मनुः, २, ८६, विष्णु, ५५, २०, वसिष्ठः, २६, ११.

सर्वेषा यज्ञानामुत्तमो जपयज्ञ^१ ॥ २ ॥

^२यक्षराक्षसपिशाचा अतिभीषणा ग्रहाश्च जपिन नोपसर्पन्ति ॥ ३ ॥

दूरादेव च प्रयान्ति^३ ॥ ४ ॥

^४ससागरकाञ्चनसंपूर्णपृथिवीदानादधिकं पुण्यं सकृद्रुद्रजपात् ॥ ५ ॥

^५सहस्राब्दतपश्चर्यादधिकं पुण्यं सकृद्रुद्रजपाद्भवति ॥ ६ ॥

^६कोटिगोदानादधिकं पुण्यं सकृद्रुद्रजपात् ॥ ७ ॥

सर्वयज्ञतपोदानतीर्थानि रुद्रजपस्य षोडशी कला नार्हन्ति^७ ॥ ८ ॥

^१ cf, विधियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः ॥ मनु, २, ८५; विष्णु, ५५, १९.
आरम्भयज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः ॥ वमिष्ठ, २६, १०

^२ यक्षराक्षःपिशाचा अतिभीषणग्रहाश्च—क

^३ Compare sūtras 3 and 4 with the following

यक्षराक्षःपिशाचाश्च ग्रहा सर्वे विभीषणा ।

जापिनं नोपसर्पन्ति दूरादेवापयान्ति ते ॥ हारीत, स्मृ. मु., पृ. ३५२.

^४ ससागरसंपूर्णकाञ्चनपृथिवीदानादधिकं—क, ससागरकाञ्चनसंपूर्णवृद्धिविधानादधिकं—अ

^५ सहस्रादि for सहस्राब्द—क

^६ कोटिदानादधिक—अ

^७ Compare sūtras 5 to 8 with the following

पृथ्वीं ससागरा यो हि कृत्स्नां शैलसमन्विताम् ।

दद्यात्काञ्चनसंपूर्णं हैमीमौषधिसंयुताम् ॥

तस्याधिकफलं नूनं रुद्रजापी सकृद्भुज ॥

तपस्तप्यति वात्यर्थं सहस्राब्दानि संयमी ।

न स तत्फलमाप्नोति यत्सकृद्भुजपापक ॥

गवां कोटिप्रदानं य. करोति विधिवद्भुरौ ।

न स तत्फलमाप्नोति यत्सकृद्भुजपापक ॥

यज्ञास्तपसि दानानि तीर्थानि विविधानि च ।

एतानि रुद्रजापस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ व्यास., स्मृ. मु., पृ. ३४९.

कृष्णाजिने ^१मर्षिर्मधुहिरण्यतिलान्निक्षिप्य यस्तु विप्राय ददाति
स सर्वं दुष्कृतं तरति^२ ॥ ९ ॥

आदौ वेदस्वीकरणं विचारोऽभ्यसनं जपो दानं विप्रेभ्य इति
वेदाभ्यासः पञ्चधा^३ ॥ १० ॥

ब्रह्माहमस्मीति लक्षणं यः कुर्यादात्मचिन्तनं सर्वपातकं ^४हरति
यथा तमः सूर्योदये सूर्योदये^५ ॥ ११ ॥

इति द्वितीयप्रश्ने विंशोऽध्यायः

अनुक्रमणिका

पाकयज्ञा विधियज्ञाः । ^६अनृतं मद्यगन्धम् । भुञ्जानभ्य मस्तकेऽमे-
ध्यपतने । अङ्गवज्जकलिङ्गदेशान् गत्वा । अस्नात्वा भोजने । धान्ये गृहस्थिने

^१ सर्षिर्मधु हिरण्य तिलान्निक्षिप्य—अ

^२ cf , कृष्णाजिने तिलान् कृत्वा हिरण्य मधुसर्षिणी ।

ददाति यस्तु विप्राय सर्वं तरति दुष्कृतम् ॥ वसिष्ठः, २८, २२

^३ cf. वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोऽभ्यसनं तन ।

तद्दानं चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यासो हि पञ्चधा ॥ याज्ञ मिता, ३, ३१०

^४ हन्ति for हरति—अ.

^५ cf , वेदाभ्यासरतं श्रान्तं पञ्चयज्ञक्रियापरम् ।

न स्पृशन्तीह पापानि महापातकजान्यपि ॥ याज्ञवल्क्य, ३, ३१०

यद्यकार्यशतं साध्यं कृतं वेदश्च धार्यते ।

सर्वं तत्तस्य वेदाग्निर्दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥ वसिष्ठः, २७, १.

सर्वेषामपि चैतेषामात्मज्ञानं परं स्मृतम् ।

तद्व्यग्र्यं सर्वविद्यानां प्राप्यते ह्यमृतं ततः ॥ मनुः, १२, ८५.

^६ अनृतममेध्यगन्धम्—अ.

गृहदाहे^१ । अत्रतस्यान्नम् । ^२निगलेन बद्धस्य ^३कदर्यस्य । म्लेच्छादीनां
पुष्करिण्या ^४हादे । अनिर्दशाहगोमहिषीक्षीरपाने^५ । श्वजम्बूकरासभैर्दष्टा^६ ।
कामतः ^७स्वैरिशूद्रागमने । कामतो गुरुतल्पगामी । सुरापः सुराम्बुघृतगो-
मूत्रपयसाम्^८ । ^९मातृगमनदुहितृगमनम्नुषागमनानि । अथ ^{१०}ब्रह्महत्यासमम् ।
ब्रह्महा कुष्ठी स्यात् । ब्रह्महा ^{११}क्षयरोगी । ^{१२}अथवा वेदमभ्यसन् । अथातो
धर्मशेषान् व्याख्यास्यामः^{१३} ॥

इति गौतमधर्मसूत्रपरिशिष्टे द्वितीयः प्रश्न समाप्तः

^१ गृहदाहे सति—क

^३ कदर्यस्य—omitted by क

^५ क्षीरपाने—omitted by अ

^७ स्वैरिशूद्रा गमने—क, स्वैरिशूद्रानुगमने—अ

^८ गोमूत्रपयसाम्—omitted by क

^९ मातृगमनदुहितृगमने । अथ—अ.

^{१०} ब्रह्महत्यासमं पातकं वक्ष्यामः—क

^{११} क्षयरोगी स्यात्—क.

^{१२} अथ षड्भ्यस्तौ वेदमभ्यसन्—अ.

^{१३} व्याख्यास्यामः । हरिः ओम् । तत्सत् । गौतमसूत्रस्य द्वितीयः प्रश्न समाप्तः ।
श्रीदक्षिणामूर्तिगुरुपरब्रह्मार्पणमस्तु । ओं तत्सत् । जाबालसुब्बावधानुलुगारि पुस्तुकम्—अ ;
व्याख्यास्यामः । हरिः ओम् । श्रीकृष्णार्पणमस्तु—क.

^२ निगले निबद्धस्य—क.

^४ हादे—क

^६ दष्टा—omitted by अ.

गौतमधर्मसूत्रपरिशिष्टस्थपदसूची

अ	अङ्गहीनः, ४, ५९
अकामतः, २, ७; ४, ५, ६, १६, ७,	अज, २, ९, ६, ४
३, ८, ३, ८, २०, ११, १९,	अजगर, ४, ५३
१४, ४	अजावर्ज, ११, २
अकामात्, १२, ४	अजीर्णाक्षः, ३, ७
अकामेन, ७, १२	अज्ञानात्, ७, ५, ७, ६, ११, ३०
अकार्षण्य, १, ११	अज्ञलौ, ८, १
अगमने, १५, २३	अत, १, १; ६, ७
अगृहीताश्रमित्वम्, ५, ३९	अतिकृच्छ्रम्, ९, १३, १५, १५
अग्नि, ३, २७, १७, ३	अतिकृच्छ्रे, १५, १६
अग्नि, १७, ६	अतिथिप्रिय, २, २
अग्निद, १०, ११	अतिदरिद्र, ४, ३९
अग्निदौ, ४, ४	अतिपातकादिषु, १९, १७
अग्निपतनं, ६, १७	अतिपातकानि, ६, १
अग्निप्रवेश, ८, ७	अतिभीषणा, २०, ३
अग्निस्पर्शात्, ७, १	अत्यन्ताभ्यासे, ८, ७; ८, १३
अग्निहोत्रिणः, १, १०	अन्न, १९, १६
अग्नेर्मन्वे, १९, २	अथ, १, १; ५, १, ५, २; ५, ३;
अग्नौ, ९, ५; ९, ७; ९, ९, १०, ३,	५, ४; ५, ५; ६, ८; १९, ४;
१२, १३, १५, १८	१९, १०
अग्न्युत्सादी, ४, ४९	अथवा, २, १
अग्नेयमद्योः, ६, ३	अदत्तादाननिरतः, १, ५
अङ्ग, १७, १	अदत्तादाने, १०, १८

अदत्तादायी, ४, ४७	अनस्थिमता, ९, १५
अदाता, १३, ८	अनाचम्य, १८, १०
अङ्गिः, १०, ३	अनापदि, १३, ६
अद्यात्, १४, ६, १४, ७	अनायास, १, ११
अध.कृत्वा, १७, ३	अनायुध्य, १५, ९
अधस्तात्, १२, २	अनार्त्विज्य, १४, ५
अधिकं, २०, ५, २०, ६, २०, ७	अनावृत्ति, ८, १
अधिक, ५, १५	अनाहिताग्निताया, ८, ११
अधिकदूरदेशः, १७, १७	अनाहिताग्नित्वम्, ५, १०
अधिकान्नस्य, १५, ५	अनिबद्धप्रलापी, १, ४
अधिकारिता, ५, ४२	अनिमन्त्रितभोजी, ४, २९
अधिकारे, ५, १०	अनिर्दशाह, ११, १
अधिक्षेप, ५, १	अनिवेद्य, १२, १५
अधिगच्छति, १, ७	अनिष्ठानि, १, ३
अधिगच्छेत्, ९, ५, ९, ७; ९, ९	अनुक्त, ६, ७
अधीतस्य, ५, १	अनुक्तनिष्कृतीना, ९, १५
अवोदेशे, ९, १८	अनुपनीतता, ५, ६
अधोवायुममुत्सर्गे, १७, १८	अनुपातकानि, ६, २
अध्ययनग्रहणम्, ५, १३	अनुभूय, २, ३, ३, ५
अध्ययने, ४, ६४.	अनुवाकेन, १५, ४
अध्यापक, ५, १३	अनुव्राजयेत्, ९, ६
अध्यापनं, ५, १४	अनुहवं परिह्वमिति, १६, ४९
अनध्याये, ४, ६४	अनूतनेषु, १४, १४
अननुज्ञाताध्यायी, ३, ८	अनृतं, १९, १
अनन्तरं, ३, ५	अनृतभाषणं, ५, २
अनपत्य, ४, ३७	अनृतभाषणे, १७, १८
अनपाकरणम्, ५, ८	अनृतवादी, १, ४, ४, २३
अनपाकरणे, ८, ११	अनृते, १८, १३
अनभ्यासे, १२, ८, १६, १०	अनृतौ, ८, १९
अनसूया, १, ११	अनेन, ७, ९

अन्तरागमने, १६, ९	अपहृत्य, ३, १४
अन्तरिक्ष, १६, ३२	अपात्रीकरणम्, ६, ५
अन्तर्जले, ९, १८	अपि, ४, ६६, ५, १; ७, ११; ११,
अन्त्य, १, २	२२; १२, २२; १३, ७; १४,
अन्त्यजसवन्धात्, ११, ३१	१६; १४, २०; १५, ५; १७, ७;
अन्त्यजैः, १२, ७	१८, १३, १९, १०, १९, १६
अन्त्यासु, १, ३	अपुण्य, १५, ९
अन्धः, ४, ६, ४, ३१	अपुत्रस्य, १४, १
अन्धकारस्थ, १७, ६	अपूजक, १३, ७
अन्न, ११, ३, ११, ४; ११, २०,	अपूप, १२, १५
११, २२, १२, १३; १२, २४,	अप्रतिग्रहेण, २, २
१३, ९, १३, ११; १३, १२, १४,	अप्सु, १५, १८, १७, ११; १८, १२
१, १५, ४	अब्भक्षणे, १८, ८
अन्नपाणिकं, १७, ६	अभक्ष्यभक्षकः, ४, १४
अन्नप्रदाने, १६, २	अभिजायते, १, ५
अन्नहर्ता, ३, ७	अभिभवः, १६, ४३
अन्ने, १५, ४	अभिमन्त्रितजलैः, १५, ४
अन्यगात्रेषु, १६, १२	अभिमन्त्रितैः, १५, ४
अन्यत्, ६, ७; ६, ९	अभिमानिनीः, १, १३
अन्यतम, ७, १	अभिवादकयोः, १७, ७
अन्यत्र, ४, ७	अभिवादने, १७, ४; १७, ५
अन्यस्य, ६, ९	अभिवादयेत्, १७, ८
अन्येषा, १४, १३	अभिवाद्य, १७, ६; १७, ७
अन्योन्यस्पर्शे, १०, १०	अभोजनम्; ११, १; १२, १८; १२,
अपः, ११, ३, १५, ११; १७, १८	१९; १४, १
अपत्य, १०, १३	अभोज्यम्, ११, १६; १२, १३; १३,
अपत्याना, ५, २०	९; १३, १२
अपविद्ध, १३, १; १३, ७	अभ्यक्त, १२, १९
अपस्मारी, ४, ५; ४, ३६	अभ्यङ्गः, १६, १७
अपहरणं, ५, ३; ५, २१	अभ्यङ्ग, १७, ११

अभ्यङ्गशिष्टं, ११, १५	अर्हति, १७, १
अभ्यज्य, ९, ६	अर्हन्ति, ७, ५, २०, १; २०, ८
अभ्यसन्, २, १	अलाबु, १४, २
अभ्यसन्, २०, १०	अल्पजलाशये, ११, ३१
अभ्यासे, ९, १३, ११, १७; १२, ७,	अल्पबलः, ४, २३
१६, ९, १७, १३	अवगाह्य, १५, ११
अभ्युक्षणात्, १५, २	अवगोरणी, ४, २७
अभ्युक्ष्य, १५, ४	अवधूत, ११, १८
अमत्या, १५, १२, १८, ८	अवलितस्य, १३, ११
अमेध्य, ११, १८	अवलीढं, १०, ३
अमेध्यगन्धाघ्राणे, १६, ३	अवलोक्य, १६, ४८
अमेध्यपतने, १८, १	अवशः, १५, १८
अम्बु, ७, १, १७, ६	अवाप्नुयात्, २, १
अम्बुवारिणा, २, ११	अवाप्य, १, १३
अम्लोदकात्, १४, १९	अवि, २, ९; ६, ४
अयं, १, २	अविक्रेयविक्रयी, ४, ६०
अयाचिताशी, २, १	अविधानेन, १, ५
अयाज्ययाजकः, ४, २८	अव्रतस्य, १४, १
अयाज्याना, ५, २२	अशुचिः, १२, २, १७, ८
अयुतं, १९, १२	अशुभं, १३, १३
अरण्ये, ३, १५	अश्वन्, ४, ४३
अरिष्टदर्शनादौ, १६, ११	अश्रीयात्, १०, १९, १४, ९
अर्क, १२, १७	अश्म, ८, १२
अर्चिः, १, ११	अश्वदधानस्य, १३, ११
अर्विरादि, १, १४'	अश्व, ३, ३१
अजनं, १६, २०	अश्व, ५, ३; १०, ११
अर्धकृच्छ्रम्, १५, २३	अश्वत्थपर्णाना, १२, १७
अर्धप्रायश्चित्त, ७, ८	अष्टमानं, १५, ३
अर्धम्, ११, १९	अष्टमुष्टि, ८, २६
अर्वाक्, १५, ८	अष्टशतजपः, १५, २२

अष्टौ, ७, १४
 असनिहितजलदेशे, १५, १८
 असंभाष्यैः, १८, ६
 असगोत्रस्पर्शने, १८, २
 असच्छास्त्राभिगमनम्, ५, ४१
 असत्कार्यनिरतः, १, ७
 असहोषसंकीर्तनः, ३, १०
 असभ्यभाषणं, ६, ५
 असकृपाते, १५, १६
 असौ, १, ९, १, १४
 अस्तु, १५, ४
 अस्थिमतां, ९, १५
 अस्नात्वा, १६, १, १८, ५
 अस्पृहैः, १, ११
 अहं, ५, २
 अहः, १, ११, १२, १४
 अहर्निशम्, १०, १९
 अहि, २, ११, ६, ४
 अहुतं, ३, १४
 अहोरात्रं, ११, २०
 अहोरात्र, १२, १६
 अहोरात्रम्, १२, ३

आ

आकरेषु, ५, ४२
 आ कृष्णेन, १९, ६
 आक्रोशकः, ४, ३, ४, २२
 आचम्य, १२, ७
 आचामेत्, १८, १३
 आज्य, १७, ६
 आढकं, १५, ३

आत्मचिन्तनं, २०, ११
 आत्मज्ञ, १, ६
 आत्मतत्त्वज्ञाननिष्ठ, २, २
 आत्मनः, १७, २
 आत्मनोऽर्थे, १०, ७
 आत्मविक्रयः, ५, ३५
 आत्मानं, १३, २
 आत्मार्थ, ५, २६
 आदौ, २०, ११
 आधाय, ८, १
 आप्नुयात्, ६, १३, ७, १
 आयसं, ७, ९
 आयसाना, १४, २१
 आरम्भी, १, ७
 आराम, ५, २४
 आरिष्ट, ७, २
 आरोप्य, ९, ६
 आरोहणम्, १६, २२
 आर्जयन्ति, ८, १४
 आर्द्र, ५, २९
 आर्द्रवासा, ७, ९
 आवर्तनम्, १४, १८
 आविष्टः, १, ९
 आवृत्तं, ५, ४६
 आश्रित्य, १९, १६
 आशाकरः, १३, ८
 आह, ९, ११
 आहुः, १३, ५

इ

इष्टु, ५, ३४

इक्ष्वादि, ३, २८	उत्थित, ११, २१
इति, ५, २; ६, ३, ६, ६, ७, ७, ९, ७, १०, ७, २०; ८, २६, ९, ६, ९, ११, १०, १२, ११, २०, १२, २५, १३, २, १३, ३, १३, ४, १३, ७, १५, ३, १५, ४; १६, ४९, १८, १४, १९, २, १९, ५; १९, ६, १९, ७, १९, १३, २०, १०, २०, ११	उत्पादनम्, ५, १६ उत्पात, १६, ३२ उदकं, १८, २ उदकी, १४, १७ उदकुम्भ, ९, १ उदकेन, १४, १७ उदाहरन्ति, १२, २२, १९, १० उदुम्बर, ७, ६ उद्धरेत्, १६, ४ उद्धृत्य, १५, ४ उन्मत्तौ, ४, ४ उपगच्छन्ति, ४, ६६ उपजीवनम्, ५, १८ उपतिष्ठेत्, ७, ९ उपनयनात्, १५, ८ उपनयेत्, ८, १३ उपपातकनाशनी, १९, ११ उपपातकम्, ५, ४४, ५, ४६ उपपातकानि, ५, ५ उपपातके, ५, ४५ उपवसेत्, १२, १४, १५, १९, १५, २०; १७, ३ उपवास, ११, २०, १२, १५, १२, १६, १४, ४, १४, ५; १५, १३; १५, २१; १६, १, १६, १०, १७, ४; १७, १२ उपवासेन, १२, ५, १२, ६ उपसर्पन्ति, २०, ३ उपस्पृशेत्, ११, ३; १७, १८
इद, ७, ९	
इन्द्रचापं, १८, ११	
इन्धन, ६, ६	
इम, ६, ४	
इह, १, १०, १, १२, २, ३, ९, ११	
ई	
ईर्ष्यालुः, ४, ३५	
उ	
उचिते, १३, ३	
उच्चात्, १६, १८	
उच्चैःस्वर, ३, २९	
उच्छिष्टं, ११, ५; ११, ११	
उच्छिष्ट, १७, ६	
उच्छिष्टस्पर्शने, १८, ४	
उच्छिष्टान्नभक्षणे, ११, १२	
उच्छिष्टे, १२, २०	
उच्यते, ६, ६, १०, १२; १२, २५	
उत्तमः, २०, २	
उत्तमवर्णाया, ६, २	
उत्तरायण, १, ११	
उत्थाने, १८, १०	

उपानह्योपितपाद, १७, ६

उपार्जितधन, २, २

उपासिता, १९, १

उपोषणं, ८, २३

उपोष्य, ९, ३, १५, १७, १६, ५,

१८, ११

उष्ट्रः, ३, १९

उष्ट्र, २, ९, १३, १३

उष्ट्रयोनिं, २, ४

उष्ट्राणा, १६, २२

ऊ

ऊर्णा, ८, १२

ऊर्ध्वदेशे, ९, १९

ऊषरलवण, १४, २

ऋ

ऋचं वाच प्रपद्ये, १९, ७

ऋणाना, ५, ८, ८, ११

ऋतं प्रपद्ये, १९, ७

ऋतुकालविषयम्, ८, १८

ऋतौ, १५, २३

ऋषि, ५, ९

ए

एक, ८, २१; ११, ५, १२, १८

एकः, ११, २२

एकदेशजल, १२, १

एकपङ्क्तौ, १६, २

एकपङ्क्त्युपविष्टाना, ११, २२

एकपुरुषभारं, १४, २३

एकपुरुषोद्धरणभाराधिकं, १४, २२

एकपुरुषोद्धरणभाराधिकाना, १४, १३

एकादश, ७, २

एकादशगुणान्, १९, १६

एकादशसु, १४, १५

एकादशाना, १९, १४

एकादशावृत्तिकथनात्, १९, १७

एकाहम्, ११, ९

एकेन, १४, ९

एकैकं, ५, ४४

एकोपवास, १४, ५

एतत्, ३, १३, ६, ६, ८, ६; ८, १८;

१७, ७, १७, १५

एतदन्न, १५, ४

एतदेव, ११, २

एतादृशैः, ४, ६६

एतानि, ६, ३

एतेषां, ४, ६६, १३, ९

एवं, ५, ४७; ७, १०; ९, ११; १५,

५; १५, १०

एव, १, १३, २, १२; ४, ६६; ६,

९, ६, १२, ८, १९, २०, ४

एवम्, १६, ६

एवमादिषु, १६, ४८

ऐ

ऐक्ष्वं, ७, २

ऐन्दवं, १२, १७

ऐन्दवम्, ८, ९

औ

औषधं, ५, ३३

क	
कक्षवनदाही, ४, ४४	काण., ४, १०
कथ्यते, ६, ७, ६, ८	कामत, २, ८, ६, १७, ७, २, ८,
कदम्ब, १२, १७	१, ८, ४, ९, १, ९, १२, ९,
कदर्य., १३, २	१४, १२, ३, १२, ९
कदर्यस्य, १३, १	कामात्, ७, १२, ११, २६
कनीयस, ५, १२	कायकर्मभि, १, २
कन्यादूषकः, ४, ३४	कारयित्वा, ९, ६
कन्यादूषणम्, ५, २५	कारिता., १३, १३
कन्यादूषणे, १०, ६	कार्यम्, १२, १२
कपाली, ४, १९	कार्येषु, १०, १२
कम्बले, १६, ७	काले, ५, ६; १३, ३
करनिर्मयितं, १०, १९	काषायद्रव्यक्रीडनम्, १६, ४६
करभोदर, ४, २२	काषायवस्त्रधारित्वम्, १६, ४५
करोति, १३, ३; १५, १८	किञ्चित्, ८, २५, ८, २६; ९, १४
कर्पूरवर्जित, १४, २	कितव, १०, १३
कर्म, ६, ९; १३, १३; १७, १८	कीट., १, १४
कर्मकृत्, १, ६	कीट, २, ६, २, १०
कर्मणा, ८, १४	कीटघातनं, ६, ६
कला, २०, १, २०, ८	कीटविशेषः, ३, ११; ३, २३; ३, २९
कलिङ्गदेशान्, १७, १	कीर्तितः, १३, ७
कल्प्य, १९, १७	कुक्कुट, १३, ५
कश्चित्, ७, ६	कुक्कुटादीनाम्, १३, १
कांस्यहारी, ३, ३०	कुटी, ६, ९
कास्यादेः, १४, १८	कुण्डाशी, ४, ८
कास्याना, १६, १३	कुनखिसस्पृष्टानि, ११, १८
काकः, ३, २२	कुनखी, ३, ३, १६, ४
काक, ९, १८	कुमारी, ५, ४
काकादिस्पृष्टे, १५, ४	कुमार्यालिङ्गनम्, १६, ३४
काकोच्छिष्टं, ११, ५	कुम्भी, १२, १७
	कुम्भीफल, १४, २

कुरु, ११, २०	कुमि, ६, ६
कुर्वते, १०, ९, १२, २३	कृष्णपक्ष, १, १३
कुर्यात्, १०, ३, १४, १०, २०, ११	कृष्णल, ७, १८
कुर्वन्, १७, ९, १७, १८	कृष्णाजिने, २०, ९
कुर्वीत, ६, १४	कृष्यर्थ, ९, १७
कुलक्षयकर, १५, २४	कुसर, १२, १५
कुश, १७, ६	कुमराणा, १६, २३
कुशोदकं, ७, ६	केवल, १२, ९
कुष्ठि, ११, १८	केश, ८, १२, ११, ३; १५, १०
कुष्ठी, ४, १	केसरि, ८, १२
कुसीदजीवन, ६, ५	कोटिगोदानात्, २०, ७
कुसुम, ६, ६	कोविदार, १२, १७
कुसूलगर्भस्थं, १५, २	कौटिल्य, ५, २
कूटकार, १०, १३	कौमारदारल्यागी, ४, १२
कूटसाक्षी, ४, २५	कौशिकः, ४, २०
कूप, ११, २६	कतुविक्रयि, १३, १
कूपवत्, ११, ३१	क्रमेण, १०, १०
कूपस्थं, ११, २४	क्रव्याद, १६, ४२
कूपादिषु, १२, ७	क्रव्यादाना, २, १२
कूष्माण्डछेदनं, १५, २४	क्रियते, १२, १३
कृकलासादीनां, ९, १५	क्रियारम्भे, १०, ७
कृच्छ्र, ९, १४, ११, १८; ११, २३; १६, ४	क्रीडनम्, १६, ४२
कृच्छ्र, १५, १६	क्रूर, १३, १
कृच्छ्रम्, ८, ८; १५, १४	क्रूरकर्मकृता, २, १२
कृच्छ्रेण, १०, १०	क्रूरकर्मा, ४, १६
कृतं, ७, ९, ७, १२	क्रूरकृत्, १, ८
कृत्वा, ६, ९; ७, १, ९, १८, १०, ८; १०, १३; १८, ४	क्लिन्न, ११, २४
कुमिः, १, १४; २, ६; २, १०; ४, ४६	क्षत्रिय, ९, ९
	क्षत्रियः, ९, ९, ११, १३, ११, २७
	क्षत्रिय, १७, ४

क्षत्रियागमने, ९, ३
 क्षपणकः, ४, १८
 क्षयरोगादियुक्ताः, ३, ५
 क्षयरोगी, ३, १
 क्षयी, ४, २१, ४, ५२
 क्षान्ति, १, ११
 क्षीरं, ३, २२
 क्षीर, ८, १२
 क्षीरपाने, ११, १
 क्षीरहारी, ४, ५८
 क्षीराणि, १५, ६
 क्षीरे, १२, २०
 क्षुत्वा, १८, १३

ख

खट्वादेः, १७, ३
 खद्योतः, ४, ४४
 खर, ९, ६
 खर, २, ५; २, ९; १३, १३; १५,
 ४, १६, २२
 खरारोहणं, ९, १०
 खलति, ४, ३
 खानितेषु, १२, ७
 खारी, १५, ३
 खार्जूर, ७, २

ग

गच्छन्ति, १, १०
 गजारोहणवृत्तिक, १०, ११
 गणः, १२, २५
 गणाज, १२, २१

गणान्नोपजीवि, १०, ११
 गणिका, १२, २३
 गणिकान्नं, १२, २१
 गण्डमाली, ४, १४
 गत्वा, ८, २७, १०, १८; १५, ११,
 १७, १
 गन्ध, ८, १२
 गन्धान्, ३, १७
 गमन, ६, २
 गमने, ८, ६, ९, १२
 गरद, ४, ४, १०, ११
 गर्दभः, ४, ६२
 गर्भकरणे, ८, २८
 गर्भान्, १२, २३
 गर्भोत्पत्तौ, ९, ४
 गर्हितेन, ८, १४
 गलितं, १०, ३
 गवाघ्रात, ११, ५
 गवादिप्राणिहिसनरूप, १३, १३
 गव्यं, १२, २०
 गा, ३, २६, १५, १८, १७, २
 गानानि, १६, २४
 गायक, १२, २१
 गायत्र्यष्टसहस्र, १०, ९
 गायत्रीशत, ९, १६
 गायत्रीसहस्रं, १९, ८
 गीत, १६, २४
 गुड, १५, ७
 गुणवतीगमने, ८, १७
 गुरु, ४, ५

गुरुतल्पगः, २, ७; २, १२, ३, ४, १९, १३	गौर, ७, १६
गुरुतल्पगामी, ८, १	गौरखरारोहणम्, ९, ८
गुरुतल्पसमं, ५, ४	ग्रहा, २०, ३
गुरुतल्पसमे, ८, ४	ग्रामं, ६, ११
गुरुशिष्ययो, १६, ९	ग्रामकुक्कुट, ५, २, १५, ४
गुरूणा, ५, १, १३, ७	घ
गुल्म, २, ७, २, १२, ९, १६	घातयस्व, ७, ९
गृजनभक्षणं, ५, २	घृत, ९, १८, १२, १८, १२, २०; १४, ६; १४, ९, १६, ११
गृध्र, ३, २५, ४, ६०, १०, १८	घृत, ७, १, ८, १२; १५, ६
गृध्रादि, ९, १८	घृतपात्रदानं, ८, २३
गृहदाहे, १५, १	घृतप्राशनम्, १८, ४
गृहपतनम्, १६, ४१	घ्रातिः, ६, ३
गृहस्थः, २, २	च
गृहस्थिते, १५, १	च, १, ५, १, ९; १, ११; २, १; २, ७, २, १०, २, ११; २, १२; ३, ५, ३, १३, ३, १४, ३, १५; ४, ६, ४, १७, ५, १; ५, २; ५, ९, ५, १४; ५, २२; ५, ३१; ६, ३, ८, ६; ८, १२; ८, १३; ८, १५, ८, २३, ९, १३; १०, १५, ११, ४, ११, ११; ११, १५; १२, १, १२, ७, १२, ११; १२, १३, १२, १६; १२, २१, १२, २३, १३, २; १३, ३; १३, ४; १३, ८; १३, १३, १४, ४; १४, ९; १४, १३, १४, १७; १५, ३; १५, ४, १५, ९; १६, १; १६,
गृहोपस्करमुसलादि, ३, २३	
गृहीयात्, १०, १५; १०, १६	
गो, २, ९; ६, १५, ११, १, १२, २५, १३, ७, १५, ४	
गोगामी, ४, ६३	
गोघ्नः, ४, ६	
गोत्रस्पर्शे, १८, ३	
गोधा, ९, १४	
गोधाख्यः, ३, २६	
गोमयवारिस्नानम्, १६, २७	
गोमासभक्षणैः, १४, ७	
गोमूत्र, ७, १	
गोरसं, १२, १८	
गोवधः, ५, ७	
गोहर्ता, ४, ५१	

२, १६, ४; १६, ६; १६, ७,	१०, ८, ११, १८; ११, २३; १२,
१६, ११; १६, २१, १७, ३,	९, १२, १७, १२, २४; १३, १०;
१७, ६, १७, १०, १७, १४,	१६, २
१८, ४; १८, ११, १८, १३,	चर्म, ८, १२
१९, १; १९, ११, १९, १३;	चान्द्रायण, ८, १०, ८, ११; ८, १२;
१९, १५; २०, ३, २०, ४	१०, ४; १०, ६; ११, १२; ११,
चक्रवत्, १, ९	१७; १२, २४; १३, १०; १६,
चण्डालं, १७, १४	९; १८, ५
चण्डाल, १३, ८	चान्द्रायणद्वयम्, ८, ५
चण्डाल, २, ९, ११, १२, ११, १८,	चान्द्रायणव्रतम्, १०, ८
११, २६; १३, १३; १४, १७,	चिकित्सक, १३, १
१६, २२, १७, १२	चित्रवस्त्रेषु, १४, १५
चण्डालादिगमने, ८, ४	चिन्तयन्, १, ३
चण्डालादिस्पर्शे, १८, ५	चीर्याख्यः, ३, २९
चण्डालादिस्पृष्टं, १४, २२	चूर्णनम्, १६, १३
चण्डालादिस्पृष्टानां, १४, १३	चेत्, ६, १७; ७, ३; ९, ५; ९, ७;
चण्डाली, ४, ५३, ५, ४	९, ९, १०, १६, १२, १; १२,
चण्डालेषु, १०, १८	१०; १४, ७; १५, १२; १७, २
चतुर्गुणम्, ९, २०	चौर्येण, १२, २५
चतुर्थकालाहारः, ९, २	
चतुर्थीशः, १९, १७	छ
चतुर्वेदवित्, ५, २	छत्राक, ५, २
चतुर्व्याभिचारे, ८, २२	छिन्नहस्त, ४, २७
चतुष्पथे, ४, ३३	छिन्नोष्ठः, ४, २६
चन्द्र, १६, ३१	छुच्छुन्दरी, ३, १७; ९, १४
चन्द्रमाः, १, १३	छेदने, ९, १६; ९, १७
चन्द्रायर्चकानां, १७, १६	
चरित्वा, १६, ४	ज
जरेत्, ७, ३, ७, ८; ८, ३; ८, २७;	जग्ध्वा, ३, १४; १०, १९
९, ४; ९, ११; ९, १४; १०, ४;	जटी, ६, १०; ७, ३

जठरप्रवेशः, १६, ३०	जलै, १५, ४
जन्तूनां, ४, ६६	जलोदरः, ४, २४
जननसमये, ३, ५	जातिभ्रंशकराणि, ६, ३
जन्म, १, ७	जातिभ्रंशकरादिभि, ५, ४७
जन्मानि, १०, १८	जातिमात्र, ८, १६
जपं, १८, ४	जानुदघ्न, १२, १
जपः, २०, १०	जायते, १, ३, १, ४, ३, १७; १०,
जप, १७, ६	१८
जपति, १३, ४	जायन्ते, २, ३
जपन्, १५, २०	जालसूर्यमरीचिस्थं, ७, १३
जपयज्ञः, २०, २	जीर्ण, १५, २२
जपयज्ञस्य, २०, १	जीव, १, २
जपिनं, २०, ३	जीवति, १२, २५
जपेत, ९, १६; १६, ४९, १७, ११,	जीवन्, ७, ११
१८, १२, १९, २	जीवनम्, ५, ३२, ५, ३३
जप्त्वा, १९, १३	जुहोति, १३, ३
जप्या, १९, १२	जैह्वय, ६, ३
जप्येन, ८, १४	ज्ञानतः, ७, ७
जम्बूकः, १०, १८	ज्येष्ठस्य, ५, १२, ११, ११
जम्बूक, १०, १	ज्वलिता, ८, २
जलं, ३, २१, ११, २४, ११, २६,	ड
१२, ५, १४, १२	डाम्भिक, १३, १
जल, १, १३	त
जलचर, ६, ६	त, १३, ५
जलजसूदनं, ६, ६	तक्र, ८, १२
जलप्लवः, ४, ४२	तटाक, ५, २४, १२, ७
जलमध्ये, १९, २	तण्डुलावयवान्, ७, ४
जलहारी, ४, ५७	तत्, ३, १४, ७, १२, ११, ३; ११,
जलाभ्याम्, १४, २१	४, ११, १६; ११, २४, १२,
जलूकादीनां, ९, १५	१३, १५, १

तत , ६, १४ , ६, १६ , १४, १६	ताडने, १५, १५
तत्र, २, ३, ९, ३, ९, १३, ९, १५;	ताडनेन, ७, १०
११, २०; १३, १३, १५, १	तामस , १, ८
तत्स्त्रीभि , १३, १३	तामिन्नादि, २, ३
तत्स्त्रीणां, १३, १३	ताम्रस्य, १४, १९
तथा, १, ३, १, ११, ५, ९; १२,	ताम्रे, १२, २०
२२, १३, १३; १४, ११, १९,	तालं, ७, २
८, १९, ११; १९, १२	तिन्दुकपर्णयो., १२, १७
तदन्नं, १८, १, १८, २	तिरश्चा, २, ११
तदर्ध, ११, २८	तिर्यक्त्वं, ३, १४
तदलाभे, ६, ९	तिर्यक्त्वप्राप्त्यनन्तरं, ३, १३
तदुच्छिष्टभोजनं, १३, १३	तिर्यग्जन्तुषु, १, ८
तदेव, १०, ७	तिर्यग्योनिषु, २, ३
तद्गमने, ८, २३, ८, २५	तिल, ५, ३४; ६, १५
तद्व्योत्सर्गेण, ८, १४	तिलसबद्ध, १२, ११
तन्त्रीवाद्यव्यतिरिक्त, १६, २५	तिलान्, २०, ९
तन्मात्रहरणं, ७, २१	तिलाना, ८, ९
तप., २०, ८	तिष्ठत., ५, १२
तपसा, ८, १४	तिष्ठन्, १५, २०
तपस्वी, १, ६	तिष्ठ , ७, १५
तपोयुक्ता , १, १३	तीर्थयात्रां, १७, १७
तप्तकृच्छ्रार्ध, ९, १५	तीर्थानि, २०, ८
तमः, २०, ११	तु, २, ११; २, १२, ७, ५; ८, ७,
तमसा, १, ९	८, १९; ८, २१, ९, १३; ९,
तरति, २०, ९	१९; ९, २०, ११, ९; ११, १३;
तल्लब्धोपजीवनम्, ५, ३०	११, २१, ११, ३०, १२, १४;
तस्य, ९, ११; ११, २१	१२, २५; १३, ४, १३, ८, १५,
तस्या , १२, २४	१५, १५, १७; १६, १०, १७,
तस्कर, १०, ११	४, १७, ५, १७, १२, १८, ३;
ताः, ७, १५	१८, ५; १९, १२; १९, १६, २०, ९

तुरीय, ५, ४५	त्रैमासिक, ८, १९
तुल्य, १४, ७	त्रैवार्षिकम्, ८, १७, १०, १३
तृण, २, ७, १६, १२	व्यहेण, ११, ३०
ते, ७, १६; ७, १८; ७, १९; ७, २०; ८, १४; २०, १	द
तेन, १०, ३	दंशः, ३, २४
तेषा, १, १२	दंष्ट्रिणा, २, १२
तैः, १, ११	दक्षिणदिग्गमनम्, १६, ३७
तैजसापहारी, ४, २	दक्षिणां, ८, १; १८, ११
तैल, ११, १५; १४, ६; १४, ९	दक्षिणायन, १, १३
तैल, ८, १२, १६, २३	दग्धे, १५, १
तैलपायी, ३, ११	दण्डाग्रसमारोपितं, ६, ९
तैलहर्ता, ३, ११	दण्डोद्यमे, १५, १४
तोर्यं, ७, ६	दत्त, १४, ९
त्यक्त्वा, १८, १; १८, २	दत्त्वा, ५, ३३
त्यजति, १३, ८	ददाति, १३, ३, २०, ९
त्यजेत्, ११, २२	दद्यात्, ६, १५; ८, २५; ९, १; ९, ३; ९, १४; ९, १५; १०, १३; १०, १६; ११, १०, १६, ११; १६, ४८; १८, ११
त्याज्यम्, १५, १	दद्युः, ११, २०
त्रपु, ५, २१; १४, २१	दधि, ८, १२; १०, १९; १२, ५; १२, ११; १५, ६
त्रयः, ७, ५; ७, १६, ७, १८	दम्भरहिता, १, ११
त्रसरेण, ७, १३	दम्भार्थ, १३, ४
त्रिदिन, ९, ३	दया, १, ११
त्रिरात्रं, ८, १५, ११, २४, १२, ९; १२, १९, १४, १, १४, १०	दरिद्रः, ४, ५६
त्रिरात्र, ८, २३, १५, १३	दर्मे, १७, ३
त्रिरात्रम्, ११, ८, १६, ८, १७, ५; १७, ६; १७, १३	दर्शयित्वा, १८, ११
त्रिरात्रेण, ७, ६	दश, १०, १८
त्रिवर्ष, ७, ४	दष्ट, ९, १८
त्रिःसप्त, १४, १७	

दद्या, १०, १	दुर्मगः, ४, १२
दस्युभिः, १३, १३	दुश्चर्मा, ३, ४
दातुः, १३, ८	दुष्कृतं, २०, ९
दानं, २०, १०	दुष्टवृत्तस्य, १३, ११
दान, १, १३, २०, ८	दुःस्वप्न, १६, ११
दानपरा, १, ११	दुःस्वप्नेषु, १६, ४८
दानेन, १०, १०, १२, ६	दुहितृगमन, ६, १
दान्तः, १, ६	दूरात्, २०, ४
दारत्यागी, ४, २४	दूषितं, ११, ३
दारान्, १३, २	दृश्यते, ११, २४
दारुण, ३, ५	दृष्ट्वा, १८, १२; १९, १
दारुणान्, २, ३	देव, ४, ३; ४, ९, ५, ९, १२, १५;
दाहशक्तिकं, ७, १	१६, ३३
दिनं, १२, १८	देवताः, १, १३
दिनान्ते, १८, ४	देवतापूजानिरत, १७, ६
दिवा, १५, ११; १९, १	देवतार्चनादि, १३, ३
दिव्य, १६, ३२	देवत्यागी, १३, ७
दिशं, ८, १	देवपूजकं, १७, १४
दीपप्रशमनं, १५, २४	देवयोनितां, १, ६
दीपापहारी, ४, २०	देवलकं, १७, १४
दीपोच्छिष्टं, ११, १५	देवलक, १०, १३
दीयते, १२, १३	देवाः, १३, ५
दीर्घकीटः, ४, ५५	देवी, १९, १२
दुःखं, ३, ५	देशे, ३, १५
दुःखप्रचुरेषु, ३, ६	दोलारोहणम्, १६, १९
दुःखबहुल, २, ३	दोषः, ९, १७, १२, १०; १६, ७
दुःखबहुल्योनिषु, २, ८	दोषैः, १, २
दुरितशेषेण, ३, ५	द्रव्यं, ८, १४
दुर्गन्धनासिकः, ३, १०	द्रव्यग्रहणेन, ५, ३५
दुर्गन्धवदनः, ३, १२	द्रष्टव्यम्, ३, १३

द्राक्ष, ७, २
 द्रुमच्छेदनम्, ५, २९
 द्रोणं, १५, ३
 द्रोणप्रमाणनिर्मिते, १५, ४
 द्रोणी, १५, ३
 द्वादश, १०, १८
 द्वादशरात्रं, ९, १४
 द्वादशवार्षिकं, ८, ३
 द्वादशाब्दानि, ६, ९
 द्वारि, ६, १२
 द्विगुण, ५, ४५; ७, १२; ९, ४
 द्विगुणम्, ८, २८; ९, १९, ११, २५
 द्विगुणसुवर्णादि, ११, १४
 द्विगुणादि, १०, २
 द्विज., ७, ६
 द्विजभाण्डप्रक्षेपणात्, १५, ६
 द्विजातीनां, १२, ५
 द्विजातौ, १३, १३
 द्विजाना, १०, १२
 द्वित्रिव्यभिचारि, ८, २०
 द्विषत्, १३, १
 द्विस्तनीनां, ११, २
 द्वीपी, ४, ४१

घ

घनादानं, ६, ५
 घनुर्दण्ड, १८, ११
 घर्मकृत्य, १३, २
 घर्मपत्नी, ४, ७
 घर्मवित्, १९, १६
 घर्मशेषान्, १, १

घाना, १२, ११
 धान्यं, १४, २२; १५, १
 धान्य, ५, २१
 धान्यमिश्रः, ३, ९
 धान्यहारी, ३, १८
 धान्याना, ८, ८
 धान्ये, १५, १
 धारणे, १५, २२
 धूमनिशा, १, १३
 धूमादिमार्गद्वयं, १, १४
 धूर्त, १०, १३
 धृत्वा, ६, ९
 धेनु, ५, ३, ८, १२
 धेनुचतुष्टय, ८, १२
 धेनुद्वयं, ९, १३, ९, १५
 धेनु, १०, १३; ११, १०
 ध्यायन्, १, ३
 ध्यायेत्, १८, ६
 ध्रुवम्, १५, २४
 ध्वजवान्, ६, ९

न

न, १, १२; १, १४; ९, १७; १०,
 १५, १०, १९, ११, २२; १२,
 १०; १२, १३; १२, २४, १३,
 ३, १४, २; १४, ६, १४, ९;
 १६, ७, १७, ८; १९, १३; १९,
 १६; २०, १, २०, ३; २०, ८
 नकुल, ९, १४
 नक्तभोजी, १२, ४

नक्तम्, १८, ९
 नक्तेन, ११, १५
 नक्षत्रोपजीवि, १०, ११
 नखच्युतम्, १४, ६
 नखादिकम्, १५, १०
 नखान्तान्, १६, ४
 नम्रता, १६, १५
 नमस्त्रीदर्शनं, १९, १
 नम्रां, ९, ६
 नदीप्रवाहबन्धनादौ, १६, २
 नद्यां, १८, १
 नपुंसकः, ४, ६१
 नर, १५, १
 नरकं, ४, ४५
 नरकान्, २, ३
 नरकेषु, ३, ५
 नर्तन, १६, २४
 नववार्षिकं, ८, ४
 नाभिं, १६, १२
 नाभेः, ९, १८
 नाम, ३, १७
 नारी, १२, २३
 नारीणां, १०, ८
 नालिकेरजं, ७, २
 नाशनं, ५, १
 नास्ति, ९, ११
 नास्तिकः, १, ८
 नास्तिक्यं, ५, १९
 निक्षिप्तायाश्च, ६, २
 निक्षिप्य, २०, ९

निक्षेप, ५, ३
 निगलेन, १३, १
 नित्यं, १२, २५
 निद्रालुः, १, ८
 निधाय, ७, ९
 निन्दितार्थ, ५, १८
 निन्दितेभ्यः, ६, ५
 निराहारा, १०, १
 निर्जले, ३, १५
 निर्जित्य, १५, १३
 निर्दिष्टम्, ६, १७
 निर्बीजी, ४, १५
 निर्यासान्, १४, २
 निशि, ७, ४; १२, ११
 निषिद्धानि, ७, २
 निष्कृतिः, ९, ११; १२, ५
 निष्टपत्नं, १०, ३
 नीलवस्त्रधारणे, १६, ६
 नूतनेषु, १४, १६
 नैल्यं, १६, ७
 न्यस्तकर्मा, २, १
 न्यासापहारी, ४, ३७
 न्यूनत्वात्, १४, १६

प

पक्वमांस, १६, २३
 पक्षं, ११, ५
 पक्षपातं, १३, ५
 पक्षि, १, २; २, ९; ६, ६
 पक्षिणां, २, १०

पक्षिभिः, ९, १८	परकर्म, १३, ६
पक्षिषु, १, ४	परदारगः, १, ५
पङ्कोदकमज्जनम्, १६, २८	परदासीकरणरूप, ५, ३५
पङ्क्तुः, ३, ३१	परद्रव्य, ३, १४
पञ्च, ७, १९, ११, १०	परद्रव्याणि, १, ३
पञ्चगव्यं, ११, ६	परद्रव्यापहारी, ४, ६५
पञ्चगव्यम्, १२, ८, १६, ५	परप्रेष्यः, ४, ६५
पञ्चगव्येन, १०, १, १२, १६	परमपदं, १, ११
पञ्चधा, २०, १०	परस्मै, १८, ११
पञ्चरात्रं, ७, ७; १०, १	परस्य, ३, १५
पञ्चरात्रम्, ११, ७	परस्त्वं, १२, २५
पञ्चव्यभिचारे, ८, २४	परां, २, १
पट्टवस्त्रे, १६, ७	परात्, १६, ४३
पणपूर्व, ५, १३, ५, १४	पराजपरिपुष्टता, ५, ४०
पण्यत्वेन, ५, ३०	परिचारकः, १०, १२
पण्येषु, १४, १४; १४, १६	परित्यज्य, १३, ६
पतङ्गः, ४, १७	परिवास्य, ८, १
पतङ्ग, २, १०	परिष्वज्य, ८, २
पतङ्गयोनिम्, २, ६	पक्ष, १, ४
पतनम्, १६, ३१	पर्यामिकरण, १४, १२
पतित., १३, ६	पर्यामिकरणम्, १५, ७
पतित, ११, १८; १३, १	पर्यामिकृत्वा, १५, ४
पतितादिपङ्क्तिभोजने, १६, ५	पर्युषितं, १२, ९
पतितादीनां, ११, १२	पर्युषितभोजी, ४, ४६
पतिम्, १२, २३	पलं, १५, ३
पत्रशाकं, ३, १६	पलाण्डु, ५, २
पद्म, ७, ६; १२, १७; १६, २०	पलाश, ७, ६
पयः, ७, ७; ११, २४; १२, ५	पलाशपत्रेषु, १२, १७
पयसा, ७, १	पलाशार्भि, १८, ११
पयसा, ८, १४	पवमानः सुवर्जनः, १५, ४

पशु, ५, २१; १०, १३, १४, ५	पाशुपतानां, १३, १२
पशुमरणे, १५, १	पिकः, ३, २७
पशौ, ६, ३	पिण्याकं, ७, ४
पश्चात्, १२, २३	पितरौ, १३, २
पश्येत्, १७, २	पितुः, ११, ११
पश्चादिसंगं, १९, १	पितृ, ५, २३, १२, १५; १३, ३
पाकक्रियारम्भः, ५, २६	पितृकार्याणि, १७, ९
पाकयज्ञा, २०, १	पितृतर्पण, १०, १३
पाणितल, १५, ३	पितृत्यागी, १३, ७
पाणिधृतभार्याया, ९, ११	पितृलोक, १, १३
पाणिना, १४, ९	पितृणा, ५, ९
पाण्डुरोगी, ४, ९	पित्तलस्य, १४, २०
पातकं, ५, १	पित्रा, ४, ३६
पातके, ५, ४५	पिबेत्, ७, ६, ७, ७, ८, १५; ११,
पातयेत्, ९, ५	६; ११, २४, ११, २६; १२, ५
पात्रं, ११, २२	पिशाच, १६, ४२
पादम्, ११, २९	पिशाचाः, २०, ३
पादशेषं, १४, १२	पिशाचानाम्, २, ११
पादुका, १६, ८; १७, ६	पिशुनः, १, ४; ३, १०
पादौ, १७, ३	पिशुन, १३, १
पानसं, ७, २	पीठाद्युपयोगे, १६, ८
पानीयं, १४, ९	पीडयति, १३, २
पापं, ७, ९; ७, १२	पीडाकरणस्य, ५, ३४
पापजातं, ६, ७	पीतशेष, ११, १६; १४, १०; १४, १२
पापशेषात्, २, ३	पीत्वा, ७, १, ७, ५, ७, ६; ११, २४;
पापेभ्यः, १९, १६	१२, १; १२, ७; १४, १०
पापैः, ४, ६६	पुसः, १५, २४
पायसं, १४, ९	पुंसि, ६, ३
पायस, १२, १५	पुण्य, २०, ५; २०, ६; २०, ७
पालाशकाष्ठकृत, १६, ८	पुण्यकृतः, १८, ६

पुत्र, १३, २	प्रक्षालनात्, १४, २३
पुनः, १, १३; २, ३	प्रक्षाल्य, १०, ३
पुनरावृत्तिः, १, १२	प्रचुरदुःख, २, ३
पुनःसंस्कार, ७, ५, १७, १	प्रजाना, १६, ३३
पुनाति, १९, १	प्रजापति, ९, ११
पुरीषकरणे, १२, १९	प्रतिगृह्य, ३, १५
पुरुष, ९, १८	प्रतिषेधकः, १३, ८
पुरुषमृग, ४, ४०	प्रतिहन्ता, ४, ५
पुरुषमैथुनम्, १६, ३५	प्रत्येक, ६, १, ६, २
पुरोडाशं, १०, १९	प्रत्येकम्, ५, ४
पुरोडाशादेः, १४, ५	प्रदेशम्, १०, ३
पुरोहित, १०, १३	प्रपतनम्, १६, १८
पुल्कस, २, ५, ११, १८	प्रमत्त, १, १४
पुल्कसानाम्, २, ९	प्रमादवान्, १, ८
पुल्कसीगामी, ४, ५३	प्रमादेन, १५, १७
पुष्करिण्या, १२, १	प्रयाति, १, २
पुष्प, १७, ६	प्रयान्ति, २०, ४
पुस्तकहारी, ३, ८	प्रयोज्य, ५, ३०
पूतः, ६, १६; ७, १०	प्रवर्तनम्, ५, ३४
पूता, ९, ६	प्रविशेत्, ६, ११
पूर्वपूर्वचतुर्गुणम्, १५, ३	प्रवृत्त, ४, ७
पूर्ववत्, ९, १०; १०, २, ११, १४;	प्रव्रजितागामी, ४, ५४
१४, ८	प्रव्रजितायाः, ६, २
पृथिवीदानात्, २०, ५	प्रसादयेत्, १५, १७
प्रकीर्णक, ६, ७	प्रस्थं, १५, ३
प्रकीर्णकप्रायश्चित्तम्, १८, १४	प्रस्थापिताः, १, ११
प्रकीर्णकादिषु, १९, ९	प्रहसने, १७, १८
प्रकीर्णकेशः, ७, ९	प्राजापत्य, ११, २७, १३, १३; १६, २
प्रकीर्तितः, १३, ६; १३, ८	प्राजापत्यद्वयम्, ८, २०
प्रकोपनम्, १६, ३३	प्राजापत्यम्, ८, २१; १२, ७; १४, ३

प्राणायामत्रयं, ९, १८
 प्राणायामत्रयम्, १८, १; १८, ८
 प्राणायामम्, १६, ३
 प्राणायामशत, १२, १२
 प्राणायामेन, १०, ९; १५, ११
 प्राणिवधेन, ५, ३२
 प्राणिविशेषः, ३, २६; ४, ७
 प्रापयते, १२, २३
 प्राप्नुयात्, २, २, २, ४
 प्राप्नुवन्ति, १, ११
 प्राप्नोति, ५, ४६
 प्राप्य, १, १३, २, ३
 प्रायश्चित्तं, ६, ८; १७, ७
 प्रायश्चित्तम्, १४, ८
 प्राश्य, ९, १८
 प्रास्थेत्, ९, ७, ९, ९
 प्रोक्षणात्, १४, १३, १४, २२
 प्लव, ३, २१

फ

फलं, ३, २०
 फल, ६, ६
 फलापहरणम्, १६, ३९
 फाणित, १२, १८

ब

बकः, ४, ५८
 बद्धस्य, १३, १
 बन्दीकृताः, १३, १३
 बन्धकी, ८, २४
 बलात्, १३, १३

बलीवर्दः, ४, ४७
 बहिर्वेदि, १०, १९
 बहिःसंध्या, १९, १
 बहु, ३, १५
 बहुत्वम्, १४, १४, १४, १५; १४, १६
 बहुयाजक, ४, ४२
 बहूनां, १४, १३
 बालघाती, ४, ३८
 बाला, १५, ८
 बिल्व, ७, ६
 ब्रह्मकूर्च, १२, ५
 ब्रह्मराक्षसः, ३, १५
 ब्रह्मसूत्रं, १०, ९
 ब्रह्मस्वं, ३, १५
 ब्रह्महत्याव्रत, ७, ३
 ब्रह्महत्यासम, ५, १
 ब्रह्महा, २, ४; २, ९; ३, १; ४, १;
 ६, ९; १९, १३
 ब्रह्माहमस्मि, २०, ११
 ब्रह्मोपजीविनाम्, १०, ११
 ब्रह्मोपजीवी, १०, १२
 ब्राह्मणं, १७, २, १७, १४
 ब्राह्मणः, ११, ६; १४, १०
 ब्राह्मण, ४, ३; १३, ७; १६, ३३
 ब्राह्मणगृहे, १०, ५
 ब्राह्मणप्रहारे, १५, १७
 ब्राह्मणस्य, ६, ३; ६, ९; ७, २; १०,
 १४
 ब्राह्मणस्वापहारी, ४, ९
 ब्राह्मणाघमाः, ८, १४

ब्राह्मणान्, ९, २	भस्मना, ११, ४
ब्राह्मणाना, ११, २२	भस्मभिः, १४, ७
ब्राह्मणाय, १६, ४८	भाजनस्य, ११, ३
ब्राह्मणी, ९, ५, ९, ७, ९, ९	भाजने, ११, १६, १२, १६
ब्राह्मणीगमने, ८, १६, ८, २०	भाण्डस्थं, ११, २६
ब्राह्मणीगामी, ४, १५	भार्यात्व, ४, ६६
ब्राह्मणीशुद्धो, १०, १०	भार्याया, ५, ४३, १५, २३
ब्राह्मणेन, १८, ७	भिक्षा, ६, १२
ब्राह्मणेभ्य, ६, १५, १०, १६, १२,	भिक्षायै, ६, ११
१५	भिक्षाशी, ६, ९
ब्राह्मणोच्छिष्टाशने, ११, ९	भिक्षेत, १०, ५
ब्राह्मण्याः, ९, ६, ९, ८, ९, १०	भिन्नं, ११, २४
ब्राह्मी, ८, १५	भिन्नभाजने, १२, १६
भ	भिन्नवृत्त, १, ८
भक्षणम्, १६, २३	भुक्त्वा, ११, ५, ११, १५, ११, १८,
भक्षणे, १४, ४, १४, ५	११, २३, १२, ९, १२, १४, १२,
भक्षयेत्, ७, ४, १४, २	१५, १२, १६, १२, १७; १२
भगभक्ष, ४, ८	१८, १२, २४, १३, १०; १४,
भगिनी, ५, ४	१, १८, १०, १८, १३
भल्लक, १६, २२	भुङ्क्ते, १०, ९, ११, २१, १३, ११
भवति, ३, ८, ३, १८, ४, ६५, ६,	भुजङ्ग, १, १४
१६, ७, १०, ८, २२; ९, ६;	भुजानस्य, १८, १, १८, २, १८, ४
१०, ३; १३, ११, २०, ६	भू, ५, ३, ६, १५; ८, १२
भवन्ति, ३, ५	भूपाल, १६, ३३
भवयोनिशतेषु, १, २	भूमिगर्भस्थ, १५, २
भवेत्, १, ८, १, १४, ३, २३, ३,	भूमी, १, १३
३१, ७, १२, ८, २६, ११, ५,	भूयोभूयः, २, ३
१५, २४	भृगु, ६, १७
भस्म, १४, २१	भृतकाध्ययने, ८, १५
	भृत्यान्, १३, २

भैक्ष्यान्नेन, १६, २	मद्यभाण्डस्थित, ७, ६
भोक्तव्य, १२, २४	मद्यानि, ७, २
भोक्तव्यम्, ११, ११	मद्यानुगतभोजनानि, ६, ६
भोजन, ११, २०, १२, ११, १३, १३	मद्यु, ३, २४, ८, १२, २०, ९
भोजन, १७, ११	मधूर्त्यं, ७, २
भोजनात्, १८, ३	मनः, १, २
भोजने, ११, १७, ११, २२, १६, १,	मनसा, १, ३, १८, ६
१८, ५, १८, ९	मनुष्य, ५, ३, १०, १३
भोजयेत्, ९, २, ११, २२	मनुष्येषु, १, ७
भौम, १६, ३२	मनो यजु प्रपद्ये, १९, ७
भ्रमर, ४, ४८	मन्त्राः, १९, ४
भ्रातुः, ५, १२; ११, ११	मया, ७, ९
भ्राम्यते, १, ९	मयि तेज इति, १८, १२
भ्रूणहा, १३, ११	मयूरः, ३, १६
	मरणात्, ७, १
म	मरुपिशाच, ४, ५४
मक्षिकादिना, ११, ३	मर्कट, १०, १७
मङ्गल, १, ११	मलवद्रासमः, १५, २२
मण्डलकुष्ठो, ४, ४९	मलिनाम्बरधारित्वम्, १६, १६
मण्डली, ४, २	मलिनीकरणम्, ६, ६
मण्डूक, ४, ६३	मशक, ४, ३५
मण्डूक, ९, १४	मस्तके, ९, २०, १८, १
मतिपूर्वभक्षणाभ्यासे, १४, ३	महद्भय, १९, १६
मत्या, ५, २, ६, ३, १५, ११; १५,	महादेवी, १९, ११
१९, १५, २०	महापथं, ९, ६
मत्मरी, ४, ४८	महापार्थक, १७, १७
मत्स्य, ४, ५७	महापातकता, ५, ४६
मद्यगन्धं, १९, १	महापातकनाशनी, १९, १२
मद्यपस्त्रीनिषेवणे, १०, ७	महापातकम्, ७, २१
मद्यपस्त्रीसगम, ५, २७	महापातकादीना, ६, ८

महापातकिन , २, ३
 महापातके, ५, ४५
 महापातकेषु, १९, ८, १९, १७
 महिषी, ११, १
 महिषीवध , ६, ४
 महीतोयस्नानम् , १६, २९
 मास, ३, २५
 मास, ८, १२
 माक्षिकं, १२, १८
 मातापित्रो , ४, २२
 मातु , १६, ३०
 मातृ, ५, २३
 मातृगमन, ६, १
 मातृघ्न , ४, ३१
 माधूक, ७, २
 मानुषशरीरप्राप्तौ, ३, १३
 मानुषशरीरेषु, ३, ६
 मानुषे, ११, २५
 मारणम् , १६, २१
 मार्जार , ४, ४३, १३, ४
 मार्जार, ९, १४, १३, १
 मार्जारस्पर्शे, १७, १८
 माष , ७, १९
 मासं, ११, ५
 मासोषिते, १३, १३
 मितभुक्, २, १, ६, १३
 मित्रशुक्, ४, २१
 मित्रभार्या, ५, ४
 मीन, ६, ४
 मुक्त , ७, ११

मुक्ति, २, २
 मुक्तिमार्गेषु, १, ११
 मुक्त्वा, ४, ७
 मुख, १६, ४८
 मुखनिःसृतं, ११, १६
 मुखविगन्धि , ४, ४५
 मुखे, ९, ११
 मुच्यते, १९, ३, १९, १६
 मुण्डनम् , १६, १४
 सुमलं, ७, ९
 सुसलेन, ७, ९
 मुहुर्मुहु सलग्नयाक, ४, २३
 मूक , ३, ८
 मूत्र, १२, १९
 मूत्रकृच्छी, ४, ३३
 मूर्खस्य, १३, ११
 मूर्ध्नि, १६, १३
 मूल्येन, १०, १२
 मूषक , ३, १८
 मूषकान् , ९, १४
 मूषिका, ३, १७
 मृग, १, ४; २, ४, २, ९, ६, ४
 मृगयु, १३, १
 मृत, १७, ६
 मृत , १, ७, ७, १०
 मृत, १२, १९
 मृतभर्ता, १२, २३
 मृतापत्य , ४, ३८
 मृन्मयखण्डशरावेण, ६, १२
 मृष्टकभोजी, ४, ३०

मृष्टैकाशी, ४, १३	यस्य, १२, १३
मैत्रीकरणम्, ५, ३७	या, १२, २३
मैथुनं, ९, ११, १९, १	याचक्र, १, ८
मैथुनरुण, ६, ३	याचेत, ६, १२
मैथुनादौ, १७, ११	याजनम्, ५, २२
मोहात्, ११, २३	याति, १, ६, ३, १४
म्लेच्छ, १३, १३	यानं, ३, १९
म्लेच्छादिभ्य, १०, १५	युक्ता, १, ११
म्लेच्छादीना, १२, १	यूपं, १७, १४
य	ये, १, ११, ८, १४, १३, १३
य, १, १४, ९, ११, ११, २१, १२,	योनि, १, १३
२५, १३, २, १३, ३, १३, ४,	योनिषु, १, ३
१३, ५, १३, ६, १३, ८, १३,	योषित, ३, १५
११, २०, ९, २०, ११	र
यक्ष, २०, ३	रक्तपुष्पद्रुम, १६, २२
यज्ञ, १, १३, २०, ८	रक्तमूलक, १४, २
यज्ञानां, २०, २	रक्तशिमु, १३, २
यज्ञोपवीतेन, १८, ८	रङ्गोपजीवि, १०, ११
यत्, ३, १४, ७, १२, ८, १४	रजकतीर्थेषु, १२, २०
यतस्तत्., ४, ४६	रजकादिभागण्डस्थं, १२, ५
यति, १३, १२	रजकादिस्पृष्टस्पर्शे, १७, १२
यत्किञ्चित्, ११, १६	रजतयो, १४, १७
यत्र, ११, २०	रजसा, १, ९
यथा, २०, ११	रजस्वल्योः, १०, १०
यदा, ११, ३	रजस्वला, १०, १, ११, १८
यदि, ७, ६, ११, २२, ११, २४,	रजस्वलामुखास्वाद, ५, २
१२, १२, १४, ६	रजस्वलायाः, ६, २, ९, १२
यन्मे मन इति, १६, ४८	रजस्वलोच्छिष्टस्पर्शे, १४, १७
यवमध्यम., ७, १७	रजांसि, ७, १४
यवाढकं, ९, ३	रण्डापुत्र, ११, २०

रत्न, ५, ३
 रत्नाना, ८, १०
 रत्नापहारी, ४, ३९
 रथ्याहृत, ११, १५
 रसं, ३, २८
 रहस्यं, १२, २३
 राक्षस, २०, ३
 राजन्योच्छिष्टाशने, ११, ८
 राजभृत्य, १०, ११
 राजमहिषीगामी, ४, ६१
 राजस, १, ७
 राजसर्षप, ७, १५
 राजाक्रोशक, ४, ६२
 राजान, ७, ९
 राज्ञा, ७, १०
 रात्रौ, ११, १५
 रासमै., १०, १
 रिक्तकमण्डलुग्रहणे, १६, १
 रुजःकरणं, ६, ३
 रुद्रजपस्य, २०, ८
 रुद्रजपात्, २०, ५; २०, ६, २०, ७
 रुद्रान्, १९, १६
 रुद्रानुवाकाना, १९, १४
 रुद्रैकादशिनी, १९, १४
 रेत, ७, ५
 रोहितदर्भे, ९, ७
 रौरवादि, ३, ५
 ल
 लक्ष, १९, १२, १९, १३
 लक्षणं, २०, ११

लतात्वं, २, ७
 लतादीना, ९, १६
 लनाना, २, १२
 लब्ध्वा, १५, ४
 लवण, १२, १८, १२, २०, १४, ९
 लवण, ८, १२
 लवणस्य, ५, १६
 लवणहारी, ३, २९
 लवणादीना, १५, ७
 लवणादे, ५, ११
 लशुन, ५, २
 लशुनादिभक्षणे, ७, ८
 लाक्षा, ८, १२
 लाङ्गलार्थ, ९, १७
 लिङ्गा, ७, १४
 लुब्ध, १, ८
 लूत, २, ११
 लोभात्, १३, २
 लोहानाम्, १६, २०
 लोहितकेत, ६, ११

व

वङ्ग, १७, १
 वट, १२, १७
 वने, २, १, ६, ९
 वन्यवृन्ताक, १४, २
 वपन, ९, ६
 वरकन्ययोः, १६, ९
 वराहः, ४, २८
 वराह, १६, २२

वर्जयेत्, १२, ११, १२, २१	वार्षुषिक, ४, ५९
वर्णा, ७, ५	वार्षुषिकान्न, १२, २१
वर्षसंख्यया, ४, ४५	वार्षिक, १०, १३
वल्ककृता, १४, १३	वालवासा, ७, ३
वशीकरणेन, ५, ३३	वालवासी, ६, १०
वसन्, २, १	वास, ८, १२
वसेत्, ६, ९, ६, १०	विंशता, १४, १४
वस्त्र, १५, १०	विक्रयं, १०, ८
वस्त्रवायुरस्पर्शन, १५, ९	विक्रय, ५, ११, ५, २०, ५, २४,
वस्त्राणां, १४, १३	५, ४३
वस्त्राह्वारी, ४, १७	विक्रयिणा, १०, १३
वा, १, १४; ३, १४, ७, ४, ७, ११,	विक्रये, ५, १२
८, २, ८, १४, १३, ६, १४, ६,	विचार, २०, १०
१५, ४, १५, २२, १६, ४९, १७,	विजानाति, १, १४
२, १८, ७; १९, १६	विजितेन्द्रिय, १, ६
वाक्, १, २	विज्ञायते, ९, ६
वाणिज्य, ६, ५	विड्भुक्, २, १०
वातगुल्मी, ४, १३	विड्वराह, ५, २, १५, ४
वातवृषण, ४, ३२	विड्वराहामिषभक्षण, १३, १३
वादेन, १५, १३	विण्मूत्र, ७, ५; १०, ९, १५, १८
वाद्यवादनम्, १६, २५	विण्मूत्रविसर्जनेन, ४, ३३
वानप्रस्थ, १३, १२	वितथाभिनिवेशी, १, ३
वानर, ३, २०, ४, ३०	वितन्तुगमनदोषात्, १९, ३
वानरैः, १६, ४२	वित्तार्थ, १७, १४
वामकरनिर्मुक्तभाजने, ११, २१	विद्यते, १, १२
वामन, ४, १६	विद्याविक्रयी, ४, ४०
वामहस्तेन, १४, ११	विधवा, ८, २७
वामाचार, ४, ४५	विधियज्ञा, २०, १
वायस, ४, २९	विना, १०, ९; १४, १२, १६, १२,
वायु, १, १३	१७, १७, १८, ८

विप्र, १५, १३, १५, १४	वृक्षसमुद्भव, १६, १२
विप्र, २, ११, ११, १२, ११, २६,	वृक्षारोहणवृत्तिक, १०, ११
१२, २५; १४, ६, १९, १३	वृथा, १२, १५
विप्रप्रत्याख्याताञ्च, १२, २१	वृध्युपजीवित्वम्, ५, १५
विप्रवचन, १५, ४	वृष्टि, १, १३
विप्रसमूहस्थ, १७, ६	वृषलान्नं, १९, १
विप्राय, २०, ९	वेदं, २, १
विप्रेभ्य, २०, १०	वेदनिन्दा, ५, १
विमुच्यते, ७, ११	वेदयन्, ६, ९
विरम्य, १८, ३	वेदविक्रयी, ४, ४
विवदमान, ४, ३६	वेदविद्यावित, १, ६
विवाह, ५, १२	वेदम्बीकरण, २०, १०
विवाह, १६, २४	वेदाम्यास, २० १०
विवाहविघ्नकरणे, १६, २	वेदोक्तकर्मपरित्यागी, १०, ४
विवाहविघ्नकर्ता, ४, २६	वेनयोनिम्, २, ५
विवाहे, १६, ९	वेश्म, ८, १२
विशुध्यति, ९, १८	वेष्टयित्वा, ९, ५, ९, ७, ९, ९
विशुध्यन्ति, १९, १३	वैदिककर्मार्थव्यतिरेकेण, ९, १६
विशेषतः, १९, १५	वैद्युतेषु, १, ११
विशोधनम्, १३, १३	वैश्यं, ९, ७
विश्राम्य, १, ११	वैश्य, ९, ७; ११, २८
विश्वानि देव सवित, १९, ५	वैश्ययोः, १७, ४
विषमपूजाकरणे, १६, २	वैश्यागमने, ९, २
विषमेण, १६, २	वैश्योच्छिष्टाशने, ११, ७
विषयेषु, १, ७	व्यग्र, १, ७
विष्णवर्चविषयम्, १७, १५	व्यमनम्, १६, ४४
वीक्षेत, १७, २	व्याख्यास्याम्, १, १
वीरणपत्रै, ९, ५	व्याधिपीडनम्, १६, ३८
वृक्ष, ९, १६	व्युदस्य, ११, ३
वृक्षमूले, ६, १०, ७, ३	व्रजन्ति, १, १३

ब्रजेत्, ८, १
 व्रत, १२, ९, १४, १०
 व्रतस्था, ८, २७
 व्रती, ११, ५
 व्रीह्याद्यन्नरूपेण, १, १३

श

शकटपूर्णपरिमितं, ९, ५५
 शकृत्, १७, २
 शक्रध्वज, १६, ३१
 शङ्ख, ४, १९
 शङ्खपुष्पीगृत, ७, ७
 शणपुष्प, १०, १९
 शतजप्या, १९, ११
 शतम्, १९, ९
 शतयोजनात्, १७, १७
 शब्दभेदी, ४, ७
 शयान, १७, १०
 शय्यापहारी, ४, १८
 शय्यारूढ, १७, ६
 शरणागतं, १३, ८
 शरणागताया, ६, २
 शरपत्रैः, ९, ९
 शलभ, १, १४
 शव, ११, २४
 शकुली, १२, १५
 शस्त्र, ८, १२
 शस्त्रविक्रयि, १३, १
 शाकं, १२, १८
 शाण, १५, ३

शाङ्खलशोषणम्, १६, ४०
 शात्मल, १०, १९
 शिक्षितः, ७, १०
 शिर कपालं, ६, ९
 शिरःकपालात्मकध्वजवान्, ६, ९
 शिर कपाली, ६, ९
 शिरसि, ९, ६
 शिश्रं, ८, १
 शुक्लपहारी, ४, १९
 शुक्रत्वं, १, १३
 शुक्रगक्ष, १, ११
 शुचि, १२, १
 शुद्ध, १५, ४
 शुद्धाः, १५, ८
 शुद्धि, ६, १३, ७, १
 शुद्धि, १०, ३, १०, १०, १४, १३,
 १४, १७, १४, १९, १८, ३
 शुध्यति, ७, ६, १०, १; १०, ९,
 ११, १५, १२, १६, १५, २,
 १५, १८
 शुध्यन्ति, ८, १४, १५, ६
 शुध्येत्, ११, ३०, १४, २२, १४,
 २३; १५, ४, १५, ११
 शुध्येत, ७, १०
 शुना, ११, ५
 शुभान्, ३, १७
 शूद्र, ९, ५
 शूद्र, ९, ५, ११, २९
 शूद्र, १७, ५
 शूद्रभाण्डस्थितानि, १५, ६

शूद्रवध , ५, १७

शूद्रसेवन, ६, ५

शूद्रसेवनम्, ५, ३६

शूद्रस्य, १२, ६

शूद्राचार्य , ४, ५०

शूद्राणा, १२, १६

शूद्रान्नभोजने, १२, १९

शूद्रीगामी, ४, ५५

शूद्रैः, १२, १९

शूद्रोच्छिष्टशने, ११, ६

शूद्रोपाध्याय, १०, ११

शूर्प, १५, ९

शेषं, ११, २२; १५, ४

शौच, १, ११

शौचवान्, १, ६

शौचशेष, १४, १२

श्यावदन्तक , ३, २, १६, ४

श्राद्धकृत्, १७, ६

श्राद्धानुष्ठाननिरत , २, २

श्राद्धान्नभोजने, १२, ९

श्रोत्रियभार्या, ८, १७

श्लिष्टपदुच्छ्रितजङ्घाचरण , ४, २५

श्व, २, ३, २, ४; २, ९; ९, १४,

१०, १; १५, ४

श्वपाक , ४, ५०

श्वादिभिः, १०, ३

श्वानयोनिशतं, १०, १८

श्वित्री, ४, १७

श्वेत, १४, १४

श्वेतवृन्ताक, १४, २

ष

षट्क, ७, १७

षडङ्गुलः, ३, ९

षड्रात्र, ११, १

षण्ड, १३, १, १३, ३

षण्ड , ४, ११, ४, ३४

षोडश, ७, २०

षोडशी, २०, १, २०, ८

म

संकरीकरणम्, ६, ४

सक्रान्त्यादिनिषिद्धकाले, १७, ११

सक्षेपेण, ६, ८

संग , १३, १३

सगत्यागिनः, १, ११

संभाषणे, १८, ६

सभाषेत, १८, ७

समृज्य, १७, ३

सवत्सर, ८, २७

संवत्सरपर्यन्तं, १०, ५

संशय , १९, १३; १९, १६

संसरन्ति, २, १२, ३, ६

संसारिण , १, १३

समारो, २, ३

सस्काराकरणम्, ५, २८

स , ७, १०; १०, १२, १२, २५;

१३, २; १३, ३, १३, ४, १३, ६;

१३, ८, १३. ११; १९, १६, २०, ९

सकृत्, ७, १०; ८, ६; ९, १२, १४, ३;

१५, ४; २०, ५; २०, ६, २०, ७

सक्तु, १२, ११	सर्प, ९, १४
सगोत्राया, ६, २	सर्पि, २०, ९
सचेल, १५, १८	सर्पिषा, ९, ६
सचेलस्नानम्, १७, १४	सर्व, ८, १८, २०, ९
सचैलस्नातः, ९, १	सर्व, २०, ८
सति, ५, १०, ८, ११, १५, १	सर्वकल्मषनाशनी, १९, २
सत्परिग्रहपरित्यागी, १०, १७	सर्वत्र, ११, १०
सत्यवादी, २, २	सर्वपातकं, २०, ११
सत्यव्रतपरायणा, १, ११	सर्वपापक्षयकरा, १९, ४
सत्त्वानाम्, २, १०	सर्वपापप्रणाशनी, १९, ११
सद्य पतनम्, १७, १६	सर्वपापहरा, १९, १५
सद्य स्नानम्, १८, १०	सर्वम्, ५, ३
सन्, ७, १०, १९, २	सर्वस्वत्यागानन्तर, १०, १३
सप्तरात्र, ११, ६	सर्वामा, ११, २
मप्तरात्रव्रतम्, ९, १२	सर्वे, २०, १
सप्तागाराणि, ६, १२	सर्वेषा, २०, २
सभागताना, १३, ५	सर्वर्णागामी, ४, ५६
समानगोत्रा, ५, ४	सर्वस्त्रः, १५, ११
समानम्, १७, ७	सर्वृषण, ८, १
समामुधात्, ८, २	ससागरकाञ्चनसंपूर्ण, २०, ५
समाश्रयेत्, १३, ५, १३, ६	मह, ११, २२, १२, १९, १३, १३
समित, १७, ६	सहस्र, ५, ४५, ९, १५
समुद्रयाने, १०, १४	सहस्रकृत्व, १६, ४९
समूह, १९, १४	सहस्रगायत्र्या, १५, ४
समेषु, १६, २	सहस्रजप्या, १९, ११
सम्यक्, १, ११	सहस्रसंख्याक, १०, १५
सरटाख्यः, ३, २३	सहस्रब्दतपश्चर्यात्, २०, ६
सरटाना, २, ११	सहिरण्याज्यपात्रे, १६, ४८
सरीसृपाणा, २, ११	सातपन, ११, २३; ११, २६
सर्प, ४, ५१	सातपनम्, ११, १३, ११, २१

सानाय्यदोहनकाले, १६, ९	सुवर्णस्तेयमम, ५, ३
मा, १२, २३, १९, १२, १९, १५	सुवर्णापहारकः, १२, २५
सात्त्विक, १, ६	सुहृद्वध., ५, १
साधारणस्त्रीसंभोग, ५, ३८	सूकर, १०, १८
सापत्न्यमातृगमने, ८, ३	सूकर, २, ४, २, ९
सामर्थ्ये, ८, ११	सूकरादियोनिषु, ३, ५
सारमेय, ३, २८	सूक्त, १९, २
सावित्री, १५, २०	सूक्ष्मवस्त्रेषु, १४, १४
सावित्रीसहस्रं, १७, ११	सूतक, १२, १९
सिद्धि, २, १	सूर्भि, ८, २
सीस, ५, २१, १४, २१	सूर्य, १७, २
सुतत्याग, ५, २३	सूर्य, १, ११, १७, १६
सुतस्य, ५, २८	सूर्याणा, १६, ३१
सुहृत्वा, १८, १३	सूर्योदये, १५, २०, २०, ११
सुरसन्न, १, ११	सृगाल., ४, ६४
सुरा, ७, ५	सृगालादि, २, ३
सुरा, ७, १	सेतुस्नानं, ६, १४
सुरापः, २, ५; २, १०, ३, २, ७, १;	सैर, ७, २
१९, १३	मौवर्ण, १४, १७
सुरापानसम, ५, २	सौवर्णवत्, १४, २०
सुरापानसमम्, १२, २०	स्कन्धे, ७, ९
सुरापानसमे, ७, ८	स्तेनः, २, ११; ७, ११, १२, २१
सुरासमं, १४, १२	स्तेयं, ६, ६
सुवर्चलां, ८, १५	स्तेयात्, ७, ११
सुवर्जन, १५, ४	स्त्रियं, ५, ३०
सुवर्ण., ७, २०	स्त्रिय., ४, ६६, १५, २४
सुवर्णपञ्चकं, ११, १०	स्त्री, ५, ३; ५, १७
सुवर्णव्यतिरिक्तं, ३, १५	स्त्रीधनोपजीवनं, ५, ३१
सुवर्णस्तेनः, ७, ९	स्त्रीपण्योपजीवी, ४, ११
सुवर्णस्तेयकृत, १९, १३	स्त्रीविधकृत, १३, ७

स्थावरता, १, २	स्वव्यापादित, ६, ९
स्थावरेषु, १, ५	स्वससख्या, ६, २
स्थित, ६, १२, १९, २	स्वस्त्रिय, १५, ११
स्थूलाना, १४, १३	स्वाध्याये, १६, ९
स्नाति, १३, ३, १३, ४	स्वार्प, १९, १
स्नात्वा, १२, ७; १५, १७, १५, १८, १८, १	स्वापहारी, ४, १०
स्नानं, १२, ११, १२, २०, १८, ४	स्वैरिणी, ८, २२
स्नानमात्रम्, १५, १२	स्वैरिश्वागमने, ९, १
स्नानादिकर्मलोपे, १५, २१	ह
स्नुषागमनं, ५, ४	हंस, ३, ३०
स्नुषागमनानि, ६, १	हत., ७, १०
स्नुषागामी, ४, ३२	हत्वा, ९, १४, ९, १५
स्नेहाक्त, १२, १०	हननात्, ७, १०
स्नेहापहारी, ४, ५२	हन्तु, १५, १४
स्नेहावगाहनम्, १६, ४७	हयाना, १६, २१
स्पृशेत्, ११, ४, १८, २	हरणे, ८, ८
स्पृष्टमात्र, १५, ४	हरति, २०, ११
स्पृष्ट्वा, १५, १८; १७, १४	हरते, १२, २५
स्मार्तकर्मानुष्ठानपरा., १, ११	हविः, ३, १४
स्मृता, १२, २३	हसन, १६, २४
स्यात्, ३, १, ३, ९; ३, १५, ४, १, १२, १२	हस्तदत्तं, १२, १८
स्रोतोऽवगाहनम्, १६, २६	हानि., १६, ३६
स्वकर्म, १३, ६	हिसक., १, ५
स्वगात्राणा, १६, ३६	हिस्त्राणां, २, १०, २, ११
स्वप्ने, १२, १९, १५, २०	हि, १९, १
स्वप्रतिबिम्ब, १८, १२	हिङ्गु, १४, २
स्वर्ग, १, १०	हिरण्यं, ३, १५, १६, ११
स्वर्णहारी, २, ६	हिरण्य, २०, ९
	हिरण्यदानं, १०, १५

पदसूची

१२५

हिरण्यादिक, ६, १५	हेमहारी, ३, ३
हीनेषु, ५, ३७	होम, १७, ६
हत्वा, ३, १५, ३, १६, ३, २३, ३,	हृदे, १२, १
२४, ३, २५, ३, २६	हास., १९, १७ ^१

१

^१ The first number indicates the adhyāya and the second the sūtra.

INDEX OF AUTHOURS AND WORKS CITED IN THE FOOTNOTES

(The numbers indicate pages)

अङ्गिरा , २५, २९, ४५, ५०, ८७	गौतम (श्लोकगौतम) २०
अत्रि , ७०	गौतमधर्मसूत्रपरिशिष्टम्, ४६
अपरार्क , ३३, ६४, ६७, ६९, ८२, ८७	चतुर्विंशतिमतम्, ४०, ४६, ८१, ८५
आदिपुराणम्, ६७	देवल , ३३, ५२, ६२, ६४, ७८, ८१, ८२
आपस्तम्ब , (धर्मसूत्रम्) २८, ३३, ३५, ५०	पराशर , २९, ४५, ४६, ५०, ५१, ५४, ५६, ५७, ६६, ६९, ८१
आपस्तम्ब , ५३, ५४, ६२, ८०	पराशरमाधवीयम्, १, १२, १३, १४, १५, १७, १८, ३८, ४०, ४१, ४२, ४५, ५२, ५८, ६१, ६४, ६७, ६९, ८१, ८२
आपस्तम्बस्मृतिः, ५०, ५२, ५४, ७४	पुलस्त्य , २०, ४५
उमामहेश्वरसंवाद , १८	पैठीनसि , ४८, ६४
उशना, ३६, ४०, ४१, ४२	प्रचेता , ४७, ४९
ऋष्यशृङ्ग , ८४	प्रायश्चित्तेन्दुशेखर , ३२, ३३, ४०, ८१, ८३
काष्ठाजिनि , ३७	बृहच्छातातपः, ५०, ५५
कुल्लुक , ९, ५८, ६५, ६६	बृहदयम , ६३
कृत्यकल्पतट्ट , (ब्रह्मचारिकाण्डम्) ८०	बृहस्पतिः, ६६, ७२, ८२
क्रतु , ७२	बोधायन , २८, ३१, ३३, ४४, ४७, ६४, ६५, ६९, ७१, ७३
गौतमः (धर्मसूत्रम्) २८, २९, ३१, ३३, ३५, ३९, ४३, ४९, ५९, ७०, ७२, ८०, ८३, ८५	
गौतम (गौतमधर्मसूत्रपरिशिष्टम्,) १२, १४	

ब्रह्मवैवर्तपुराणम्, ५७	यम, ३६, ३९, ६०, ७०, ७१,
भावप्रकाशः, ६८	७३, ७९
भृगुः, ७४	याज्ञवल्क्य, १, २, ३, ४, ५, ६,
मत्स्यपुराणम्, ७८	७, ८, ९, १०, ११, १४, १९,
मदनपारिजात, १३, १४, १५, १६,	२०, २१, २२, २३, २४, २५,
१७, १८, १९	२८, २९, ३०, ३१, ३३, ३४,
मनु, १, २, ३, ५, ६, ७, ८, ९, १०,	३५, ३७, ४३, ४४, ४६, ५४,
११, १९, २०, २१, २२, २३,	५५, ५९, ६५, ६६, ६९, ७०,
२४, २५, २६, २७, २८, २९,	७१, ८४, ८५, ८६, ८९
३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५,	लिखित, ५५, ६२
३६, ३७, ३८, ३९, ४२, ४३,	वसिष्ठः, १, ३१, ४१, ४२, ४३, ४४,
४४, ४५, ४७, ४८, ५५, ५७, ५८,	६४, ७२, ७३, ८७, ८८, ८९
५९, ६०, ६३, ६४, ६५, ६६,	विज्ञानेश्वरः, १, १२, १३, १४, १५,
७०, ७१, ७२, ७९, ८२, ८४,	१६, १७, १८, १९, ४१, ५२, ५४
८५, ८७, ८८, ८९	विष्णु (स्मृति) १, ७, ८, ९, १०,
मरीचि, ४६	११, १२, १३, १४, १८, २०,
मस्करी, ४३, ८०	२१, २२, २३, २४, २५, २६,
महाभारतम् (आश्वमेधिकपर्व), ८१	२७, ३२, ३३, ३६, ३७, ३८,
माधव (पराशरमाधव), १२, १४, १५,	४४, ४६, ४७, ४८, ४९, ५२,
१६, १७, १८	५३, ५४, ५५, ५७, ५९, ६६,
मार्कण्डेय, ४२, ५७, ७४	६९, ८७, ८८
मिताक्षरा (याज्ञवल्क्यस्मृतिव्याख्या) १,	विष्णुवर्मोत्तरम्, १२, १३, १४
६, ८, ९, ११, १२, १३, १९,	वीरमित्रोदयः (शुद्धिप्रकाश), ८१
२५, २८, २९, ३०, ३२, ३३,	वृद्धगौतम, १२, १४, १८
३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०,	वृद्धयाज्ञवल्क्यः, ८२
४१, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७,	वृद्धहारीतस्मृति, ५७
४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४,	वेदव्यासस्मृतिः, ६३
५५, ५६, ५७, ५९, ६१, ६२, ६३,	वैद्यनाथः (स्मृतिमुक्ताफलम्), १२, १३,
६५, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७९,	१४, १५, १६, १७, १८, १९
८०, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८९	व्यासः, ४५, ८८

शङ्ख , १२, १३, १४, ३३, ३६, ४१, ४९, ५१, ५४, ५८, ६१, ६४, ६९, ७४, ७८, ७९, ८०, ८६	स्कन्दपुराणम्, १३
शङ्खलिखितौ, १५, ४०, ४१	स्मृतिमुक्ताफलम्, १२, १३, ४०, ४१, ४२, ६०, ६१, ६४, ७२, ८५, ८८
शातातप , ८५	स्मृतिरत्नम्, ६१
शिवधर्मोत्तरम्, १२, १३	स्मृतिरत्नाकरः, ७२, ८१, ८२
षट्त्रिंशन्मतम्, ३६, ४०, ४८, ५०, ५१, ६३	स्मृत्यन्तरम्, ४०, ५६, ८१, ८३
षड्विंश , ४०	खप्रप्रकाशिका, ७६, ७७, ७८
संवर्त २८, ३९, ४२, ५६	हारीत , ३८, ४६, ५१, ५६, ५७, ७३, ७९, ८०, ८८
सुमन्तु , ६१	हेमादि (प्रायश्चित्तखण्ड), ३६, ४२, ४६, ५७

INDEX OF VEDIC CITATIONS

- ‘अग्नेर्मन्वे’ १९, २—(प्रथमस्य प्रचेतस) अ वे, ४, २, ३, १, तै स., ४, ७, १५, १, काठ स, २२, १५, तै ब्रा., ३, ९, १६, ४, आप श्रौ, २०, २३, ४, वैतानसू., २, ११, मान श्रौ, १, ५, ५, ५, मान गृ, १, ५, ५, २३, १८, २, ६, ५, वृद्धहारी. स, ८, २३२, कौशिक गृ, ९, १, २७, ३४, बौ ध, ४, ७, ५, (प्रथम-स्यामृतानाम्) मैत्रा स, ३, १६, ५ १९०, ६
- ‘अनुहवं परिहवम्’ १६, ४९—अ वे, १९, ८, ४, आप. मन्त्रपाठ, १, १३, ५, आप गृ, ३, ९, २, नक्ष. कल्प, २, ६, ४
- ‘आकृष्णेन’ १९, ६—(रजसा वर्तमान) ऋ वे, १, ३५, २, वाज स, ३३, ४३, ३४, ३१, मैत्रा स, ४, १२, ६ १९६, १६, याज्ञ ध, १, २९९, बृ. परा. स, ९, २१४, ३०४, ऋ. विधा., १, १८, २—३, (आसत्येन रजसा वर्तमानः) तै स., ३, ४, ११, २, मैत्रा. सं, ४, १४, ६ २२४, १
- ‘ऋतं वाचं प्रपद्ये’ १९, ७—वाज स, ३६, १
- ‘ऋतं प्रपद्ये’ १९, ७—तै ब्रा., ३, ५, १, १; पार गृ, ३, ४, ६
- ‘पवमान सुवर्जन’ १५, ४—तै ब्रा, १, ४, ८, १, २, ६, ३, ४; आप. श्रौ, १, १७, १३, १४, ३०, १, हिर गृ, १, १०, २, २१, ५; २, १८, ९, बौ ध, १, ६, १४, ५, २, ५, ८, ११, (पवमानः स्वर्जन.) मैत्रा सं., ३, ११, १० ११५, ११, काठ. सं, ३८, २
- ‘मनो यजु. प्रपद्ये’ १९, ७—वाज. स., ३६, १, शाङ्खा. श्रौ, ६, २, २

‘मयि तेज ’ १८, १२—शत ब्रा., १४, ९, ४, ६, बृह. उप., ६, ४, ६, हिर.
गृ, १, १३, १, याज्ञ ध, ३, २७९

‘यन्मे मन.’ १६, ४८—(यन्मे मन परागत) तै सं., ६, ६, ७, २; आप. श्रौ, १३, १४, ४, १९, ३, ७, हिर. गृ, १, ११, ६, (यन्मे मनो यमं गतं) मैत्रा स, ४, ७, १ ९५, ७; काठ. सं, २९, २, पञ्च. ब्रा, १, १५, १७, जैमि ब्रा, १, १६७, आश्व श्रौ, ५, १९, ५; मान श्रौ, २, ५, २, ७

‘विश्वानि देव सवित.’ १९, ५—ऋ वे, ५, ८२, ५, वाज स., ३०, ३, शत ब्रा, १३, ४, २, १०; ६, २, ९, तै. ब्रा, २, ४, ६, ३, तै आर, १०, १०, २; ४९, १, महाना. उप, ९, ७, १७, ७, शाङ्खा. श्रौ, १६, १, २१, आप श्रौ, ६, २३, १, २०, २४, ६

PUBLICATIONS OF THE ADYAR LIBRARY

(The Theosophical Society, Adyar, Madras, 20, India)

				Rs	A
1910—1	A PRELIMINARY LIST OF THE SAMSKRT AND PRĀKRT MSS in the Adyar Library (Samskrt-Devanagari)	Boards	1-8 Cloth	2	0
1912—2	A DESCRIPTIVE CATALOGUE OF THE SAMSKRT MSS in the Adyar Library By F O Schrader, Vol I, Upaniṣads		Cloth	5	0
3	THE MINOR UPANISADS (Samskṛt) critically edited for the Adyar Library By F O Schrader, Vol I—Saṃnyāsa		Cloth	10	0
1916—4	AHIRBUDHNYA-SAMHITA OF THE PĀÑCARĀTRA ĀGAMA (Samskṛt),	2 Vols	Cloth ...	10	0
5	INTRODUCTION (English) TO THE PĀÑCARĀTRA AND THE AHIRBUDHNYA SAMHITĀ By F O Schrader		Cloth	3	0
1920—6	YOGA UPANISADS—20—with the Commentary of S'ri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Paṇḍit A Mahadeva Sastri			5	0
1921—7	SĀMĀNYA VEDĀNTA UPANISADS—24—with the Commentary of S'ri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Paṇḍit A Mahadeva Sastri			5	0
1923—8	VAISNAVA UPANISADS—14—with the Commentary of S'ri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Paṇḍit A Mahadeva Sastri			4	0
1925—9	S'ĀIVA UPANISADS—15—with the Commentary of S'ri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Paṇḍit A Mahadeva Sastri			3	0
10	S'ĀKTA UPANISADS—8—with the Commentary of S'ri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by Paṇḍit A Mahadeva Sastri			2	8
1926—11	CATALOGUE OF SAMSKRT MSS in the Adyar Library (Revised)	2 Vols	Each	3	12
1929—12	SAMNYĀSA UPANISADS—17—with the Commentary of S'ri Upaniṣad Brahma Yogin Edited by T R Chintamani, and the Paṇḍits of the Adyar Library		..	4	0

		Rs	A.
13	RUKMINIKALYĀNA MAHĀKĀVYA by Rājacūdāmanī Dīksita Edited by the Paṇḍits of the Adyar Library and T R Chintamani	2	0
1933—14	UNPUBLISHED MINOR UPANISADS with the Commentary of Śrī Upanisad Brahma Yogin Edited by the Paṇḍits of the Adyar Library	5	0
1936—15	TEN MAJOR UPANISADS with the Commentary of Śrī Upanisad Brahma Yogin Edited by the Paṇḍits of the Adyar Library		
	Is'a to Aitareya, Vol I	4	8
	Chāndogya and Brhadāraṇyaka Vol II	6	0
	Vols 1 and 2, Boards	9	8
1937—16	MELARĀGAMĀLIKĀ of Mahāvaidyanātha Śivan Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī	2	0
1938—17	SAMGRAHACŪDĀMANI—Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī	5	0
18	PRATYABHIJÑĀHRDAYAM (The Secret of Recognition) with English Translation and Notes by K F Leidecker	3	0
19	BHAVASANKRĀNTI-SŪTRA AND NĀGĀRJUNA'S BHAVASAM- KRĀNTI SĀSTRA—with the Commentary of Maitreyinātha —with English Translation by Paṇḍit N Aiyaswami Sastrī	2	4
20	YOGA UPANISADS Translated into English by T R Srinī- vasa Aiyangar, and Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī	5	0
21	* WHERE THEOSOPHY AND SCIENCE MEET (in four Parts) by a body of experts—Edited by Professor D D Kanga		
	Part 1 Nature—From Macrocosm to Microcosm	2	8
	Part 2 Man—From Atom to Man	2	8
	Part 3 God—From Humanity to Divinity	2	8
	Part 4 Some Practical Applications	2	8
1939—22	RGVEDAVYĀKHYĀ, MĀDHAVAKRTĀ—Edited by Prof C Kunhan Raja Vol I	6	0
1940—23	THE NUMBER OF RASAS by V Raghavan, Department of Samskr̥t, University of Madras	3	0
1941—24	SĀMĀNYA VEDĀNTA UPANISADS—Translated into English by T R Srinivasa Aiyangar and Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī	5	0
25	BHAGAVADGĪTĀRTHAPRAKĀŚIKĀ of Upanisad Brahmayogin (Samskr̥t) Edited by the Paṇḍits of the Adyar Library	4	0

Published under the auspices of the Adyar Library Association

		Rs	A
26	SĪMAVEDA-SAMHITĀ—With the Commentaries of Mādha- va and Bharatasvāmin Edited by Prof C Kunhan Raja	6	0
27	RĀJA DHARMA (Dewan Bahadur K Krishnaswami Rao Lectures, 1938, University of Madras) by Rao Bahadur K V Rangaswami Aiyangar	3	8
28	VARIVASYĀRAHASYA of Bhāsurānandanātha (2nd Edition) by Paṇḍit S Subrahmanya Sastri (with English Translation)	2	8
29	VYAVAHĀRANIRNAYA OF VARADARĀJA—Edited by Rao Bahadur K V Rangaswami Aiyangar and A N Krishna Aiyangar	15	0
30	SAMGITARATNĀKARA—With the Commentaries of Catura Kallinātha and Simhabhūpāla Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastri Vol I (Adhyāya 1)	9	0
1942—31	CATALOGUE OF THE ADYAR LIBRARY, Western Section part 1	5	0
32	ĀLAMBANAPARIKṢĀ AND VṚTTI by Dinnāga with English translation, Tibetan text etc by Paṇḍit N Aiyaswami Sastri	3	8
33	SOME CONCEPTS OF ALAṆKĀRA SĀSTRA by V Raghavan, University of Madras	4	0
34	VEDĀNTAPARIBHĀSĀ—with English translation and Notes by Prof S S Suryanarayana Sastri	2	17
35	A DESCRIPTIVE CATALOGUE of the Sanskrit Manuscripts in the Adyar Library by K Madhava Krishna Sarma Vol I—Vedic	15	0
36	SRI PĀÑCARĀTRA RAKṢĀ of Śrī Vedānta Deśika—Edited by Vaidvaratna Paṇḍit M Duraiswami Aiyangar and Vedānta Siroṃṇi T Venugopalacharva	4	8
37	CATALOGUE OF THE ADYAR LIBRARY, Western Section, part 2	6	0
38	CATURDASALAKṢANĪ OF GAḌĀDHARA with three commen- taries—Edited by Paṇḍit N Santanam Aiyar Vol I ..	4	8
1943—39	PHILOSOPHY OF VIŚIṢṬĀDVAITA by Prof P N Sriniva- sachari	10	0
40	VĀDĀVALĪ OF JAYATĪRTHA with English translation and Notes by P Nagaraja Rao	4	0
41	SPINOZIAN WISDOM OR NATURAL RELIGION by James Arther	2	12

		Rs	A
42	USÂNIRUDDHA of Rāmapānivāda Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī and Prof C Kunhan Raja	3	8
1944—43	SAMGĪTARATNĀKARA—With the Commentaries of Catura Kallinātha and Simhabhūpāla Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī Vol II (Adhyāyas 2—4)	9	0
44	ĀSVALĀYANAGRHYASŪTRA—With the Commentaries of Devasvāmin and Nārāyana Edited by Svami Ravi Tirtha Vol I (Adhyāya 1)	6	4
45	ALPHABETICAL INDEX OF SANSKRIT MANUSCRIPTS in the Adyar Library	10	0
46	CATALOGUE OF THE ADYAR LIBRARY, Western Section, Part 3	7	0
47	ĀTMAN IN PRE-UPANISADIC VEDIC LITERATURE by H G Narahari	8	0
1945—48	RĀGAVIBODHA OF SOMANĀTHA with his own commentary Viveka Edited by Paṇḍit S Subrahmanya Sastrī	6	0
49	ACYUTARĀYĀBHYUDAYA OF RĀJANĀTHA DINDIMA—Sargas 7 to 12 Edited by A N Krishna Aiyangar	3	8
50	ANCIENT WISDOM OF WALES by D Jeffrey Williams	1	4
51	SAMGĪTARATNĀKARA OF ŚĀRNGADEVA—Vol I Chapter 1. English Translation by Prof C Kunhan Raja Cloth Rs 4 8 Boards	4	0
52	VAISNAVA UPANISADS Translated into English by T R Srinivasa Aiyangar and G Srinivasa Murti	10	0
1946—53	NYĀYAKUSUMĀÑJALI of Udayanācārya—Translated into English by Svami Ravi Tirtha (Vol I—Books 1 and 11)	4	0
54	PRĀKRTAPRAKĀŚA OF VARARUCI with the Commentary of Rāmapānivāda Edited by Prof C Kunhan Raja and Paṇḍit K Ramachandra Sarma	4	4
55	SPHOTAVĀDA OF NĀGESHA—Edited by Paṇḍit V Krishnamacharya with his own Commentary	3	12
1947—56	THE CRADLE OF INDIAN HISTORY by C R Krishnamacharlu	3	8
57	UNMATTARĀGHAVA OF VIRŪPĀKSA—Edited by Paṇḍit V Krishnamacharya	1	12
58	ORIGIN AND SPREAD OF THE TAMILS (Sankara-Parvati Lectures, 1940, University of Madras) by V R Ramachandra Dikshitar	3	8
59	JĪVĀNANDANAM OF ĀNANDARĀYAMAKHIN Edited by Vaidyaratna Paṇḍit M Duraiswami Aiyangar with his own Commentary	20	0

		Rs	A
60	A DESCRIPTIVE CATALOGUE of Sanskrit MSS in the Adyar Library, by Pandit V Krishnamacharya, Vol VI—Grammar, Prosody and Lexicography	25	0
61	RGVEDAVYĀKHYĀ of Mādhava, Vol II, edited by Prof C Kunhan Raja	15	0
62	DESCRIPTIVE CATALOGUE OF PALI MSS in the Adyar Library, by Dr E W Adikaram	6	0
1948—63	HARICARITA OF PARAMESVARA—Edited by Pandit V Krishnamacharya with his own Commentary	5	0
64	GAUTAMA-DHARMASŪTRA-PARISISTA (Second Pras'na)—Edited by A N Krishna Aiyangar	9	0

PAMPHLETS

1939

A VARIANT VERSION OF THE EKĀGNIKĀNDA (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, October, 1939) Edited by K Madhava Krishna Sarma	0	3
---	---	---

1940

RĀJAMRGĀNKA OF BHOJA (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, October, 1940) Edited by K Madhava Krishna Sarma	0	4
---	---	---

1942

SATPAÑCĀSĪKĀ, a Śilpaśāstra manual (Reprinted from the Adyar Library Bulletin February, 1942) Edited by K Madhava Krishna Sarma	0	5
PRAMĀNAMAÑJARI OF SARVADEVA (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, May, 1942) Edited by K Madhava Krishna Sarma	0	6
A List of Manuscripts (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, October, 1942)	1	0
THE PATH OF GREATNESS (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, December, 1942), by Dr G S Arundale	0	6

1943

VIS'ESĀMṚTA of Tryambaka Miśra An orthographical lexicon Edited by H G Narahari (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, May, 1943)	0	12
A SANSKRIT LETTER OF MOHAMAD DARA SHUKOH with English Translation and Notes by Prof C Kunhan Raja (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, October, 1940, May and October, 1943)	0	12

1946

DHARMACAURYARASĀYANA—Edited by H G Narahari (Reprinted from the Adyar Library Bulletin, October and December, 1946)	1	12
---	---	----

1948

SAMSKRTAGRANTHIVIGHATANAM—by Prof C Kunhan Raja	0	8
---	---	---